

Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų bendrai finansuojamas projektas

Nr. 09.2.1-ESFA-V-726-03-0001

„Skaitmeninio ugdymo turinio kūrimas ir diegimas“

Priešmokyklinio, pradinio, pagrindinio ir vidurinio ugdymo bendrųjų programų

20 priedas

BIOLOGIJOS BENDROJI PROGRAMA

Bendrosios programos projektą parengė:

Alyda Daulenskienė, Simas Ignatavičius, Vidmantas Kančiauskas, Jolita Kančiauskienė, Violeta Kundrotienė, dr. Asta Navickaitė, Birutė Petraitienė, Margarita Purlienė.

Pastabas ir siūlymus teikė: E. Baleišis, Virginija Juknienė, Rūta Kalvaitienė, Irena Kondrotienė, Jolanta Pauliukienė, Selvina Pečiulienė, Pranė Stankevičienė, dr. Jurgita Švedienė, dr. Paulius Lukas Tamošiūnas, dr. Jurga Turčinavičienė.

Pastabas ir siūlymus teikė socialiniai partneriai: Lietuvos biologijos mokytojų asociacija, Lietuvos moksleivių sąjunga, VU Gyvybės mokslų centras, Kauno “Saulės” gimnazija, Vilnius – Lithuania iGEM komanda, Panevėžio miesto metodinis būrelis, FFF Lietuva.

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

3

II SKYRIUS

4

TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

4

6. Biologijos dalyko tikslas

4

7. Pagrindinio ugdymo uždaviniai

4

8. Vidurinio ugdymo uždaviniai

4

III SKYRIUS

KOMPETENCIJŲ UGDYMAS

5

IV SKYRIUS

6

PASIEKIMŲ SRITYS IR PASIEKIMAI

6

V SKYRIUS

16

MOKYMO(SI) TURINYS	16
24. Mokymosi turinys 7 klasei	16
25. Mokymosi turinys 8 klasei	17
26. Mokymosi turinys 9 ir I gimnazijos klasei	18
27. Mokymosi turinys 10 ir II gimnazijos klasei	20
28. Mokymosi turinys III gimnazijos klasei	21
29. Mokymosi turinys IV gimnazijos klasei	24
VI SKYRIUS	30
MOKINIŲ PASIEKIMŲ VERTINIMAS	30
34. Išorinis vertinimas pagrindiniame ugdyme	31
35. Išorinis vertinimas viduriniame ugdyme.	34
VII SKYRIUS	37
MOKINIŲ PASIEKIMŲ LYGIŲ POŽYMAI PAGAL PASIEKIMŲ SRITIS	37
36. Pasiekimų lygių požymiai. 7–8 klasės	37
37. Pasiekimų lygių požymiai. 9–10 ir I–II gimnazijos klasės	43
38. Pasiekimų lygių požymiai. III–IV gimnazijų klasės	50

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Biologijos dalykas, remiantis moksliniais įrodymais, pagrįstais patirtimi, stebėjimais ir tyrimais, suteikia galimybę atsakyti į daugelį dominančių ir svarbių klausimų apie supantį pasaulį ir technologijų įtaką gyvybei. Mokantis biologijos labai svarbi mokinių praktinė veikla, apimanti ne tik konkrečių užduočių atlikimą, bet ir tyrimų planavimą, vykdymą. Tai sudaro prielaidas mokiniams kelti asmeninius iššūkius, ugdyti kritinio ir kūrybinio mąstymo, problemų sprendimo gebėjimus, aiškinti(s) reiškinius, formuluoti įrodymais grįstas išvadas, naudoti įvairius tyrimų metodus ir kt. Mokiniai skatinami atpažinti gamtamokslines problemas ir jas spręsti, vadovaujantis darniojo vystymosi, sveikos gyvensenos principais, atsakingai taikant įgytas biologijos žinias ir gebėjimus įvairiose gyvenimo situacijose.

2. Svarbi mokinių ugdymo per biologiją dalis – mokinių vertybinių nuostatų plėtojimas siekiant, kad jie taptų brandžiomis, pasitikinčiomis savo jėgomis, kūrybiškomis, gerbiančiomis kitokią nuomonę, priimančiomis įvairias kultūras, tautiškai sąmoningomis, pilietiškoms, demokratiškoms asmenybėmis, kurioms yra svarbios bendrosios žmogaus moralės normos, asmeninė atsakomybė ir dalyvavimas sprendžiant darnaus vystymosi problemas pagal savo kompetenciją ir galimybes.

3. Biologijos dalyko paskirtis – skatinti mokinių domėjimąsi gyvybės mokslais ir plėtoti jų gamtamokslinį raštingumą ir kompetencijas:

3.1. naudotis tyrimų metodais ir žiniomis bei supratimu apie gyvosios gamtos reiškinius, procesus ir sampratą ieškant atsakymų į išskylančius klausimus;

3.2. pateikti ir vertinti argumentus, kurie remtųsi faktais, bei formuluoti pagrįstas išvadas;

3.3. aiškinti žinių svarbą priimant asmeninius sprendimus, lokalių ir globalių gamtamokslinių problemų sprendimų pagrįstumą;

3.4. suprasti žmogaus veiklos sukeltus pokyčius gamtoje ir imtis asmeninės atsakomybės už aplinkos išsaugojimą, tausoti savo ir kitų žmonių sveikatą.

4. Biologijos pradžmėnų mokiniai įgyja integraliai pradinėje mokykloje ir 5–6 klasėse per „Gamtos mokslai“ pamokas; 7–8 klasėse mokyklos bendruomenė gali pasirinkti toliau tęsti integralų gamtamokslinį ugdymą per dalyko „Gamtos mokslai“ pamokas arba per atskiras biologijos dalyko pamokas; 9–10 ir I–II gimnazijos klasėse per biologijos pamokas; III–IV gimnazijos klasėse biologija yra pasirenkamasis dalykas.

5. Biologijos bendrąją programą sudaro: biologijos dalyko tikslas ir uždaviniai, dalyku ugdomų kompetencijų raiškos aprašas, pasiekimų sričių ir pasiekimų raidos aprašai, dalyko mokymo(si) turinys, pasiekimų lygių požymių aprašai ir pasiekimų vertinimas. Biologijos bendrojoje programoje išskirtos šešios pasiekimų sritys, kurios yra bendros visoms klasėms. Išskiriant pasiekimų sritis ir pasiekimus vadovautasi kompetencijų ir jų sandų raiškos aprašais, siekta dermės su kitų gamtos mokslų (fizikos ir chemijos) bendrosiose programose išskirtomis pasiekimų sritimis ir pasiekimais. Siekiant vaizdžiai parodyti pagrindinio lygio pasiekimų augimą kas du metus, programoje pateikiama pasiekimų raidos lentelė. Pasiekimai aprašomi keturiais pasiekimų lygiais: slenkstinis (I), patenkinamas (II), pagrindinis (III) ir aukštesnysis (IV). Kiekvienas pasiekimo lygio požymis nurodo mokinio rodomus rezultatus. Mokymo(si) turinyje išskirtos turinio sritys ir temos. Temos aprašytos vartojant veiksmazodžius, kurie parodo jos nagrinėjimo gylį ir taikomus ugdymo metodus (nurodo, apibūdina, paaiškina, modeliuojant, tyrinėjant ir kt.).

II SKYRIUS

TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

6. Biologijos dalyko tikslas – sudaryti galimybę kiekvienam mokiniui per biologijos dalyko turinį ugdytis kompetencijas ir siekti aukštesnių pasiekimų. Siekiama, kad mokiniai įsisavinę esmines gamtamokslines sąvokas ir sampratas, įgytų gebėjimų, padedančių pažinti save ir pasaulį, ugdytis vertybines nuostatas ir pasitikėjimą savo galiomis. Mokiniai rengiami tolesniam gyvenimui kaip visaverčiai socialiai atsakingi piliečiai, gebantys kūrybiškai veikti, sveikai gyventi ir spręsti darnaus vystymosi problemas, pasirenkę tolesniam mokymuisi ir nusiteikę mokytis visą gyvenimą.

7. Pagrindinio ugdymo uždaviniai. Siekdami tikslo mokiniai:

7.1. atpažįsta ir klasifikuoja svarbiausius gyvosios gamtos objektus ir reiškinius, pastebi dėsningumus, supranta ir taiko pagrindines biologijos sąvokas, dėsnius ir teorijas, sprendžia nesudėtingas praktines įvairių biologijos mokslo sričių problemas, taiko įgytas gyvybės mokslų žinias ir gebėjimus sprenddami kasdienio gyvenimo, sveikos gyvensenos ir darnaus vystymosi problemas;

7.2. kelia klausimus ir formuluoja hipotezes, planuoja tyrimus, juos atlieka saugiai naudodamiesi laboratorine įranga ir medžiagomis, apibendrina gautus duomenis, vertina jų tikslumą ir patikimumą, formuluoja pagrįstas išvadas atsižvelgdami į hipotezes;

7.3. domisi organizmų įvairove, atpažįsta pagrindines organizmų grupes, supranta jų prisitaikymo prie aplinkos svarbą gyvybės išlikimui, pagrindinius gyvybinius procesus, sveikos gyvensenos principus;

7.4. tyrinėdami ir analizuodami gyvosios gamtos reiškinius, jų priežasties-pasekmės ryšius, žmogaus veiklos poveikį gamtai, ugdosi mokslinę pasaulėvoką ir atsakingą požiūrį į aplinką, gamtą, gyvybę;

7.5. diskutuodami išreiškia socialiai atsakingą ir argumentais grįstą nuomonę šalies ir pasaulio sveikatos, gamtos išteklių naudojimo ir ekologinio tvarumo klausimais.

7.6. domėdamiesi biologijos mokslų ir technologijų raida Lietuvoje ir pasaulyje, mūsų šalies prioritetinėmis biologijos, technikos ir technologijų plėtotės kryptimis, susipažįsta su profesijomis, kurioms reikia biologijos mokslo žinių ir gebėjimų.

8. Vidurinio ugdymo uždaviniai. Siekdami tikslo mokiniai:

8.1. tyrinėdami ir analizuodami gyvosios gamtos reiškinius ir dėsningumus išsiugdo mokslinę pasaulėvoką ir atsakingą požiūrį į aplinką, gamtą, gyvybę, plėtoja ir gilina žemesnėse klasėse įgytus gebėjimus, kritinį mąstymą, savarankiškumą, problemų sprendimą, realių mokslo galimybių suvokimą, vysto kūrybingumą ir vaizduotę, mokosi suvokti mus supančio pasaulio vientisumą;

8.2. kelia klausimus ir formuluoja hipotezes, planuoja tyrimus, juos atlieka saugiai naudodamiesi laboratorine įranga ir medžiagomis, apibendrina gautus duomenis, vertina jų tikslumą ir patikimumą, matavimo paklaidas, pastebi ir ištaiso klaidas, formuluoja pagrįstas išvadas;

8.3. modeliuoja gyvosios gamtos reiškinius bei procesus, pritaikydami žinias bei gebėjimus, įgytus mokantis ir kitų dalykų;

8.4. kritiškai vertindami aiškinasi biologijos mokslo ir jo laimėjimais kuriamų technologijų vaidmenį žmonijos gyvenime, jų ryšį su gamtine, socialine ir kultūrine aplinka ir taiko įgytas žinias ir gebėjimus sprendžiant įvairias kasdienio gyvenimo, šalies ir pasaulio sveikatos, gamtos išteklių naudojimo ir ekologinio tvarumo problemas;

8.5. supranta ir kritiškai vertina mokslo populiariusius tekstus, prasmingai vartoja savo kalboje biologijos sąvokas ir terminus; randa, analizuoja, kaupia ir apibendrina reikiamą informaciją;

8.6. domėdamiesi biologijos mokslo istorija, mūsų šalies prioritetinėmis moderniosiomis technologijomis ir biomedicinos mokslais, jų raida Lietuvoje ir pasaulyje, susipažįsta su profesijomis, kurioms reikia biologijos žinių ir gebėjimų, pasirengia studijoms ir nusiteikia mokymuisi visą gyvenimą.

III SKYRIUS

KOMPETENCIJŲ UGDYMAS

9. Įgyvendinant biologijos dalyko bendrąją programą ugdomos šios kompetencijos: komunikavimo, kultūrinė, kūrybiškumo, pažinimo, pilietiškumo, skaitmeninė, socialinė, emocinė ir sveikos gyvensenos. Jos pateiktos pagal kompetencijos ugdymo intensyvumą biologijos dalyku.

10. Pažinimo kompetencija. Biologijos dalyko žinios konstruojamos grindžiant gamtos mokslų tyrimų metodologija, aktyviose veiklose mokiniai motyvuojami tyrinėti gyvosios gamtos procesus, pritaikyti dalykinio mąstymo formas ir pažinimo metodus, formuluoti pagrįstas išvadas. Mokiniai skatinami susieti gyvybės mokslų teoriją ir praktiką, pateikti ir pagrįsti probleminių klausimų atsakymus, pasirinkti tinkamas strategijas probleminėms situacijoms spręsti, atsižvelgti į socialinius ir ekologinius veiksnius, vertinant biologijos mokslo ir biotechnologijų poveikį aplinkai ir visuomenei; suprasti įgytų žinių ir gebėjimų svarbą tolimesniam gyvenimui tiek pasirenkant profesiją, tiek būnant aktyviu piliečiu. Biologijos pamokose mokiniai skatinami reflektuoti apie savo mokymąsi, (įsi)vertinti patirtį ir pažangą, mokytis iš klaidų, išsikelti naujų tikslų.

11. Kūrybiškumo kompetencija. Biologijos pamokose skatinama kūrybinė mokinių veikla; ugdomas poreikis patiems tirti, ieškoti, nagrinėti ir kritiškai vertinti tyrinėjimui reikalingą informaciją, generuoti sau ir kitiems reikšmingas idėjas, kurti produktus, modeliuoti sprendimus, juos vertinti; sudaromos galimybės tyrinėti gyvosios gamtos reiškinius ir objektus, pasirinkti veiklą numatant galimus veiklos padarinius ateityje, aptarti veiklos plėtotės idėjas ir jų įgyvendinimo prielaidas. Sudaromos prielaidos kiekvienam mokiniui atrasti sau patrauklią saviraiškos sritį, vykdant tikslingus projektus, tyrinėjant nebijoti rizikuoti ir klysti.

12. Komunikavimo kompetencija. Biologijos pamokose veikla organizuojama taip, kad būtų sudaromos galimybės mokiniams kurti, perduoti, suprasti gyvybės mokslų žinias parenkant įvairias verbalines ir neverbalines priemones ir technologijas. Mokiniai mokydamiesi gamtamokslinio raštingumo ugdo kalbinius gebėjimus, praktiškai taiko dalykines kalbos žinias, laikydamiesi kalbos normų, moralės ir teisėtumo principų. Plėtojamas gebėjimas rasti, analizuoti ir kritiškai vertinti įvairiomis formomis pateiktą informaciją, skirti objektyvią informaciją nuo subjektyvios; ugdytis bendravimo ir bendradarbiavimo įgūdžius.

13. Socialinė, emocinė ir sveikos gyvensenos kompetencija. Per biologijos dalyko veiklas mokiniai skatinami pasitikėti savo jėgomis, visapusiškai ir lanksčiai reflektuoti bei kūrybiškai taikyti ir plėtoti asmenybėje slypinčius išteklius; prisiimti atsakomybę už savo veiksmus ir įsivertinti savo poelgių gamtoje pasekmes; sudaromos sąlygos išsiaiškinti sveikos gyvensenos, fizinio aktyvumo ir asmeninės gerovės sąsajas, formuoti sveikos gyvensenos nuostatas. Atliekant tiriamuosius, projektinius darbus kuriama pasitikėjimo atmosfera, ugdoma empatija šalia esančiam, skatinama bendradarbiavimo kultūra, pagarba kitokiai nuomonei. Plėtojamas poreikis savarankiškai tirti ir pažinti, domėtis ir aktyviai veikti. Skatinamas atsakingas, saugus ir etiškas naudojimas įvairiais skaitmeniniais įrenginiais, įrankiais, technologijomis ir bendravimas skaitmeninėje erdvėje.

14. Pilietiškumo kompetencija. Biologijos pamokose per darnaus vystymosi tematiką plėtojamas socialinis atsakingumas, puoselėjama meilė gamtai, mokoma būti išteklius tausojančiu vartotoju. Gamtamokslines veiklas mokiniai skatinami sieti su gamtos apsaugą reglamentuojančių dokumentų nagrinėjimu, aktualių šalies ir pasaulio problemų iškelimu. Mokiniai skatinami prisiimti atsakomybę už savo

veiklą ir jos rezultatus, imtis veiksmų ir dalyvauti bendruomenės veikloje saugant gamtą ir racionaliai vartojant išteklius; sekti, aptarti ir kritiškai vertinti žiniasklaidoje pateikiamą gyvybės mokslų informaciją.

15. Skaitmeninė kompetencija. Per biologijos pamokas veiklos planuojamos ir organizuojamos taip, kad mokiniai atlikdami įvairias užduotis galėtų sumaniai ir kūrybiškai naudotis skaitmeninėmis technologijomis informacijos paieškai, tyrimo duomenų rinkimui, organizmų atpažinimui, duomenų bazių naudojimui ir duomenų apdorojimui, procesų ir reiškinių tyrimui pasitelkiant interaktyvias simuliacijas ar virtualias laboratorijas.

16. Kultūrinė kompetencija. Mokiniai skatinami suvokti save kaip kultūros paveldėtoją ir kūrėją, plėtoti žinias apie gyvybės mokslų vystymąsi Lietuvoje ir pasaulyje, susipažinti su saugomais gamtos objektais, puoselėti pagarbą gyvajai gamtai, ugdyti atsakomybę už gamtos išteklių naudojimą ir išsaugojimą; etišškai vykdyti įvairias veiklas atsižvelgiant į kultūrinius ir subkultūrinius veiklos dalyvių ir adresatų skirtumus; dalyvauti mokyklos, bendruomenės, šalies kultūriniame gyvenime.

IV SKYRIUS

PASIEKIMŲ SRITYS IR PASIEKIMAI

17. Gamtos mokslų prigimties ir raidos pažinimas (A). Formuodamiesi supratimą apie tai, kuo remiantis ir kaip formuluojami biologijos mokslo dėsniai ir teorijos, kaip jos kinta ir yra naudojamos siekiant paaiškinti gamtoje vykstančius reiškinius tam, kad juos būtų galima valdyti ir pritaikyti žmonių gyvenime, mokiniai supras biologijos mokslo svarbą nuolatiniam visuomenės vystymuisi, žmonijos gerovės ir klestėjimo prielaidoms sukurti. Šios pasiekimų srities pasiekimai:

17.1. Įvardija ir paaiškina, ką tiria gyvybės mokslai, kokias problemas sprendžia. Pateikia teorinių ir taikomųjų biologijos mokslo sričių pavyzdžių (A1).

17.2. Apibūdina biologijos mokslo teorijų, modelių kūrimo, pagrindimo principus, paaiškina teorijų, modelių kitimą (A2).

17.3. Įvardija moksliniams tyrimams taikomus bioetikos reikalavimus. Sieja etikos normas su biologijos mokslo raida ir prognozuoja jų kitimą (A3).

17.4. Apibūdina ir kritiškai vertina biologijos mokslo poveikį ir svarbą žmogui, bendruomenei, visuomenei. Apibūdina biologijos mokslo vystymąsi Lietuvoje ir pasaulyje: įvardija žymiausius biologijos mokslo atstovus ir aptaria svarbiausius jų pasiekimus (A4).

18. Gamtamokslinis komunikavimas (B). Mokydamiesi atsirinkti, suprasti, kurti ir perduoti informaciją naudojant biologijos ir kitų gyvybės mokslų sąvokas, terminus, simbolius ir dydžių matavimo vienetus, mokiniai susiformuos supratimą apie specifinę įvairialypę gamtamokslinę kalbą, išmoks ją tinkamai vartoti ir komunikuoti gamtamoksliniais klausimais, ugdysis komunikavimo kompetenciją. Šios pasiekimų srities pasiekimai:

18.1. Skiria ir tinkamai vartoja biologijos ir kitų gyvybės mokslų sąvokas, terminus, simbolius, matavimo vienetus (B1).

18.2. Atsirenka reikiamą įvairiais būdais pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių, lygina, kritiškai vertina, klasifikuoja, apibendrina, interpretuoja, jungia skirtingų šaltinių informaciją (B2).

18.3. Pasirenka patikimus informacijos šaltinius, skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės (B3).

18.4. Tinkamai ir tikslingai, laikydamasis etikos normų, vartoja kalbą, skirtingais būdais ir formomis perteikdamas kitiems gyvybės mokslų informaciją, atlikdamas užduotis, ruošdamas pranešimus tinkamai cituoja šaltinius, naudoja skaitmenines technologijas (B4).

18.5. Formuluoja klausimus, argumentais grindžia savo atsakymus (B5).

19. Gamtamokslinis tyrinėjimas (C). Mokydamiesi tyrinėti ir mokantis tyrinėjant mokiniai susiformuos supratimą, kad atliekant tyrimus ir stebėjimus yra gaunamos žinios, kurios reikalingos suprasti ir paaiškinti gamtoje vykstančius reiškinius, pažinti pasaulį ir jį keisti, nedarant žalos gamtai, suvokti savo vietą ir vaidmenį gamtoje. Šios pasiekimų srities pasiekimai:

19.1. Paaškina, kas yra tyrimas, įvardija tyrimo atlikimo etapus (C1).

19.2. Formuluoja probleminius klausimus, su jais susietą tyrimo tikslą, hipotezę (C2).

19.3. Planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką bei trukmę, numato tyrimo rezultatų patikimumo užtikrinimą (C3).

19.4. Atlieka tyrimą: saugiai naudodamasis priemonėmis ir medžiagomis atlieka numatytas tyrimo veiklas, laikydamasis bioetikos reikalavimų, tikslingai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis (C4).

19.5. Analizuoja gautus duomenis, atlieka reikalingus skaičiavimus ir pertvarkymus, pateikia juos tinkamais būdais. Interpretuoja rezultatus, įvertina jų patikimumą (C5).

19.6. Formuluoja išvadas atsižvelgdamas į tyrimo hipotezę, apmąsto atliktas veiklas, numato tyrimo tobulinimo ir plėtotės galimybes (C6).

20. Gamtos objektų ir reiškinių pažinimas (D). Atpažindami biologijos mokslo tiriamus objektus, procesus ir reiškinius, mokydamiesi juos apibūdinti, modeliuoti ir paaiškinti mokiniai išmoks pritaikyti biologines žinias įvairiose, tame tarpe ir naujose, situacijose. Suprasdami reiškinių priežasties ir pasekmės ryšius, bendrus dėsningumus, mokėdami juos paaiškinti ir pritaikyti, siedami įvairių sričių žinias mokiniai geriau supras supantį pasaulį, susiformuos vientisą pasaulėvaizdį. Šios pasiekimų srities pasiekimai:

20.1. Atpažįsta biologijos mokslo objektus ir reiškinius, juos apibūdina (D1).

20.2. Tikslingai taiko turimas biologijos mokslo žinias įvairiose situacijose, aiškindamasis procesus ir reiškinius, sieja skirtingų mokslų žinias į visumą (D2).

20.3. Aiškina reiškinių dėsningumus, atpažįsta priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius (D3).

20.4. Klasifikuoja, lygina objektus, procesus, reiškinius atsižvelgdamas į jų savybes ir požymius (D4).

20.5. Modeliuoja įvairius procesus ir reiškinius, įvardija bendrus dėsningumus (D5).

21. Problemų sprendimas ir refleksija (E). Atlikdami įvairias biologijos užduotis mokiniai išmoks pasirinkti tinkamas strategijas, generuoti ir vertinti sau ir kitiems reikšmingas kūrybines idėjas, kurti produktus, reflektuoti savo mokymąsi ir padarytą pažangą. Šios pasiekimų srities pasiekimai:

21.1. Pasirenka tinkamas strategijas atlikdamas įvairias užduotis, prognozuoja rezultatus, siūlo problemų sprendimo alternatyvas (E1).

21.2. Tikslingai ir kūrybiškai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įvairiose situacijose (E2).

21.3. Kitiškai vertina gautus rezultatus atsižvelgdamas į realų kontekstą (E3).

21.4. Reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis, kelia tolesnius mokymosi tikslus (E4).

22. Žmogaus ir aplinkos dermės pažinimas (F). Formuodamiesi supratimą apie žmogaus vietą ir vaidmenį gamtiniame pasaulyje ir ugdydamiesi vertybines nuostatas, kurios yra būtinos socialiai atsakingam piliečiui, mokiniai išmoks prasmingai veikti socialiniame ir kultūriniame kontekste. Šios pasiekimų srities pasiekimai:

22.1. Įvardija save kaip gamtos dalį, apibūdina organizme vykstančius procesus ir pokyčius remdamasis biologijos mokslo žiniomis, paaiškina sveikos gyvensenos principus ir jų laikosi (F1).

22.2. Paaiškina sąsajas tarp gamtinės ir socialinės aplinkos, biologijos mokslo ir technologijų, nusako žmogaus veiklos teigiamą ir neigiamą poveikį gamtai (F2).

22.3. Prisiima atsakomybę ir imasi veiksmų saugant gamtą ir racionaliai vartojant išteklius (F3).

23. Mokinių pasiekimų raidai parodyti pateikiamas pagrindinis pasiekimų lygis. Mokinių pasiekimų raida lentelėje aprašoma pagal pasiekimų sritis kas dvejus metus:

Pasiekimas	Pasiekimų raida		
	7–8 klasė	9–10 ir I–II gimnazijos klasė	III–IV gimnazijos klasė
1. Pasiekimų sritis: Gamtos mokslų prigimties ir raidos pažinimas (A)			
Įvardija ir paaiškina, ką tiria gyvybės mokslai, kokias problemas sprendžia. Pateikia teorinių ir taikomųjų biologijos mokslo sričių pavyzdžių. (A1.)	Paaiškina, kad gyvybės mokslai leidžia pažinti ir suprasti gamtos objektus, procesus, reiškinius bei numatyti procesų, reiškinių pasekmes. Apibūdina biologijos mokslo galimybes sprendžiant įvairias šiuolaikines problemas bei priimant sprendimus. Pateikia teorinių ir taikomųjų biologijos sričių pavyzdžių. (A1.3.)	Paaiškina, kad remiantis gyvybės mokslais galima pažinti mus supantį pasaulį kaip visumą. Apibūdina biologijos mokslo galimybes ir ribas sprendžiant įvairias problemas bei priimant sprendimus. Įvardija sąsajas tarp biologijos teorijų ir jų praktinio taikymo. (A1.3.)	Paaiškina, ką tiria įvairios biologijos mokslo sritys ir kiti gyvybės mokslai. Įvardija biologijos mokslo sprendžiamas problemas. Paaiškina biologijos mokslo galimybes ir ribas sprendžiant įvairias šiuolaikines vietinio ir globalaus konteksto problemas bei priimant sprendimus. Paaiškina biologijos mokslo sričių integralumą ir, naudodamas mokslinę terminologiją, pateikia praktinio pritaikymo pavyzdžių. (A1.3.)
Apibūdina biologijos mokslo teorijų, modelių kūrimo, pagrindimo principus, paaiškina teorijų, modelių kitimą. (A2.)	Paaiškina, kodėl biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami remiantis žmonijos sukauptomis teorinėmis ir praktinėmis žiniomis, kad tyrimų metu įgytos žinios leidžia geriau suprasti, patvirtinti ar paneigti teorijas ir modelius. Nurodo, kodėl biologijos modeliai, teorijos gali vystytis jungiant skirtingų mokslų idėjas, kodėl biologijos žinios ir pasaulio suvokimas kinta, atsiradus tyrimų metu patvirtintų naujų įrodymų. (A2.3.)	Paaiškina, kodėl biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami ir patvirtinami plėtojant žmonijos sukauptas žinias ir renkant įrodymus, kaip tikslinami pagrindžiant naujais įrodymais. Aptaria biologijos teorijų ir modelių vystymosi istoriją, įvardija veiksnius (pvz., visuomenės poreikiai, nauji atradimai ir kt.), skatinančius peržiūrėti teorijas ir modelius. (A2.3.)	Paaiškina, kaip biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami ir patvirtinami plėtojant sukauptas žinias ir renkant įrodymus, kaip tikslinami pagrindžiant naujais įrodymais. Paaiškina, kaip bėgant laikui vystėsi biologijos mokslo teorijos ir modeliai, vertina veiksnius (pvz., visuomenės poreikiai, nauji atradimai ir kt.), skatinančius peržiūrėti teorijas ir modelius. (A2.3.)
Įvardija moksliniams tyrimams taikomus bioetikos reikalavimus. Sieja etikos normas su biologijos mokslo raida ir prognozuoja jų kitimą. (A3.)	Apibūdina bioetikos reikalavimų būtinumą moksliniuose tyrimuose, galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei aplinkai. Nurodo, kodėl etikos normos kinta kartu su biologijos mokslo raida. (A3.3.)	Paaiškina bioetikos reikalavimų būtinumą moksliniuose tyrimuose, galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei aplinkai. Paaiškina, kad etikos normos kinta kartu su biologijos mokslo raida. (A3.3.)	Pagrindžia bioetikos reikalavimų būtinumą moksliniuose tyrimuose, galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei ir socialinei aplinkai. Sieja etikos normas su biologijos mokslo raida. (A3.3.)

<p>Apibūdina ir kritiškai vertina biologijos mokslo poveikį ir svarbą žmogui, bendruomenei, visuomenei. Apibūdina biologijos mokslo vystymąsi Lietuvoje ir pasaulyje: įvardija žymiausias biologijos mokslo atstovus ir aptaria svarbiausius jų pasiekimus. (A4.)</p>	<p>Pateikia biologijos mokslo atradimų taikymo pavyzdžių, nagrinėja galimas jų taikymo teigiamas ir neigiamas pasekmes. Pateikia biologijos mokslo sričių arba biologijos ir kitų gyvybės mokslų vystymosi istorijos pavyzdžių. (A.4.3.)</p>	<p>Aptaria biologijos mokslo vystymąsi, įvardija žymiausias pasaulio ir Lietuvos biologijos mokslo atstovus ir jų pasiekimų įtaką gyvybės mokslų raidai. Apibūdina biologijos mokslo poveikį ir svarbą žmogui, bendruomenei, visuomenei. (A.4.3.)</p>	<p>Analizuoja ir argumentuotai vertina biologijos mokslo pasiekimų įtaką ir svarbą žmogui, bendruomenei, visuomenei ir kitiems mokslams. Apibūdina naujausias tyrimų sritis ir jų atstovus Lietuvoje ir pasaulyje bei jų pasiekimų įtaką biologijos ir kitų gyvybės mokslų raidai. Apibendrina ir kritiškai vertina įvairiuose informacijos šaltiniuose pateiktą informaciją apie biologijos mokslo atradimus. Apibūdina šiuolaikinių tyrimo metodų įvairovę ir svarbą. (A.4.3.)</p>
<p>2. Pasiekimų sritis: Gamtamokslinis komunikavimas (B)</p>			
<p>Skiria ir tinkamai vartoja biologijos ir kitų gyvybės mokslų sąvokas, terminus, simbolius, matavimo vienetus. (B1.)</p>	<p>Skiria ir tinkamai vartoja biologines sąvokas ir terminus apibūdinamas reiškinius ir objektus įprastame kontekste. (B1.3.)</p>	<p>Skiria ir tinkamai vartoja biologijos sąvokas, terminus, sutartinius ženklus, aiškindamas reiškinius. (B1.3.)</p>	<p>Tinkamai vartoja biologijos sąvokas, terminus, sutartinius ženklus, simbolius naujuose kontekstuose. Aiškindamas reiškinius, procesus taiko mokslinę terminologiją. (B1.3.)</p>
<p>Atsirenka reikiamą įvairiais būdais pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių, lygina, kritiškai vertina, klasifikuoja, apibendrina, interpretuoja, jungia skirtingų šaltinių informaciją. (B2.)</p>	<p>Įvardija reikšminius žodžius ir tikslingai pasirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentele, tekstu, abstrakčiais simboliais ir kt.) ir formomis pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių, ją lygina, klasifikuoja, apibendrina, padedamas kritiškai vertina, analizuoja, interpretuoja, jungia skirtingų šaltinių informaciją. (B2.3.)</p>	<p>Įvardija reikšminius žodžius ir tikslingai pasirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentele, tekstu, abstrakčiais simboliais ir kt.) pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių, ją analizuoja, kritiškai vertina, jungia kelių skirtingų šaltinių informaciją. (B2.3.)</p>	<p>Tikslingai pasirenka reikšminius žodžius ir atsirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentele, tekstu, abstrakčiais simboliais ir kt.) pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių, ją kritiškai vertina, interpretuoja, lygina, klasifikuoja, analizuoja, jungia ir apibendrina. (B2.3.)</p>
<p>Pasirenka patikimus informacijos šaltinius, skiria objektyvią</p>	<p>Pasirenka bent du patikimus informacijos šaltinius, skiria</p>	<p>Pasirenka patikimus informacijos šaltinius įvardydamas kriterijus.</p>	<p>Analizuoja ir vertina pasirinktus patikimus informacijos šaltinius</p>

informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.)	objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.3.)	Skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.3.)	įvardydamas kriterijus. Skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės, pateikia pavyzdžių. Nustato, kurie įrodymai pagrindžia mokslinį teiginį. (B3.3.)
Tinkamai ir tikslingai, laikydamasis etikos normų, vartoja kalbą skirtingais būdais ir formomis perteikdamas kitiems gyvybės mokslų informaciją, atlikdamas užduotis, ruošdamas pranešimus tinkamai cituoja šaltinius, naudoja skaitmenines technologijas. (B4.)	Sklandžiai ir suprantamai, laikydamasis etikos normų perteikia biologijos informaciją. Pasirenka tinkamus faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus, juos taiko atlikdamas tyrimus/užduotis. Ruošdamas pranešimus tinkamai cituoja šaltinius, naudoja skaitmenines technologijas. (B4.3.)	Atsižvelgdamas į adresatą, laikydamasis etikos normų tinkamai ir tikslingai vartoja kalbą perteikdamas kitiems biologijos informaciją ir atlikdamas užduotis. Pasirenka ir taiko faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus. Ruošdamas pranešimus, tinkamai cituoja pasirinktus šaltinius, tikslingai naudoja skaitmenines technologijas. (B4.3.)	Atsižvelgdamas į įvairų adresatą, laikydamasis etikos normų tinkamai ir tikslingai vartoja kalbą perteikdamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų informaciją atlieka užduotis. Pasirenka ir taiko faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus. Ruošdamas pranešimus, tinkamai cituoja šaltinius, įvertina jų patikimumą, tikslingai naudoja skaitmenines technologijas. (B4.3.)
Formuluoja klausimus, argumentais grindžia savo atsakymus. (B5.)	Nagrinėdamas biologijos mokslo informaciją ir atlikdamas tyrimus formuluoja klausimus padėsiančius išsiaiškinti ir suprasti reiškinių dėsningumus ir objektų savybes. Pateikia išsamius ir aiškius atsakymus pagrįstus tyrimų rezultatais ir faktais. (B5.3.)	Nagrinėdamas biologijos mokslo informaciją ir atlikdamas tyrimus tikslingai formuluoja klausimus, argumentais grindžia savo atsakymus biologijos mokslo sričių temomis, pateikia argumentų kitiems galimiems atsakymams pagrįsti. (B5.3.)	Nagrinėdamas biologijos mokslo informaciją ir atlikdamas tyrimus tikslingai formuluoja probleminius klausimus, argumentais grindžia savo atsakymus biologijos mokslo temomis. Pateikdamas atsakymus geba atskirti moksliniais įrodymais ir teorijomis pagrįstus argumentus nuo nemokslinių. (B5.3.)
3. Pasiekimų sritis: Gamtamokslinis tyrinėjimas (C)			
Paašškina, kas yra tyrimas, įvardija tyrimo atlikimo etapus. (C1.)	Paašškina, kas yra tyrimas, apibūdina skirtingus tyrimų metodus, įvardija tyrimo atlikimo etapų seką. (C1.3.)	Paašškina, kas yra tyrimas, palygina skirtingus tyrimų metodus, įvardija tyrimo atlikimo etapų seką. (C1.3.)	Paašškina, kas yra tyrimas, palygina skirtingus tyrimų metodus, nurodo kada jie taikomi, įvardija ir apibūdina tyrimo atlikimo etapus. (C1.3.)
Formuluoja probleminius klausimus, su jais susietą tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.)	Formuluoja probleminius klausimus, tyrimo tikslą, hipotezę	Įvardija probleminę situaciją, formuluoja probleminius klausimus,	Naujame kontekste atpažįsta ir įvardija probleminę situaciją, formuluoja probleminius klausimus,

	atpažįstamoms situacijoms tirti. (C2.3.)	su jais susietą tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.3.)	su jais susietą tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.3.)
Planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką bei trukmę, numato tyrimo rezultatų patikimumo užtikrinimą. (C3.)	Planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką bei trukmę. Nurodo, ką reikėtų daryti, kad rezultatai būtų patikimi. (C3.3.)	Planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką bei trukmę, numato tyrimo rezultatų patikimumo užtikrinimo būdus. (C3.3.)	Planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, suplanuoja darbo eigą, paaikškina veiksnius lemiančius rezultatų patikimumą. (C3.3.)
Atlieka tyrimą: saugiai naudodamasis priemonėmis ir medžiagomis atlieka numatytas tyrimo veiklas laikydamasis etikos reikalavimų, tikslingai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis. (C4.)	Pagal pavyzdį atlieka tyrimą: saugiai naudodamasis priemonėmis ir medžiagomis atlieka numatytas tyrimo veiklas laikydamasis etikos reikalavimų, tikslingai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis, nurodo absoliutines matavimo paklaidas. (C4.3)	Atlikdamas tyrimą saugiai naudojami priemonėmis ir medžiagomis, laikosi etikos reikalavimų, tikslingai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis, nurodo absoliutines matavimo paklaidas. (C4.3)	Atlikdamas tyrimą pats pasiruošia darbo priemones ir medžiagas, saugiai jomis naudojami, įvertina galimas rizikas, laikosi etikos reikalavimų, analizuoja kultūrinius ir / arba aplinkosauginius klausimus; tikslingai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis, atlieka skaičiavimus, argumentuotai pasirenka tinkamus matavimo vienetus. (C4.3)
Analizuoja gautus duomenis, atlieka reikalingus skaičiavimus ir pertvarkymus, pateikia juos tinkamais būdais. Interpretuoja rezultatus, įvertina jų patikimumą. (C5.)	Apibendrina gautus duomenis, skaičiuoja aritmetinį vidurkį, procentus. Duomenims analizuoti pasitelkia skaitmenines technologijas. Duomenis pateikia susistemintų duomenų lentelėmis, diagramomis ar kitais pasirinktais būdais. Interpretuoja rezultatus. (C5.3.)	Analizuoja ir apibendrina gautus duomenis, skaičiuoja kelių bandymų rezultatų aritmetinį vidurkį, procentus. Duomenims analizuoti pasitelkia skaitmenines technologijas. Pateikia duomenis tinkamais būdais: lentelėmis, diagramomis, grafikais, piešiniais, schemomis. Interpretuoja rezultatus, vertina jų patikimumą. (C5.3.)	Analizuoja, apibendrina ir matematiškai apdoroja gautus duomenis (atlieka reikalingus skaičiavimus ir pertvarkymus, įvertina matavimo ir skaičiavimo paklaidas, pasitelkia skaitmenines technologijas), pateikia duomenis tinkamais būdais (lentelėmis, diagramomis, grafikais, piešiniais, schemomis). Interpretuoja rezultatus, vertina jų patikimumą. (C5.3.)

Formuluoja išvadas atsižvelgdamas į tyrimo hipotezę, apmąsto atliktas veiktas, numato tyrimo tobulinimo ir plėtotės galimybes. (C6.)	Remdamasis tyrimo rezultatais formuluoja išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paaiškina, kurie rezultatai ir kaip rodo, kad hipotezė pasitvirtino. Vertina atliktą tiriamąją veiklą ir siūlo jos tobulinimo būdą. (C6.3.)	Remdamasis gautais rezultatais formuluoja su hipoteze susijusias išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paaiškina, kokie rezultatai rodo, kad hipotezė pasitvirtino. Vertina atliktą tiriamąją veiklą, siūlo jos tobulinimą. (C6.3.)	Remdamasis gautais rezultatais, formuluoja su tikslu ir hipoteze susijusias išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paaiškina, kokie rezultatai rodo, kad hipotezė pasitvirtino, ar nepasitvirtino. Vertina atliktą tiriamąją veiklą, siūlo jos tobulinimo ir plėtotės galimybes. (C6.3.)
4. Pasiekimų sritis: Gamtos objektų ir reiškinių pažinimas (D)			
Atpažįsta biologijos mokslo objektus ir reiškinius, juos apibūdina. (D1.)	Atpažįsta ir įvardija biologijos mokslo objektus ir reiškinius įprastame kontekste, juos apibūdina tikslingai vartodamas tinkamus terminus ir sąvokas. (D1.3.)	Atpažįsta ir įvardija biologijos mokslo objektus ir reiškinius naujame kontekste, juos apibūdina įvardydamas savybes ir funkcijas tinkamai vartodamas terminus ir sąvokas. (D1.3.)	Nagrinėja ir tyrinėja biologijos mokslo objektus ir reiškinius naujame kontekste, apibūdina jų savybes ir funkcijas tinkamai vartodamas terminus ir sąvokas. (D1.3.)
Tikslingai taiko turimas biologijos mokslo žinias įvairiose situacijose, aiškindamasis procesus ir reiškinius, sieja skirtingų mokslų žinias į visumą. (D2.)	Aiškindamasis procesus ir reiškinius taiko biologijos mokslo ir kitų dalykų žinias jas siedamas tarpusavyje įprastuose kontekstuose. (D2.3.)	Siedamas biologijos mokslo ir kitų dalykų žinias į visumą aiškina, kaip vyksta įvairūs procesai ir reiškiniai. (D2.3.)	Taiko ir sieja turimas biologijos ir kitų mokslų žinias, įvairiose situacijose, aiškindamasis procesus ir reiškinius. (D2.3.)
Aiškina reiškinių dėsningumus, atpažįsta priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.)	Paaiškina nagrinėjamų reiškinių dėsningumus, atpažįsta priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.3.)	Paaiškina nagrinėjamų reiškinių dėsningumus, nurodo priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.3.)	Paaiškina reiškinių dėsningumus, apibūdina priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.3.)
Klasifikuoja, lygina objektus, procesus, reiškinius atsižvelgdamas į jų savybes ir požymius. (D4.)	Lygina, klasifikuoja, biologinius objektus, procesus ir reiškinius, remdamasis jų savybėmis ir požymiais. (D4.3.)	Lygina ir klasifikuoja biologinius objektus, procesus ir gyvybės mokslų reiškinius remdamasis jų savybėmis, požymiais. (D4.3.)	Pagal pasirinktus kriterijus, lygina ir klasifikuoja objektus ir procesus, remdamasis jų savybėmis, požymiais. (D4.3.)
Modeliuoja įvairius procesus ir reiškinius, įvardija bendrus dėsningumus. (D5.)	Modeliuoja nagrinėjamus procesus ir reiškinius, taikydamas turimas biologijos žinias, pastebi, įvardija ir paaiškina dėsningumus. (D5.3.)	Taikydamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų dėsningumus kuria realių procesų ir reiškinių modelius. (D5.3.)	Taikydamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų dėsningumus kuria realių procesų ir reiškinių modelius. Remdamasis pagrindiniais procesų

			dėsningumais, modeliuojant procesų eigą aiškina realius procesus. (D5.3.)
5. Pasiekimų sritis: Problemų sprendimas ir refleksija (E)			
Pasirenka tinkamas strategijas atliksdamas įvairias užduotis, prognozuoja rezultatus, siūlo problemų sprendimo alternatyvas. (E1.)	Pasirenka tinkamą strategiją užduočiai atlikti atsižvelgdamas į jos pobūdį ir esamas galimybes, siūlo problemos sprendimo alternatyvas. (E1.3.)	Pasirenka strategiją įvairių probleminių užduočių sprendimui, prognozuoja jų rezultatus, siūlo problemos sprendimo alternatyvas. (E1.3.)	Pasirenka strategiją įvairių probleminių užduočių sprendimui, numato ir apibūdina tikėtinus problemos sprendimo rezultatus, siūlo problemos sprendimo alternatyvas. (E1.3.)
Tikslingai ir kūrybiškai taikomas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įvairiose situacijose. (E2.)	Tikslingai ir kūrybiškai taikomas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įprastose situacijose. (E2.3.)	Tikslingai ir kūrybiškai taikomas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus naujose situacijose. (E2.3.)	Tikslingai ir kūrybiškai taikomas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įvairiose situacijose. (E2.3.)
Kritiškai vertina gautus rezultatus atsižvelgdamas į realų kontekstą. (E3.)	Kritiškai vertina savo ir kitų gautus rezultatus, lygina juos tarpusavyje, apibendrina, daro išvadas atsižvelgdamas į realų kontekstą. (E3.3.)	Remdamasis teorinėmis žiniomis, kritiškai vertina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, atsižvelgdamas į realų kontekstą, daro išvadas. (E3.3.)	Remdamasis teorinėmis žiniomis, kritiškai vertina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, atsižvelgdamas į realų kontekstą, daro argumentuotą išvadą. (E3.3.)
Reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis, kelia tolesnius mokymosi tikslus. (E4.)	Reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis, kelia tolesnius mokymosi tikslus. (E4.3.)	Reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis, nurodo ir apibūdina galimus savo pasiekimų gerinimo būdus. (E4.3.)	Reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija ir plėtoja savo stiprybes ir tobulintinas sritis, nurodo ir apibūdina galimus savo pasiekimų gerinimo būdus. (E4.3.)
6. Pasiekimų sritis: Žmogaus ir aplinkos dermės pažinimas (F)			
Įvardija save kaip gamtos dalį, apibūdina organizme vykstančius procesus ir pokyčius remdamasis gyvybės mokslų žiniomis, paaiškina sveikos gyvensenos principus ir jų laikosi. (F1.)	Remdamasis biologijos mokslų žiniomis paaiškina, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai. Paaiškina, kodėl svarbu laikytis sveikos gyvensenos	Paaiškina, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai. Apibūdina žmogaus gyvenimo būdo ir aplinkos veiksnių įtaką sveikatai, pateikia praktinių sveikatos stiprinimo	Paaiškina, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai, analizuoja ir sieja organizme vykstančius procesus ir pokyčius remdamasis mokslų žiniomis. Paaiškina žmogaus gyvenimo būdo ir aplinkos veiksnių

	principų, kuo pavojingos psichoaktyvios medžiagos. (F1.3.)	priemonių ir sveikatai palankios aplinkos kūrimo pavyzdžių. (F1.3.)	įtaką sveikatai, pateikia praktinių sveikatos stiprinimo ir sveikatai palankios aplinkos kūrimo pavyzdžių. Paaiškina, kokios psichoaktyvių medžiagų vartojimo pasekmės žmogui ir visuomenei. (F1.3.)
Paaiškina sąsajas tarp gamtinės ir socialinės aplinkos, biologijos mokslo ir technologijų, nusako žmogaus veiklos teigiamą ir neigiamą poveikį gamtai. (F2.)	Paaiškina gyvybės mokslų ir technologijų įtaką visuomenės raidai. Nurodo gyvenimo sąlygų gerinimo būdus, paaiškina žmogaus veiklos pasekmes gamtai ir vertina jas vietovės bei globaliu mastu. (F2.3.)	Įvardija darnų vystymąsi kaip visumą priemonių užtikrinančių žmonių gerovę dabar ir ateityje. Diskutuoja apie vietinės bendruomenės ir Lietuvos gyventojų gyvenimo sąlygų gerinimo būdus, atsižvelgdamas į socialinį, ekonominį, aplinkosauginį aspektus. Pateikia žmogaus veiklos poveikio gamtai pavyzdžių. (F2.3.)	Apibūdina darnaus vystymosi reikšmę kaip bendruomenių ir valstybių vystymąsi paremtą aplinkosauga ir žmonių gerove dabar ir ateityje. Paaiškina ir kritiškai vertina žmogaus veiklos poveikį ir galimas pasekmes gamtai ir visuomenei. Paaiškina ir vertina vietinės bendruomenės ir Lietuvos gyventojų gyvenimo sąlygų gerinimo būdus, atsižvelgdamas į socialinius, ekonominius, aplinkosauginius aspektus. (F2.3.)
Prisiima atsakomybę ir imasi veiksmų saugant gamtą ir racionaliai vartojant išteklius. (F3.)	Apibūdina gamtos išteklių ribotumą. Argumentuotai siūlo kaip mažinti vartojimo apimtis, vengti vienkartinį daiktų, rūšiuoti atliekas ir jas perdirbti. Laikosi aplinkos apsaugos taisyklių, aktualių norminių dokumentų. Nurodo Raudonosios knygos svarbą organizmų pažinimui ir išsaugojimui. (F3.3.)	Diskutuoja apie gamtos saugojimo, racionalaus išteklių vartojimo ir antrinių žaliavų perdirbimo svarbą. Siūlo aplinkos ir išteklių apsaugos būdų, nagrinėja jų pritaikymo konkrečioje situacijoje galimybes. Dalyvauja mokyklos, vietos bendruomenės ir gamtosaugos organizacijų akcijose, projektuose ir kitose veiklose. (F3.3.)	Diskutuoja apie gamtos saugojimą, paaiškina, kaip racionaliai vartoti išteklius, apibūdina antrinių žaliavų perdirbimo svarbą ir pateikia konkrečių pavyzdžių. Siūlo aplinkos ir išteklių apsaugos būdų, aptaria jų pritaikymo galimybes. Dalyvauja mokyklos, vietos bendruomenės ir gamtosaugos organizacijų akcijose, projektuose ir kitose veiklose ir siūlo naujų gamtosauginių veiklų. (F3.3.)

V SKYRIUS

MOKYMO(SI) TURINYS

24. Mokymosi turinys 7 klasei:

24.1. Nuo ląstelės iki organizmo:

24.1.1. Ląstelės pagrindinis gyvų organizmų struktūrinis vienetas. Mokomasi atpažinti bakterijų, augalų ir gyvūnų ląsteles; nurodyti bakterijos ląstelės struktūras ir pagrindines jų funkcijas (kapsulė ir sienelė – apsauginė funkcija, plazminė membrana – medžiagų pernaša, citozolis – ląstelės užpildas, nukleoidas – paveldimos informacijos saugojimas), augalų ir gyvūnų ląstelių struktūras ir jų pagrindines funkcijas (branduolys – paveldimos informacijos saugojimas, chloroplastai – fotosintezė, mitochondrijos – ląstelinis kvėpavimas, plazminė membrana – medžiagų pernaša, sienelė – apsauginė funkcija, centrinė vakuolė – ląstelių sulčių kaupimas, citozolis – ląstelės užpildas); apibūdinami augalų ir gyvūnų tipinių ląstelių struktūriniai panašumai (branduolys, mitochondrijos, plazminė membrana, citozolis) ir skirtumai (ląstelės sienelė, chloroplastai, centrinė vakuolė), siejant su ląstelių prisitaikymu atlikti funkcijas. Palyginamos bakterijų ląstelės su augalų ir gyvūnų ląstelėmis ir nurodomi jų sandaros panašumai ir skirtumai. Mokomasi atpažinti ir apibūdinti organizmo struktūrinius lygmenis (ląstelė, audinys, organas, organų sistema, organizmas) ir pateikti pavyzdžių. Mokomasi paruošti laikinuosius augalo ir gyvūno ląstelių preparatus, aptariama mikroskopo sandara ir kaip tinkamai juo naudotis; tyrinėjami laikinieji ir pastovieji (augalų ir gyvūnų) ląstelių preparatai, mikrofotografijos; mokomasi atpažinti stebimas ląstelių struktūras, nupiešti ląsteles su jose matomomis struktūromis ir paaiškinti jų funkcijas.

24.1.2. Genai ir paveldimumas. Aiškinamasi, kad paveldimoji informacija yra chromosomose. Modeliuojant chromosomas, mokomasi apibūdinti geną, kaip chromosomos dalį, kurioje užkoduota informacija apie organizmo požymius. Įvardijama, kad chromosomos sudarytos iš DNR. Remiantis schemomis mokomasi apibūdinti, kaip perkelti vienų organizmų genus kitiems kuriami genetiškai modifikuoti organizmai; nurodyti šios biotechnologijos naudą ir galimus pavojus.

24.1.3. Ląstelių dalijimasis. Modeliuojant mitozę, mokomasi ją apibūdinti, kaip nelytinių branduolį turinčių ląstelių dalijimosi būdą, kurio metu susidaro identiškos ląstelės; aiškinamasi mitozinio dalijimosi svarba organizmų nelytiniam dauginimuisi, daugialąsčio organizmo augimui, audinių atsinaujinimui. Tyrinėjant vienląsčius grybus – mieles, mokomasi paaiškinti nelytinį dauginimąsi pumpuravimo būdu. Modeliuojant mejozę, mokomasi apibūdinti ją, kaip lytinių ląstelių susidarymo būdą.

24.2. Gyvybės įvairovė:

24.2.1. Klasifikacija padeda atpažinti gyvus organizmus. Mokomasi apibūdinti organizmų klasifikavimo paskirtį; modeliuojant aiškinamasi pagrindiniai klasifikavimo principai; domenai apibūdinami kaip aukščiausias klasifikacinis vienetas; nurodomi ir apibūdinami trys organizmų domenai (bakterijų, archėjų, eukarijų); supažindinama su augalų ir gyvūnų taksonominiais rangais (domenas, karalystė, tipas / skyrius, klasė, būrys / eilė, šeima, gentis, rūšis); tyrinėjant mokomasi priskirti artimos aplinkos augalus ir gyvūnus taksonominiams rangams. Apibūdinamas bakterijų vaidmuo gamtoje; mokomasi atpažinti eukarijų domeno grybų, protistų, augalų ir gyvūnų karalysčių atstovus pagal karalystėms būdingus požymius. Apibūdinamas protistų, grybų vaidmuo gamtoje. Tyrinėjant mokomasi paaiškinti, kaip bakterijos ir vienląsčiai grybai – mielės panaudojami klasikinėse biotechnologijose, fermentuotų produktų (duonos, sūrio, acto, jogurto, giros) gamyboje. Modeliuojant viruso sandarą, mokomasi apibūdinti virusus; paaiškinti jų vaidmenį gamtoje.

24.2.2. Augalai. Tyrinėjant mokomasi atpažinti augalų dengiamąjį, asimiliacinį ir apytakinį audinius, augalų organus, nurodyti jų funkcijas; tyrinėjant mokomasi susieti augalų vegetatyvinius organus su juose vykstančiais medžiagų pernašos procesais (difuzija, osmosas), fotosinteze; mokomasi paaiškinti skirtingų augalų organų prisitaikymą vykdyti funkcijas, siejant su augimo sąlygomis; tyrinėjant augalo žiedą, žiedas apibūdinamas, kaip augalų lytinio dauginimosi organas, kuriame susidaro lytinės ląstelės, vyksta apdulkinimas ir apvaisinimas. Aiškinamasi, kaip susidaro sėkla. Aiškinamasi apdulkinimo, sėklų platinimo svarba augalams ir ekosistemoms; tyrinėjant įvairius vaisius ir sėklas, mokomasi apibūdinti augalų prisitaikymus išplisti. Mokomasi apibūdinti augalų nelytinį (vegetatyvinį) dauginimąsi, naudojantis schemomis aptariamas augalų klonavimas (mikrodauginimas, dauginimas audinių kultūromis), kaip vienas iš nelytinio dauginimosi būdų. Tyrinėjant mokomasi atpažinti Lietuvos augalų (samanų, sporinių induočių, plikasėklių, gaubtasėklių) atstovus ir apibūdinti jų vaidmenį gamtoje. Nurodomi žymiausi botanikai Lietuvoje, jų indėlis į mokslą.

24.2.3. Gyvūnai. Mokomasi atpažinti Lietuvoje gyvenančių bestuburių gyvūnų tipų (duobagyvių, plokščiųjų, apvaliųjų, žieduotųjų kirmėlių, moliuskų, nariuotakojų) ir nariuotakojų klasių (vėžiagyvių, voragyvių, vabzdžių) atstovus, tyrinėjant apibūdinti šių gyvūnų grupių išorinius sandaros požymius leidžiančius jiems prisitaikyti gyventi skirtingoje aplinkoje, nurodyti jų vaidmenį gamtoje. Mokomasi atpažinti Lietuvoje gyvenančių stuburinių gyvūnų klasių (kaulinių žuvų, varliagyvių, roplių, paukščių, žinduolių) atstovus, apibūdinti jų išorinę kūno dangą, kvėpavimo ir kraujotakos sistemą, dauginimąsi ir vystymąsi. Mokomasi palyginti žinduolių (augalėdžių ir plėšrūnų) virškinimo sistemas. Nurodomas stuburinių gyvūnų vaidmuo gamtoje. Nurodomi žymiausi zoologai Lietuvoje, jų indėlis į mokslą.

25. Mokymosi turinys 8 klasei:

25.1. Organizmas ir aplinka:

25.1.1. Ekosistema. Mokomasi apibūdinti ekologiją, kaip mokslą apie gyvų organizmų tarpusavio santykius ir jų ryšius su negyvąja aplinka; ekologijos struktūrinius lygmenis; tyrinėjant pasirinktą populiaciją, mokomasi apibūdinti populiacijos dydį ir tankį; remiantis pavyzdžiais, paaiškinti, kaip populiacijos augimui priešinasi aplinka. Mokomasi apibūdinti tarprūšinius santykius (plėšrūnas ir auką, parazitas ir šeimininkas, augalai ir apdulkintojai); modeliuojant aiškinamasi sausumos ir vandens bendrijų kaita, nagrinėjama, kaip kinta bendrijos dėl sezoninių pokyčių, krūmų / miškų kirtimo, gaisrų, sausros, potvynių. Mokomasi apibūdinti žmonių populiacijos augimo priežastis ir veiksnius, reguliuojančius žmonių populiacijos augimą. Aiškinamasi, kokį neigiamą poveikį aplinkai turi didėjanti žmonių populiacija; pateikiami siūlymai, mažinantys didėjančios populiacijos neigiamą poveikį aplinkai.

25.1.2. Ekosistemų stabilumas. Mokomasi sudaryti sausumos ir vandens ekosistemose gyvenančių organizmų mitybines grandines ir tinklus; apibūdinti mitybinius lygmenis; paaiškinti organizmų mitybinių ryšių vaidmenį ekosistemos biologinei įvairovei ir stabilumui; nagrinėjant sausumos ekosistemos energijos piramidę, mokomasi paaiškinti, kodėl tik dalis energijos pereina iš vieno mitybos lygmens į kitą. Remiantis Lietuvoje paplitusių invazinių augalų (Sosnovskio barštis, lubinai, elodėja) ir gyvūnų (kanadinė audinė, meškėnai) rūšių pavyzdžiais, aiškinamasi jų poveikis mitybiniam ryšiam ekosistemose. Mokomasi apibūdinti genetiškai modifikuotų augalų įtaką natūralių ekosistemų stabilumui. Mokomasi paaiškinti biologinės įvairovės išsaugojimo svarbą ekosistemoms, pateikiant konkrečių pavyzdžių; nurodyti Lietuvos raudonosios knygos paskirtį.

25.2. Evoliucija:

25.2.1. Gamtinė atranka. Mokomasi apibūdinti evoliuciją, kaip nuolat vykstantį procesą; aiškinamasi, kad Č. Darvinas pirmasis pasiūlė teoriją, kad naujos rūšys atsiranda vykstant gamtinei atrankai. Mokomasi apibūdinti paveldimą kintamumą (kombinacinį ir mutacinį), kaip organizmų savybę įgyti naujų požymių; aiškinamasi, kokia paveldimo kintamumo (naudingų ir žalingų mutacijų) įtaka organizmų prisitaikymui. Modeliuojant gamtinės atrankos procesą, mokomasi apibūdinti kaip organizmų populiacija prisitaiko prie kintančios aplinkos ir įgyja naujų požymių. Aiškinamasi, kaip naujos rūšys susidaro dėl populiacijų padalijusių fizinių barjerų. Mokomasi paaiškinti endeminių rūšių (echidnos, ančiasnapio, galapagų iguanų)

atsiradimo priežastis, biogeografinių barjerų įtaką organizmų paplitimui. Aiškinamasi, kaip atsirado Rytų Baltijos pakrantės endeminės augalų rūšys ir, kokios yra jų išsaugojimo galimybės. Apibūdinama veislė, kaip dirbtinės atrankos rezultatas; palyginamos dirbtinė ir gamtinė atranka.

25.2.2. Evoliucijos įrodymai. Nagrinėjamos gyvybės atsiradimo vandenyje ir sausumoje priežastys, aiškinamasi, kad gyvybės kilmės medis tiksliai atspindi organizmų evoliucinę raidą. Mokomasi apibūdinti, kaip paleontologiniai duomenys įrodo evoliucijos procesą; tyrinėjant fosilijas aiškinamasi jų svarba; remiantis lyginamosios anatomijos pavyzdžiais (banginio, paukščio, šikšnosparnio, arklio, žmogaus viršutinių / priekinių galūnių prisitaikymas atlikti funkciją) įvardijama, kad skirtingos rūšys turi bendrų požymių, nes išsivysto iš bendro protėvio.

26. Mokymosi turinys 9 ir I gimnazijos klasei:

26.1. Žmogaus organizmas – vieninga sistema:

26.1.1. Žmogaus organizmas įvairių mokslų tyrimo objektas. Aiškinamasi žmogaus organizmo pažinimo istorija. Mokomasi nurodyti, kurie mokslai tiria žmogaus organizmą, apibūdinti šių mokslų tyrimo kryptis.

26.2. Medžiagų apykaita:

26.2.1. Medžiagų apykaitos svarba. Aiškinamasi medžiagų apykaitos svarba organizmo funkcionavimui. Naudojantis schemomis, aiškinamasi kraujotakos, kvėpavimo ir virškinimo organų sistemų bendra veikla aprūpinant organizmą reikalingomis medžiagomis ir energija bei šalinant medžiagų apykaitos atliekas.

26.2.2. Kvėpavimo sistema. Mokomasi apibūdinti kvėpavimo takų sandaros ypatumus, siejant juos su oro judėjimu į plaučius ir iš jų, bei šiuos takus dengiančio virpamojo epitelinio audinio apsaugine funkcija; modeliuojant mokomasi paaiškinti, kaip vyksta įkvėpimas ir iškvėpimas; mokomasi plaučių sandarą susieti su dujų apykaita (dujų difuzija) alveolėse. Mokomasi paaiškinti, kad ląstelių ir viso organizmo gyvybinių funkcijų palaikymui reikalinga energija išsiskiria vykstant ląsteliniam kvėpavimui. Mokomasi apibūdinti aerobinį kvėpavimą, kaip energijos gavimo būdą, naudojant deguonį; anaerobinį kvėpavimą, kaip energijos susidarymo būdą nesant deguonies ir nurodyti šių procesų svarbą žmogui. Atliekant tyrimus mokomasi paaiškinti, kaip ir kodėl keičiasi iškvėpto oro sudėtis. Mokomasi paaiškinti kvėpavimo sistemos ligų priežastis (mikroorganizmai, aplinkos užterštumas, gyvenimo būdas) ir prevenciją. Mokomasi atlikti dirbtinį kvėpavimą ir suteikti pirmąją pagalbą užspringus.

26.2.3. Kraujas ir kraujotaka. Mokomasi apibūdinti kraujo sudėtį (kraujo plazma, eritrocitai, leukocitai, trombocitai) ir susieti kraujo sudedamąsias dalis su jų atliekamomis funkcijomis. Analizuojant kraujo tyrimų rezultatus, mokomasi paaiškinti, kaip kraujo sudėties pokyčiai gali turėti įtakos organizmui. Mokomasi paaiškinti, kaip anglies monoksidas, hemoglobino kiekis gali sutrikdyti deguonies pernašą. Mokomasi paaiškinti, kodėl žmogui svarbu žinoti savo kraujo grupę; nurodyti, ką reikia žinoti prieš tampant neatlygintinu kraujo donoru; apibūdinti kraujo bankų paskirtį. Mokomasi atpažinti ir apibūdinti kraujagysles; tyrinėjant paaiškinti širdies sandarą, apibūdinti širdies skersaruožį raumeninį audinį, paaiškinti, kaip veikia žmogaus širdis; mokomasi apibūdinti mažojo ir didžiojo kraujo apytakos ratų vaidmenį organizme. Atliekant tyrimus, mokomasi nustatyti fizinio krūvio įtaką kvėpavimo dažniui, širdies darbui ir kraujotakai. Mokomasi apibūdinti širdies ir kraujotakos sutrikimus (infarktą, insultą) ir paaiškinti kaip jų išvengti; mokomasi suteikti pirmąją pagalbą pažeidus kraujagysles.

26.2.4. Mityba ir virškinimas. Mokomasi nurodyti virškinimo sistemą sudarančius organus ir virškinimo liaukas (seilių liaukas, kasą ir kepenis) ir jų vaidmenį maisto virškinime; mokomasi apibūdinti fermentus (seilių amilazė, pepsinas, kasos amilazė ir lipazė), jų veikimo principą; tyrinėjant aiškinamasi, kokių sąlygų (temperatūra, pH) reikia fermentų veikimui. Tyrinėjant mokomasi apibūdinti liaukinio epitelinio audinio funkcijas susijusias su virškinimo liaukų veikla, vienasluoksnio epitelio funkcijas susijusias su suvirškintų maisto medžiagų įsiurbimu, lygiojo raumeninio audinio funkcijas su peristaltika.

Tyrinėjant difuziją ir osmosą mokomasi apibūdinti pasyviają medžiagų pernašą ir palyginti ją su aktyviają medžiagų pernaša. Mokomasi susieti pernašos būdus su virškinimo procesui būtinų medžiagų (fermentų) išskyrimu ir organizmui reikalingų medžiagų įsiurbimu į kraują ir limfą. Mokomasi apibūdinti baltymų, riebalų, angliavandenių, vitaminų (A, B12, C, D), cheminių elementų (Ca, P, Fe, I) ir vandens funkcijas žmogaus organizme ir problemas, kylančias dėl per didelio arba per mažo šių medžiagų vartojimo. Tyrinėjant aiškinamasi, kokia yra pasirinkto maisto sudėtis. Mokomasi apibūdinti sveikatai palankią mitybą, nurodyti, kodėl nesilaikant sveikatai palankios mitybos taisyklių sutrinka sveikata. Aiškinamasi, kaip suteikiama pirmoji pagalba apsinuodijus maistu. Mokomasi paaiškinti, kas yra mikrobiota ir koks jos vaidmuo virškinimo procese.

26.3. Infekcinės ligos ir imunitetas:

26.3.1. Imunitetas. Mokomasi apibūdinti imunitetą, kaip apsauginę organizmo funkciją; apibūdinti žmogaus organizmo prisitaikymą apsisaugoti nuo infekcinių ligų (oda ir gleivinės; karščiavimas, fagocitozė); paaiškinti vakcinų svarbą infekcinių ligų profilaktikai, serumų naudojimą gydymui, antikūnų paskirtį infekcinių ligų diagnostikai. Mokomasi apibūdinti, kuo skiriasi vietinis ligos plitimas (endemija) nuo regioninio (epidemija) ir pasaulinio protrūkio (pandemija), pateikti taip plitusių ligų sukėlėjus, ligos požymius, prevenciją.

26.3.2. Infekcinės ligos. Mokomasi apibūdinti krauju perduodamų ir oro-lašeliniu būdu plintančių virusų sukeltą ligas; pirmuonių (maliarinis plazmodijus), kirmėlių (kaspinočių, askaridžių, spalinių) sukeltą ligas ir erkių platinamų sukėlėjų sukeltą ligas (erkinis encefalitas, Laimo liga); nurodyti infekcinių ligų perdavimo būdus bei prevenciją; analizuojant statistinius duomenis nagrinėti infekcinių ligų paplitimą Lietuvoje ir pasaulyje. Apibūdinami galimi alergijos požymiai (ašarojimas, dusimas, čiaudėjimas, kosėjimas, odos paraudimai, bėrimai) ir nurodomos, kokios maiste ir aplinkoje (žiedadulkės, dulkių erkutės) esančios medžiagos gali būti alergenais. Mokomasi nurodyti, kad antibiotikai skiriami gydant bakterines, o ne virusines ligas; paaiškinti antibiotikų vartojimo principus, nesudarant sąlygų susiformuoti antibiotikams atsparioms bakterijoms.

26.4. Organizmo funkcijų reguliavimas:

26.4.1. Nervinis organizmo funkcijų reguliavimas, jutimai. Mokomasi atpažinti centrinės ir periferinės nervų sistemos dalis, paaiškinti jų funkcijas, tyrinėjant atpažinti nervinį audinį ir paaiškinti jo sandarą; modeliuojant apibūdinti nervinę ląstelę, nervinių ląstelių tipus ir jų atliekamas funkcijas. Mokomasi, apibūdinti galvos smegenų dalis ir jų funkcijas, nurodyti nugaros smegenų vaidmenį susidarant reflekso lankui. Mokomasi sudaryti ir analizuoti reflekso lanko schemas, apibūdinti sąlyginius ir nesąlyginius refleksus. Tyrinėjant aiškinamasi, kaip centrinė ir periferinė nervų sistemos padeda organizmui palaikyti ryšį su aplinka. Mokomasi susieti akies ir ausies sandarą su atliekamomis funkcijomis, aiškinamasi, tyrinėjant aiškinamasi, kaip šie organai pritaikyti regos ir klausos pojūčių susidarymui. Mokomasi apibūdinti judėjimą, kaip bendrą kaulų, raumenų ir nervų sistemos veiklą. Analizuoja statistinius duomenis apie įvairių priklausomybių ligų paplitimą; mokomasi paaiškinti psichiką veikiančių medžiagų (tabako, alkoholio, vaistų, narkotinių medžiagų) poveikį žmogaus organizmui; Mokomasi apibūdinti homeostazę ir naudojantis schemomis nurodyti, kaip oda padeda palaikyti pastovią temperatūrą, apibūdinant jos valdymo mechanizmą neigiamu grįžtamoju principu.

26.4.2. Humoralinis reguliavimas. Mokomasi atpažinti endokrinines liaukas (hipofizė, kasa, antinksčiai), apibūdinti hormonus (augimo / somatotropiną, insuliną, gliukagoną, adrenalina) ir pateikti jų pavyzdžių. Naudojantis schemomis, mokomasi apibūdinti kasos išskiriamų hormonų įtaką palaikant gliukozės pastovią koncentraciją kraujyje. Mokomasi paaiškinti, kodėl svarbu kontroliuoti gliukozės koncentraciją kraujyje, sergant cukriniu diabetu. Mokomasi apibūdinti neurohumoralinį organizmo reguliavimą pagrįstą nervų ir endokrininės sistemos veikimu; mokomasi paaiškinti, kaip stresinėse situacijose nervų sistema ir antinksčių išskiriamas hormonas adrenalinas lemia kvėpavimo, kraujotakos, virškinimo sistemų funkcijų pakitimus.

26.5. Dauginimasis ir vystymasis:

26.5.1. Žmogaus gyvenimo ciklas. Mokomasi apibūdinti vyro ir moters lytinių organų sandarą ir susieti ją su jų atliekamomis funkcijomis; mokomasi paaiškinti lytinių hormonų svarbą brendimui. Aiškinamasi, kodėl svarbu, kad lytinės ląstelės susidariusios mejozės būdu, turi perpus mažesni chromosomų rinkinį; mokomasi apibūdinti, kaip jos prisitaikiosios apvaisinimui. Mokomasi apibūdinti, kas yra chromosomų rinkinys ir paaiškinti, kad žmogaus lyties paveldėjimą nulemia lytinės chromosomos (XX – moteris, XY – vyras). Nurodyti mitozės ir mejozės svarbą žmogaus gyvenimo cikle.

26.5.2. Apvaisinimas ir vystymasis po apvaisinimo. Mokomasi apibūdinti apvaisinimą, placentos vaidmenį vaisiaus vystymuisi, būsimos mamos organizme vykstančius pokyčius ir gimdymą. Aiškinamasi, kokie veiksniai (motinos ligos, nervinė įtampa, psichiką veikiančios medžiagos) gali turėti įtakos vaisiaus vystymuisi.

26.5.3. Vaisingumas. Lytiškai plintančios ligos. Mokomasi apibūdinti priemones, kuriomis kontroliuojamas vaisingumas. Analizuoja lytiškai plintančių ligų paplitimo statistinius duomenis; mokomasi apibūdinti ligų prevenciją ir nurodyti jų pasekmes.

26.6. Transplantacija ir sveikata:

26.6.1. Organų donorystė. Mokomasi įvardinti, kas yra transplantacija, kokie audiniai ir organai gali būti persodinami, pakeičiami dirbtiniais organais. Apibūdinama transplantacijos raida pasaulyje ir Lietuvoje; organų donorystės ir transplantacijos etiniai aspektai.

27. Mokymosi turinys 10 ir II gimnazijos klasei:

27.1. Paveldėjimas ir biotechnologijos:

27.1.1. Genetika. Mokomasi apibūdinti genetiką, kaip biologijos mokslo šaką, tiriančią paveldimumo ir kintamumo dėsningumus; nurodyti genetikos pritaikymą (ligų diagnostikai, tapatybės ir tėvystės nustatymui, augalų ir gyvūnų naujų veislių išvedimui) šiuolaikiniame pasaulyje. Mokomasi apibūdinti ryšį tarp DNR, genų ir chromosomų; aiškinamasi, kad homologinėse chromosomose to paties geno formos vadinamos aleliais, kuriuose užkoduota informacija apie organizmo vystymąsi ir požymius. Modeliuojant mokomasi paaiškinti, kaip prieš ląstelėms dalijantis dvigubėja DNR molekulė ir kokia šio proceso paskirtis. Analizuodami skirtingų organizmų kariotipus, mokomasi nurodyti, kad eukariotinėse ląstelėse aptinkamas chromosomų skaičius yra specifinis organizmų rūšims. Mokomasi apibūdinti mutacijas ir nurodyti jas sukeliančių mutagenų pavyzdžių. Remiantis Dauno sindromo pavyzdžiu analizuojamos chromosomų skaičiaus mutacijos, albinizmo pavyzdžiu – geno mutacijos. Mokomasi apibūdinti mutacijų svarbą organizmų prisitaikymui prie aplinkos. Mokomasi apibūdinti ir užrašyti dominuojančius bei recesyvinius alelius; heterozigotinius ir homozigotinius genotipus, sieti organizmo genotipą su fenotipu; mokomasi spręsti monohibridinio kryžminimo uždavinius. Naudojant sutartinius simbolius mokomasi nubraižyti ir analizuoti 3 kartų genealoginio medžio schemą. Atliekant tyrimą nustatomas pasirinkto požymių pasireiškimo dažnis (antakių lenktumo, ausų lezgelio priaugimo ir pan.) paveldėjimas savo šeimoje, giminėje arba tarp draugų. Mokomasi nurodyti paveldimo ir nepaveldimo kintamumo svarbą gamtoje.

27.1.2. Biotechnologijos. Mokomasi apibūdinti biotechnologijas, kaip biologinių sistemų (virusų, ląstelių, jų dalių) pritaikymą kurti įvairius žmogui aktualius produktus žemės ūkiui (augalai ir gyvūnai), medicinai (vakcinos, insulinas). Mokomasi apibūdinti biologinių sistemų (bakterijų, dumblių) pritaikymą aplinkosaugoje. Mokomasi nurodyti genetiškai modifikuotų organizmų naudą žmogui ir žalą gamtai. Aptariami V. Šikšnio ir jo mokslinės komandos tyrimai, atveriantys galimybes gydyti žmonių genetines ligas, kurti naujas augalų ir gyvūnų veisles.

27.2. Žmogaus poveikis aplinkai:

27.2.1. Ekologinės problemos. Įvardijamos žmogaus poveikio aplinkai problemos: šiltnamio efektas, rūgštieji krituliai, vandens (eutrofikacija) ir dirvožemio tarša; tyrinėjant mokomasi susieti jas su Lietuvos ekologine situacija, nurodyti jų priežastis, poveikį organizmams ir sprendimo būdus. Tyrinėjant aiškinamasi, kaip naudojant bioindikatorius galima įvertinti aplinkos taršą. Mokomasi paaiškinti, kad cheminės medžiagos (sunkieji metalai, pesticidai) patenka į mitybos grandines, kaupiasi organizmuose ir jiems kenkia.

27.2.2. Aplinkosauga. Mokomasi paaiškinti žmogaus veiklos (miškų kirtimas, gaisrai, iškastinio kuro naudojimas) įtaką klimato kaitai. Analizuojant statistinius duomenis, mokomasi paaiškinti, kokią įtaką klimato pokyčiai turi organizmų bioįvairovei, augalų ir gyvūnų gyvenimo ciklo pokyčiams ir ekosistemų stabilumui; aiškinamasi, kaip klimato kaita veikia ekosistemų funkcionavimo sąlygas ir žmogaus sveikatą. Mokomasi apibūdinti darnaus vystymosi tikslus ir jų įgyvendinimo galimybes Lietuvoje ir pasaulyje; aptariama pusiausvyra tarp biologinių išteklių saugojimo ir naudojimo socialiniams ekonominiams poreikiams tenkinti, racionalaus gamtos išteklių naudojimo ir neatsinaujinančių išteklių keitimo atsinaujinančiais svarba, atliekų mažinimo ar modernaus tvarkymo būdai.

28. Mokymosi turinys III gimnazijos klasei:

28.1. Ląstelės biologija:

28.1.1. Ląstelės sandara. Aptariant citologiją, kaip biologijos mokslo sritį nagrinėjančią ląstelę, mokomasi apibūdinti optinio ir elektroninio mikroskopo taikymą ląstelėms tirti. Aptaria ląstelės teorijos teiginius, suformuluotus M. Šleideno ir T. Švano dar XIX amžiaus viduryje: visi gyvi organizmai sudaryti iš ląstelių (vienaląsčiai ir daugialąsčiai); visos ląstelės vykdo medžiagų ir energijos apykaitą; naujos ląstelės atsiranda tik iš kitų ląstelių jau esančių. Mokomasi susieti mikroskopavimo technikos bei kitų ląstelės tyrimo metodų tobulėjimą su gilesniu ląstelės sandaros, raidos ir funkcijų suvokimu. Mokomasi apibūdinti prokariotinės ląstelės struktūras (kapsulė, sienelė, plazminė membrana, ribosoma, nukleoidas, plazmidė, žiuželis) ir jų atliekamas funkcijas; tyrinėjant aiškinamasi eukariotinės ląstelės struktūras (branduolys, plazminė membrana, endoplazminis tinklas, Goldžio kompleksas, lizosoma, vakuolė, sienelė, plazminė membrana, ribosoma, mitochondrija, chloroplastas, citoskeletas) ir jų atliekamas funkcijas. Analizuojant prokariotinių ir eukariotinių ląstelių sandarą, mokomasi jas palyginti. Remdamiesi supratimu apie augalinės ir gyvūninės ląstelių sandaros panašumus ir skirtumus, mokomasi jas palyginti. Tyrinėjant eukariotines ląsteles šviesiniu mikroskopu, nagrinėjant prokariotinių ir eukariotinių ląstelių nuotraukas, darytas elektroniniu mikroskopu, mokomasi palyginti šviesinio ir elektroninio mikroskopų naudojimo galimybes vykdyti ląstelių tyrimus. Remiantis duota informacija apie šviesinio ir elektroninio mikroskopų didinimą bei jais matomų ląstelių nuotraukomis su nurodytu masteliu, mokomasi nustatyti ląstelių ir jų struktūrų dydžius. Apibūdinant gyvūnų kamienines ir augalų meristemines ląsteles, mokomasi paaiškinti, kad vystantis daugialąsčio organizmui ląstelės specializuojasi.

28.1.2. Membranos sandara ir pernaša per membraną. Mokomasi atpažinti ir apibūdinti ląstelės plazminę membraną sudarančius lipidus (fosfolipidai, cholesterolis), baltymus (baltymus nešiklius, baltymus kanalus, receptorinius baltymus, glikoproteinus) ir apibūdinti jų funkcijas; aiškinasi S. Singerio ir G. Nikolsono tokiosios mozaikos modelį. Mokomasi susieti fosfolipidų savybes (hidrofiliskumas ir hidrofobiškumas) su dvisluoksnės membranos susidarymu ir jos takumu. Mokomasi apibūdinti pasyviąją pernašą (osmosą, difuziją, palengvintą difuziją), kaip procesą, kuris vyksta per pusiau laidžią membraną nenaudojant ATP energijos ir medžiagos juda pagal koncentracijos gradientą; tyrinėjant aiškinamasi, kaip pasyviosios pernašos greitis priklauso nuo temperatūros, ląstelės plazminės membranos paviršiaus ploto ir medžiagų koncentracijų skirtumų. Mokomasi apibūdinti aktyviąją pernašą naudojant baltymus nešiklius ir pūsleles, kaip procesus, kurie vyksta per membraną naudojant ATP energiją. Mokomasi nurodyti pasyvios ir aktyvios pernašos per plazminę membraną skirtumus.

28.1.3. Ląstelės ciklas. Mokomasi apibūdinti prokariotinės ląstelės dalijimąsi, kaip skilimą pusiau, kurio metu tolygiai pasiskirsto padvigubėjusi DNR; apibūdinti eukariotinės ląstelės ciklo etapus: interfazę

(DNR replikacija, baltymų sintezė, organelių skaičiaus didėjimas), mitozę (branduolio dalijimasis) ir citokinezę (citoplazmos dalijimasis). Remiantis turima informacija apie ląstelės ciklo etapus, mokomasi susieti eukariotinės ląstelės ciklo etapus su vienodą genetinę informaciją turinčių ląstelių susidarymu: interfazę – su DNR replikacija ir seserinių chromatidžių susidarymu, mitozę – su genetiškai vienodų branduolių susidarymu, citokinezę – su genetiškai vienodų ląstelių susidarymu. Analizuojant augalų ir gyvūnų ląstelių dalijimąsi, mokomasi apibūdinti panašumus (interfazė ir mitozė) ir skirtumus (dalijimosi verpstės susidarymas ir citokinezė); tyrinėjant svogūnų meristemos preparatus, atpažįsta ląstelės ciklo etapus ir skaičiuoja audinio mitotinį indeksą. Mokomasi apibūdinti ląstelės ciklo reikšmę, siejant somatinių ląstelių dalijimąsi su daugialąsčių organizmų augimu, audinių atsinaujinimu, nelytiniu dauginimusi. Nagrinėdami pateiktą informaciją, pritaiko žinias apie ląstelės ciklo valdymą ir susieja ląstelės ciklo valdymo sutrikimus su žmogaus sveikata – auglių atsiradimu.

28.2. Molekulinė biologija:

28.2.1. Vanduo. Mokomasi apibūdinti vandens molekules, kaip polines molekules, sąveikaujančias tiek tarpusavyje, tiek su kitomis polines savybes turinčiomis molekulėmis ir jonais. Remdamiesi supratimu apie vandens molekulės poliškumą, paaiškina medžiagų tirpumą vandenyje ir vandens dalyvavimą ištirpusių medžiagų pernašoje (kraujo plazma, augalų vandens ir rėtiniai indai) ir vandenyje tirpių medžiagų dalyvavimą cheminėse reakcijose organizme. Remdamiesi supratimu apie vandens molekulių gebėjimą jungtis tarpusavyje vandenilniais ryšiais, mokosi paaiškinti, kuo organizmams naudinga didelė vandens specifinė šiluma (vėsinimasis) ir šiluminė talpa (specifinė garavimo šiluma) ir šių savybių vaidmenį vandens ekosistemoms (vandens organizmams).

28.2.2. Angliavandeniai ir lipidai. Mokomasi apibūdinti angliavandenius, kaip organines molekules, kurių sudėtį galima išreikšti formule $C_n(H_2O)_n$. Mokomasi apibūdinti angliavandenių įvairovę: monosacharidai (gliukozė, fruktozė, ribozė, deoksiribozė), disacharidai (sacharozė, maltozė, laktozė), polisacharidai (krakmolai, glikogenas, celiuliozė, chitinas); jų savybes susieti su funkcijomis organizmuose: energetine (gliukozė, sacharozė), kaupimo (krakmolai, glikogenas) ir struktūrine (celiuliozė); mikroskopu tyrinėja augalų ir gyvūnų audiniuose esančius kaupimo funkciją atliekančius polisacharidus. Mokomasi apibūdinti lipidus, kaip vandenyje blogai tirpstančius ir gyviems organizmams būdingas organines medžiagas, kurios tirpsta organiniuose tirpikliuose; apibūdinti lipidų įvairovę: riebalai (sotieji ir nesotieji), vašakai, fosfolipidai, steroidai (cholesterolis ir lytinių liaukų hormonai). Lipidų savybes susieti su jų funkcijomis organizmuose: kaupimo ir energetinė (riebalai), apsauginė (vaškai), biologinių membranų laidumas (fosfolipidai ir cholesterolis).

28.2.3. Baltymai. Mokomasi apibūdinti baltymus, kaip polimerines organines medžiagas, sudarytas iš aminorūgščių, sujungtų peptidiniais ryšiais; aminorūgščių struktūrą ir peptidinio ryšio susidarymą. Mokomasi apibūdinti baltymų pirminę, antrinę, tretinę ir ketvirtinę struktūras. Baltymų įvairovę susieti su jų funkcijomis organizmuose: struktūrinė (kolagenas, keratinas), katalizinė (fermentai), apsauginė (antikūnai, kraujo krešėjimo baltymai), pernašos (hemoglobinas, membranos baltymai), judėjimo (aktinas, miozinas), receptorinė (sinapsės ir hormonų receptoriai plazminėje membranoje), reguliacinė (insulinas, gliukagonas). Remiantis globulinių ir fibrilinių baltymų pavyzdžiais, mokomasi susieti jų struktūras su atliekamomis funkcijomis. Mokomasi apibūdinti denatūraciją, kaip procesą, kurio metu dėl nepalankios temperatūros ar pH pakinta baltymo molekulę sudarantys ryšiai ir dėl to prarandama baltymo antrinė, tretinė ar ketvirtinė struktūra ir biologinis aktyvumas.

28.2.4. Fermentai. Mokomasi apibūdinti fermentus kaip biologinius katalizatorius, kurie didina reakcijos greitį, mažindami aktyvacijos energiją. Remiantis „spynos ir raktų“ teorija, analizuojamas fermentų veikimo savitumas ir paaiškinama, kaip fermentinės reakcijos greitis priklauso nuo temperatūros, pH ar substrato koncentracijos. Atliekant tyrimą, aiškinamasi, kaip gali būti nustatomas fermentinės reakcijos greitis ir jo priklausomybė nuo temperatūros, pH ar substrato koncentracijos.

28.2.5. Nukleorūgštys. Mokomasi apibūdinti DNR ir RNR, kaip polimerines organines medžiagas sudarytas iš nukleotidų; apibūdinti DNR ir RNR nukleotidų sandarą; palyginti DNR ir RNR molekules. Aptaria R. Franklin, Dž. Votsono ir F. Kriko vaidmenį DNR molekulės modelio kūrimo ir jų atradimų reikšmę tolimesniems nukleorūgščių tyrimams. Mokomasi apibūdinti DNR ir RNR, kaip molekules saugančias ir perduodančias genetinę informaciją. Mokomasi apibūdinti replikaciją, kaip procesą, kurio metu susidaro dvi identiškąs DNR molekules; transkripciją, kaip iRNR sintezę nurašant DNR molekulės bazių seką, lemiančią baltymo aminorūgščių seką. Mokomasi susieti komplementarumo principą replikacijos ir transkripcijos procesuose.

28.2.6. Baltymų sintezė. Remiantis samprata apie branduolio funkcijas, mokomasi nurodyti, kad informacija reikalinga atitinkamam baltymui sintetinti yra DNR atkarpoje, vadinamoje genu. Mokomasi apibūdinti transliaciją, kaip polipeptidinės grandinės sintezę ribosomose. Analizuojant baltymų sintezės modelį, mokomasi apibūdinti, kad trys azotinės bazės iRNR molekuleje sudaro kodoną, kuris koduoja tam tikrą aminorūgštį ir kad aminorūgščių seką polipeptido grandinėje lemia DNR molekuleje esantis genetinis kodas. Nagrinėjant transliacijos procesą, aiškinamasi, kaip ribosomose esančios iRNR informacija, dalyvaujant tRNR, perrašoma į aminorūgščių seką polipeptido grandinėje. Mokomasi apibūdinti genetinio kodo savybes: genetinis kodas yra universalus, tripletinis ir išsigimęs.

28.2.7. Ląstelinis kvėpavimas. Mokomasi apibūdinti ląstelinį kvėpavimą, kaip kontroliuojamą procesą, kurio metu iš organinių medžiagų atpalaiduojama energija ATP molekulių pavidalu. Apibūdinama ATP sandara – kaip universalus energijos nešiklis, kurio energija naudojama ląstelių cheminei sintezei, mechaniniam darbui, aktyviajai medžiagų pernašai. Mokomasi apibūdinti aerobinio ir anaerobinio proceso metu citozolyje vykstančią glikolizę, kurios metu gliukozė skaidoma iki piruvato ir išsiskiria ATP ir NADH. Aiškinantis mieliagybių alkoholinį rūgimą ir raumenų ląstelėse pieno rūgšties susidarymą, mokomasi susieti anaerobinį kvėpavimą, kaip energijos gavimo būdą su organizmų prisitaikymu apsirūpinti energija be deguonies. Aiškinasi H. Kresbo vaidmenį tiriant mitochondrijų matrikse vykstančias reakcijas. Aiškindamiesi mitochondrijos sandarą sieja ją su aerobinio kvėpavimo metu vykstančiais procesais: Kresbo ciklu bei elektronų pernašos grandine. Atliekant tyrimą, aiškinamasi, kaip anaerobinio kvėpavimo greitis priklauso nuo temperatūros ir substrato koncentracijos. Mokomasi palyginti aerobinį ir anaerobinį kvėpavimą.

28.2.8. Fotosintezė. Mokomasi apibūdinti fotosintezę kaip augalų, dumblių ar kai kurių bakterijų ląstelėse vykstantį procesą, kurio metu šviesos energija paverčiama chemine ryšių energija. Aiškinasi M. Kalvino vaidmenį tiriant chloroplastų stromoje vykstančias reakcijas. Aiškinamasi chloroplasto sandara, susiejant ją su chloroplaste vykstančiais procesais: nuo šviesos priklausančioms ir nepriklausančioms (Kalvino ciklas) reakcijoms. Naudojantis apibendrintomis schemomis, paaiškina, kaip šviesos energija nuo šviesos priklausančiose reakcijose yra naudojama ATP ir NADPH susidarymui bei deguonies išskyrimui. Naudojantis apibendrintomis schemomis, mokomasi apibūdinti nuo šviesos nepriklausančias reakcijas, kurių metu, naudojant ATP, NADPH ir CO₂, sintetinama gliukozė. Atliekant tyrimus, aiškinamasi, kaip fotosintezės greitis priklauso nuo šviesos intensyvumo.

28.3. Organizmų požymių paveldėjimas ir genų technologijos:

28.3.1 Genai ir chromosomos. Mokomasi apibūdinti geną, kaip DNR atkarpą, kurioje yra informacija apie baltymo ar RNR struktūrą; alelį, kaip konkretaus geno variantą, esantį tam tikros rūšies individo toje pačioje homologinių chromosomų vietoje; chromosomą, kaip ląstelės struktūrą, kurioje yra genetinės informacijos vienetai – genai. Mokomasi apibūdinti genomą kaip genų rinkinio visumą, būdingą rūšiai; palyginti prokariotų ir eukariotų chromosomas. Mokomasi apibūdinti kariotipą, kaip organizmų somatinių ląstelių chromosomų susistemintų pagal dydį ir formą rinkinį; genų ir chromosomų mutacijas ir jų atsiradimą lemiančius mutagenus (fizinius, cheminius ir biologinius veiksnius). Remiantis siklemijos pavyzdžiu, mokomasi paaiškinti, kaip vieno nukleotido pokytis (taškinės mutacijos) lemia organizmo fenotipo pokytį. Remiantis Dauno sindromo pavyzdžiu, aiškinasi, kaip žmogaus gemalo kariotipo tyrimais diagnozuojami genetiniai sutrikimai iki gimimo.

28.3.2. Mejozė. Mokomasi apibūdinti ląstelių dalijimąsi mejozės būdu (interfazė, mejozė I, mejozė II, citokinezė), kaip procesą, kurio metu ląstelei dalantis susidaro viengubą chromosomų rinkinį turinčios ląstelės. Mokomasi susieti mejozinio ląstelių dalijimosi etapus su skirtingą genetinę informaciją turinčių ląstelių susidarymu: mejozė I – su krosingoveriu profazėje I ir atsitiktiniu homologinių chromosomų išsidėstymu metafazėje I. Mokomasi susieti mejozę su gyvūnų lytinių ląstelių ir augalų sporų susidarymu ir apibūdinti mejozės vaidmenį evoliucijos procesui.

28.3.3. Paveldimumas ir kintamumas. Mokomasi apibūdinti genų ir chromosomų vaidmenį susidarant homozigotiniams ir heterozigotiniams genotipams. Aiškinasi G. Mendelio atliktus požymių paveldėjimo tyrimus. Nagrinėjant genetinėmis simboliais pavaizduotas kryžminimo schemas, mokomasi spręsti genetikos uždavinius: monohibridinio, dihibridinio, analizuojamojo kryžminimo, su lytimi sukibusių požymių paveldėjimo. Aiškinantis dihibridinį kryžminimą, lygina sukibusių ir nesukibusių genų paveldėjimą; aiškinasi T. Morgano atliktus požymių paveldėjimo tyrimus (chromosominės paveldimumo teorijos teiginius). Mokomasi paaiškinti alelių sąveiką per nepilną dominavimą, kaip paveldėjimą, kurio metu heterozigotiniai organizmai skiriasi nuo homozigotinių organizmų. Remiantis kraujo grupių (AB0) pavyzdžiu, mokomasi paaiškinti alelinių genų sąveiką per kodominavimą. Remiantis žmogaus akių ir odos spalvos paveldėjimo pavyzdžiais, mokomasi paaiškinti nealelinių genų sąveiką. Mokomasi sudaryti ir analizuoti genealoginio medžio schemas, kurios vaizduoja įvairius žmogaus požymių paveldėjimo dėsningumus ir apibūdinti genealoginių medžių pritaikymą paveldimumo dėsningumų aiškinimuisi. Atliekant tyrimą, mokomasi apibūdinti modifikacinį kintamumą, kaip nepaveldimų organizmo požymių pokyčius atsiradusius dėl aplinkos poveikio.

28.3.4. Genetinės modifikacijos ir biotechnologija. Analizuojant schemas mokomasi apibūdinti polimerazės grandininę reakciją (PGR), kaip procesą, kurio metu gausinami DNR fragmentai, naudojami elektroforezeje ir dauginant genus. Aiškinantis elektroforezę, mokomasi apibūdinti jos pritaikymo galimybes. Remiantis samprata apie genetiškai modifikuotus organizmus, mokomasi paaiškinti genetiškai modifikuotų (transgeninių) bakterijų kūrimo etapus. Remiantis transgeninių organizmų pavyzdžiais, mokomasi argumentuotai diskutuoti apie genetiškai modifikuotų organizmų galimą poveikį aplinkai. Remiantis klonavimo samprata mokomasi apibūdinti klonavimą kaip procesą, kurio metu gaunami genetiškai identiški palikuonys. Nagrinėdami žinduolių klonavimo schemas, aptaria ir paaiškina žinduolių klonavimo etapus ir klonuotų organizmų pritaikomumą, su žinduoliu klonavimų susijusias etines problemas. Mokomasi apibūdinti žmogaus genomo projektą, kaip svarbų šiuolaikinės genetikos pasiekimą ir jo pritaikomumą diagnozuojant bei gydant genetinius susirgimus.

29. Mokymosi turinys IV gimnazijos klasei:

29.1. Žmogaus organizmo funkcijos:

29.1.1. Virškinimas ir mityba. Mokomasi susieti virškinimo trakto organų prisitaikymą su atliekamomis funkcijomis. Analizuojant virškinimo liaukų veiklą, mokomasi paaiškinti liaukinio epitelio, sudarančio išorės sekrecijos liaukas sandarą ir apibūdinti jo atliekamas funkcijas: fermentų gamybą ir jų išskyrimą. Mokomasi apibūdinti virškinimo procesą, paaiškinti virškinimo funkciją (mažų ir vandenyje tirpių molekulių susidarymas). Remiantis supratimu apie įsiurbtų medžiagų panaudojimą ląstelėse, mokomasi paaiškinti mitybos reikšmę organizmui. Apibūdina sveikatai palankią mitybą, kaip kiekvieno asmens individualius būtinųjų maisto medžiagų ir energijos poreikius tenkinantį maisto racioną. Mokomasi paaiškinti, kad dalį aminorūgščių reikalingų baltymų gamybai, žmogus gauna tik su maistu, mokomasi apibūdinti sočiųjų ir nesočiųjų riebalų šaltinius žmogaus mityboje, susieti riebalų, baltymų ir angliavandenių vartojimą su žmogaus sveikata. Mokomasi paaiškinti su maistu gaunamo cholesterolio panaudojimą organizme. Mokomasi apibūdinti vitaminus (A, B12, C, D), kaip organinius junginius, kurie yra gaunami su maistu ir dalyvauja įvairiuose organizme vykstančiuose procesuose. Mokomasi apibūdinti su maistu gaunamų cheminių elementų (Fe, Ca, P, I, K ir Na) svarbą žmogaus organizmui. Mokomasi apibūdinti maistines skaidulas ir jų svarbą žmogaus organizmui. Mokomasi apibūdinti 2–3 virškinimo sistemos ligas:

nurodyti jų priežastis ir poveikį organizmui ir pateikti siūlymų, kaip šių ligų išvengti. Remiantis žiniomis apie su maistu gaunamos energijos ir maisto medžiagų panaudojimą organizme, mokomasi paaiškinti nesubalansuotos mitybos pasekmes žmogui.

29.1.2. Kvėpavimas. Mokomasi apibūdinti įkvėpimo ir iškvėpimo procesą, paaiškinti, kaip tarpšonkauliniai raumenys ir diafragma dalyvauja plaučių ventilacijoje, mokomasi susieti plaučių ventilaciją su efektyvia dujų difuzija alveolėse. Mokomasi paaiškinti, kaip veikiant nervų sistemai ir adrenalinui reguliuojami kvėpavimo judesiai, prisitaikant prie pakitusių organizmo poreikių (išsigandus ar atliekant fizinius pratimus). Mokomasi susieti alveolių prisitaikymą (didelis paviršiaus plotas tūrio atžvilgiu, sienelė iš vienasluoksnio epitelio, drėgnas vidinis paviršius, tankus kapiliarų tinklas) su plaučiuose vykstančia dujų difuzija. Mokomasi paaiškinti rūkymo (dervų, anglies monoksido, nikotino) poveikį kvėpavimo sistemai. Atliekant plaučių tūrio tyrimą, aiškinamasi, kas gali lemti skirtingų asmenų plaučių tūrio skirtumus.

29.1.3. Kraujas ir jo funkcijos. Mokomasi apibūdinti kraują kaip jungiamąjį audinį, kurį sudaro kraujo ląstelės ir kraujo plazmą. Susieti eritrocitų sandarą su deguonies pernaša, leukocitų – su organizmo apsauga, trombocitų – su kraujo krešėjimu. Mokomasi apibūdinti kraujo plazmos sudėtį ir susieti ją su medžiagų pernašos, apsaugine ir termoreguliacijos funkcija. Analizuojant schemas mokomasi paaiškinti, kraujo krešėjimo procesą ir jo svarbą. Analizuojant kraujo tyrimus, mokomasi paaiškinti, kaip kraujo sudėties pokyčiai: sumažėjęs eritrocitų skaičius ir hemoglobino kiekis, padidėjęs leukocitų skaičius ar sumažėjęs trombocitų skaičius gali turėti įtakos organizmui. Mokomasi apibūdinti AB0 sistemos ir Rh sistemos kraujo grupes, kurias nulemia antigenai esantys eritrocitų membranose; mokomasi apibūdinti, kaip nustatomos AB0 sistemos kraujo grupės ir paaiškinti šio nustatymo pritaikymą. Mokomasi paaiškinti, kuo informacija apie Rh sistemą yra svarbi, perpilant kraują ir laukiantis kūdikio.

29.1.4. Kraujotaka. Remiantis supratimu apie širdies sandarą ir širdies darbo ciklą, mokomasi paaiškinti sistolinį ir diastolinį kraujo spaudimą. Nagrinėjant elektrokardiogramas, mokomasi širdies darbo ciklas. Mokomasi apibūdinti širdies automatizmą. Mokomasi paaiškinti, kaip, veikiant nervų sistemai ir adrenalinui, reguliuojamas širdies darbo ciklas, prisitaikant prie pakitusių organizmo poreikių. Mokomasi susieti arterijų, venų ir kapiliarų sandarą su jų atliekamomis funkcijomis. Mokomasi apibūdinti žmogaus kraujotaką, kaip uždara sistemą, kurioje dėl širdies sukurto spaudimo, kraujas efektyviai teka dviem kraujo apytakos ratais. Remiantis pateikta informacija, mokomasi apibūdinti ir palyginti kraujospūdžio ir kraujo tekėjimo greičio kitimą arterijose, venose ir kapiliaruose. Apibūdinant pulsą, aiškinamasi kokie yra širdies susitraukimų dažnio pokyčiai atliekant fizinį darbą. Mokomasi apibūdinti aterosklerozę, kaip kraujagyslių ligą dėl kurios sumažėjus arterijų spindžiui ir sutrinkus kraujotakai didėja insulto ir infarkto rizika. Mokomasi apibūdinti žmogaus organizmo vidinę terpę kaip kraujo, limfos ir audinių skysčio vieningą sistemą, dalyvaujančią medžiagų pernašoje. Mokomasi susieti limfagyslių sandarą su atliekama funkcija.

29.1.5. Organizmo apsauga nuo infekcijų. Nagrinėjant virusų ir bakterijų sukeltų infekcijų pavyzdžius, mokomasi apibūdinti žmogaus užkrečiamas ligas. Mokomasi palyginti virusų ir bakterijų sandarą, dauginimąsi ir plitimą. Mokomasi apibūdinti pirmąją organizmo apsaugos liniją, kaip fizinę, cheminę ir biologinę apsaugą nuo virusinių ir bakterinių infekcijų. Mokomasi apibūdinti antrąją organizmo apsaugos liniją, susiejant ją su fagocitų prisitaikymu apsaugoti nuo virusų ir bakterijų. Mokomasi apibūdinti trečiąją organizmo apsaugos liniją, kaip specifinę apsaugą nuo virusams ir bakterijoms būdingų antigenų. Mokomasi apibūdinti limfmazgius, kaip organizmo imuninės sistemos dalies funkciją. Mokomasi apibūdinti T ir B limfocitų funkcijas ir susieti jas su ląstelinio ir humoralinio imunitetu. Nagrinėjant ŽIV poveikį organizmui, mokomasi paaiškinti T limfocitų svarbą imunitetui. Mokomasi apibūdinti B limfocitų suaktyvinimą, atminties ląstelių ir plazminių ląstelių susidarymą ir antikūnų gamybą. Mokomasi apibūdinti antikūnų ir antigenų specifinę sąveiką. Mokomasi apibūdinti ir palyginti imuniteto rūšis: įgimtas ir įgytas imunitetas, aktyvus ir pasyvus imunitetas, dirbtinis ir natūralus imunitetas. Aiškinantis dirbtinio imuniteto susidarymą, mokomasi apibūdinti vakciną, kaip organizmui informaciją apie ligos sukėlėją teikiančią priemonę ir serumą, kaip organizmui antikūnus teikiančią priemonę. Mokomasi apibūdinti antibiotikus, kaip biologiškai aktyvias medžiagas, skirtas bakterijų naikinimui; remiantis duota informacija, nagrinėti

antibiotikų veikimo principą. Remiantis pavyzdžiais, mokomasi apibūdinti atsparių antibiotikams bakterijų atsiradimo priežastis ir pasekmes.

29.1.6. Šalinimas. Mokomasi apibūdinti šalinimą, kaip medžiagų apykaitos metu susidariusių metabolitų pašalinimą iš organizmo. Mokomasi paaiškinti odos, žarnyno, kepenų ir plaučių vaidmenį šalinimo procese. Mokomasi apibūdinti šlapimo šalinimo sistemos organų (inkstų, šlapimtakių, šlapimo pūslės ir šlaplės) funkcijas. Mokomasi apibūdinti inkstą, kaip organą, sudarytą iš daugybės nefronų, kuriame susidaro šlapimas ir reguliuojama vandens ir druskų pusiausvyra organizme. Mokomasi susieti nefrono dalių (kapsulės, vingiuotųjų kanalėlių, Henlės kilpos, surenkamojo kanalėlio) sandaros prisitaikymą su šlapimo susidarymu. Analizuojant kraujo sudėties skirtumus inkstų arterijoje ir inkstų venoje, mokomasi paaiškinti šlapimo šalinimo sistemos funkciją. Mokomasi apibūdinti dializę, kaip kenksmingų medžiagų pašalinimą iš kraujo dirbtiniu inkstu, sutrikus inkstų veiklai.

29.1.7. Organizmų funkcijų valdymas. Mokomasi susieti neurono prisitaikymą su nervinio signalo perdavimu organizme. Mokomasi paaiškinti veikimo potencialo susidarymą ir sklidimą neurone. Mokomasi apibūdinti receptorių tipus: chemoreceptorius, fotoreceptorius, termoreceptorius ir mechanoreceptorius. Tyrinėjant, mokomasi susieti reflekso lanką su nervinio signalo perdavimu nuo receptoriaus iki efektoriaus. Mokomasi paaiškinti sinapsės sandarą ir nervinio signalo perdavimą cheminėse sinapsėse. Mokomasi apibūdinti skersaruožio raumens ir raumeninės skaidulos sandarą, paaiškinti raumenų darbą (raumenų įnervacija ir raumens susitraukimas). Remiantis pavyzdžiais mokomasi palyginti sąlyginius ir nesąlyginius refleksus, paaiškinti jų vaidmenį organizmo funkcijų valdymui. Mokomasi apibūdinti centrinės nervų sistemos vaidmenį refleksų susidaryme. Mokomasi apibūdinti, kaip centrinės nervų sistemos dalys dalyvauja: pailgosios smegenys – kvėpavimo, širdies darbo refleksų susidaryme, tarpinės smegenys – homeostazėje, smegenėlės – koordinuojant raumenų darbą; Apibūdinti didžiuosius pusrutulius, kaip centrinės nervų sistemos dalį, atsakingą už sąlyginių refleksų susidarymą ir sąmoningą žmogaus veiklą. Mokomasi susieti periferinę nervų sistemą sudarančių nervų (juntamieji, judinamieji, mišrieji) sandarą su jų atliekama funkcija. Mokomasi apibūdinti stimuliuojančių ir slopinančių narkotinių medžiagų poveikį nervinio signalo perdavimui sinapsėse ir nervų sistemos veiklai. Mokomasi apibūdinti hormonus, kaip fiziologiškai aktyvias medžiagas, kurių pagalba yra vykdomas humoralinis organizmo funkcijų valdymas. Mokomasi paaiškinti liaukinio epitelio, sudarančio vidaus sekrecijos liauką, sandarą ir apibūdinti jo atliekamas funkcijas: hormonų gamybą ir jų išskyrimą. Mokomasi apibūdinti vidaus sekrecijos liaukas ir jų išskiriamus hormonus: skydliaukė (tiroksinas), hipofizė (ADH, LH, FSH), kasa (insulinas ir gliukagonas), antinksčiai (adrenalinai), lytinės liaukos (testosteronas, progesteronas, estrogenai). Aiškinantis tiroksino funkciją organizme, mokomasi apibūdinti jodo svarbą skydliaukės veikimui; aiškinasi jodo papildų vartojimą sutrikus skydliaukės veiklai ar iškilus radiaciniam pavojui, siekiant apsaugoti skydliaukę nuo radioktyvaus jodo. Aiškinamasi pagumburio ir hipofizės sąveiką, mokomasi apibūdinti darnų organizmo funkcijų valdymą. Mokomasi paaiškinti, kuo skiriasi nervinis ir humoralinis reguliavimas.

29.1.8. Homeostazės valdymas. Mokomasi apibūdinti, homeostazę, kaip dinaminį pastovios organizmo vidaus terpės, vidinių savybių palaikymą. Remiantis homeostazės valdymo sistemos dalimis (receptorius, valdymo centras ir efektorius) mokomasi paaiškinti, kaip neigiamuoju grįžtamoju ryšiu palaikoma homeostazė. Mokomasi apibūdinti termoreguliacijos valdymo sistemą, paaiškinti termoreguliacijos svarbą. Mokomasi susieti odos sandarą su prisitaikymu dalyvauti termoreguliacijoje. Mokomasi apibūdinti osmoreguliacijos valdymo sistemą, paaiškinti osmoreguliacijos svarbą. Mokomasi susieti inkstų sandarą su prisitaikymu dalyvauti osmoreguliacijoje. Mokomasi apibūdinti gliukozės homeostazės valdymo sistemą, paaiškinti gliukozės homeostazės svarbą. Mokomasi paaiškinti kepenų vaidmenį palaikant pastovią gliukozės koncentraciją kraujyje. Mokomasi paaiškinti I ir II tipo cukrinio diabeto rizikos veiksnius, apibūdinti cukrinį diabetą, kaip homeostazės valdymo sutrikimą; mokomasi susieti hipoglikemiją ir hiperglikemiją su nevaldoma homeostaze ir apibūdinti jų pasekmes.

29.1.9. Dauginimasis. Mokomasi apibūdinti spermatogenezės procesą, kurio metu sėklidžių sėkliniuose kanalėliuose susidaro spermatozoidai, ir oogenezės procesą, kurio metu kiaušidžių folikuluose susidaro kiaušialąstės. Mokomasi palyginti spermatozoido ir kiaušialąstės prisitaikymą dalyvauti apvaisinimo procese: haploidinis chromosomų skaičius, ląstelių dydis, spermatozoidų prisitaikymas judėti ir prasiskverbti į kiaušialąstę, kiaušialąstės prisitaikymas būti apvaisintai tik vieno spermatozoido. Remiantis duota informacija apie moters organizme mėnesinių ciklo metu vykstančius pokyčius, mokomasi apibūdinti hipofizės (LH ir FSH) ir kiaušidžių (estrogenai ir progesteronas) išskiriamų hormonų poveikį kiaušialąstės brendimui, organizmo pasirengimui apvaisinimui ir gemalo vystymuisi. Mokomasi apibūdinti estrogenų vaidmenį mergaičių brendimui; hipofizės (LH ir FSH) ir sėklidžių (testosterono) išskiriamų hormonų vaidmenį spermatozoidų susidarymui; testosterono vaidmenį berniukų brendimui. Mokomasi apibūdinti zigotos susidarymą ir gemalo vystymosi procesą iki implantacijos. Mokomasi apibūdinti placentą, susieti placentos sandaros prisitaikymą (didelis choriono gaurelių paviršiaus plotas, atskirta vaisiaus ir motinos kraujotaka) su atliekamomis funkcijomis. Mokomasi paaiškinti rūkymo, alkoholio, narkotinių medžiagų ir medikamentų vartojimo bei streso poveikį gemalo ir vaisiaus vystymuisi. Mokomasi apibūdinti nevaisingumo priežastis ir galimas priemones šiai problemai spręsti.

29.2. Gyvūnų biologija:

29.2.1. Judėjimas ir kūno danga. Mokomasi apibūdinti judėjimą raumenų pagalba, kaip visiems gyvūnams būdingą organizmo funkciją, ir jo svarbą. Remiantis žieduotųjų kirmėlių, nariuotakojų ir stuburinių pavyzdžiu mokomasi paaiškinti skeleto ir raumenų vaidmenį judėjime. Mokomasi palyginti žuvų prisitaikymą judėti vandenyje ir paukščių bei žinduolių prisitaikymą judėti sausumoje. Mokomasi susieti nariuotakojų paplitimą tiek vandenyje, tiek ir sausumoje su išorinio skeleto nelaidumu vandeniui; žuvų, varliagyvių, roplių, paukščių ir žinduolių kūno dangos požymius su prisitaikymu gyventi tam tikroje aplinkoje.

29.2.2. Dauginimasis ir vystymasis. Remiantis hidros pavyzdžiu, mokomasi paaiškinti nelytinio ir lytinio dauginimosi privalumus ir trūkumus. Remiantis varlės ir roplio pavyzdžiu, mokomasi palyginti stuburinių gyvūnų vidinį ir išorinį apvaisinimą. Remiantis paukščio ir placentinio žinduolio pavyzdžiu, mokomasi apibūdinti išorinį ir vidinį embrioninį vystymąsi. Remiantis drugio ir žiogo pavyzdžiu, mokomasi palyginti netiesioginį poembrioninį vystymąsi: vystymąsi su pilna ir nepilna metamorfoze. Remiantis varlės ir paukščio pavyzdžiu, mokomasi palyginti stuburinių gyvūnų netiesioginį ir tiesioginį poembrioninį vystymąsi, mokomasi susieti jį su prisitaikymu gyventi vandenyje ar sausumoje. Remiantis žuvinio kaspinoočio ir askaridės gyvenimo ciklą pavyzdžiais, mokomasi paaiškinti, kaip parazitinės kirmėlės yra prisitaikiusios parazituoti ir plisti.

29.2.3. Dujų apykaita. Mokomasi apibūdinti dujų apykaitą kvėpavimo organuose, kaip procesą, kurio dėka organizmas apsirūpina deguonimi, reikalingu viduląsteliniam kvėpavimui ir pašalina viduląstelinio kvėpavimo metus susidariusį anglies dioksidą. Mokomasi apibūdinti, kaip vabzdžių kvėpavimo sistema yra pritaikyta vykdyti dujų apykaitą sausumoje. Remiantis konkrečiais pavyzdžiais mokomasi apibūdinti stuburinių gyvūnų kvėpavimo organų prisitaikymus (didelis paviršiaus plotas turi atžvilgiu, plonas ir drėgnas paviršius, dujų koncentracijos gradiento palaikymas) vykdyti dujų apykaitą. Mokomasi apibūdinti žuvų žiaunų sandarą ir paaiškinti žuvų prisitaikymą kvėpuoti vandenyje ištirpusiu deguonimi. Mokomasi paaiškinti, kaip varlės kvėpavimo sistema užtikrina tinkamą dujų apykaitą vandenyje ir pereinant gyventi į sausumą. Mokomasi apibūdinti, kaip paukščių kvėpavimo sistema yra pritaikyta vykdyti dvigubą kvėpavimą ir užtikrinti efektyvią dujų apykaitą plaučiuose.

29.2.4. Šalinimas. Mokomasi susieti stuburinių gyvūnų prisitaikymą gyventi tam tikroje aplinkoje su skirtingų azotinių atliekų šalinimu (žuvis – amoniakas, žinduoliai – šlapalas, paukščiai – šlapimo rūgštis). Remiantis dykumos ir vandens žinduolio inkstų nefronų sandaros skirtumu, mokomasi paaiškinti, kaip šie gyvūnai yra prisitaikę šalinti skirtingą vandens kiekį.

29.3. Augalų biologija:

29.3.1. Augalų įvairovė. Mokomasi palyginti samanų, sporinių induočių, plikasėklių ir gaubtasėklių augalų sandarą (apytakiniai audiniai ir vegetatyviniai organai) bei lytinio dauginimosi būdus: sporangėje susidariusiomis sporomis (samanos, sporiniai induočiai), kankorėžyje susidariusiomis sėklomis (plikasėkliai), mežginėje susidariusiomis sėklomis (gaubtasėkliai). Mokomasi palyginti vienskilčių ir dviskilčių augalų klases (sėklos, lapų ir žiedo sandara). Mokomasi paaiškinti, kaip samanų ir gaubtasėklių augalų sandara lemia šių augalų paplitimą.

29.3.2. Medžiagų pernaša gaubtasėkliuose augaluose. Mokomasi apibūdinti augalų apytakos audinių prisitaikymą vykdyti medžiagų pernašą: karnienos rėtinių indų – organinių medžiagų pernašą ir medienos vandens indų – vandens ir jame ištirpusių mineralinių medžiagų pernašą. Mokomasi apibūdinti dviskilčių augalų apytakos audinių išsidėstymą vegetatyviniuose organuose, palyginti dviskilčių žolinių ir sumedėjusių augalų apytakos audinių išsidėstymą stiebe. Mokomasi apibūdinti šaknies sandaros prisitaikymą vykdyti vandens ir mineralinių medžiagų įsiurbimą. Analizuojant lapo sandarą, mokomasi paaiškinti, kaip lapo asimiliacinis audinys yra prisitaikęs vykdyti fotosintezę ir kaip lapo forma, paviršiaus plotas ir išsidėstymas erdvėje padidina fotosintezės efektyvumą. Mokomasi paaiškinti, kaip dengiamajame audinyje esančios žiotelės yra prisitaikiusios vykdyti transpiracijos reguliavimą ir anglies dioksido ir deguonies apykaitą. Mokomasi apibūdinti stiebo sandarą ir paaiškinti kaip vykdoma vandens ir mineralinių medžiagų pernaša iš šaknų į lapus ir organinių medžiagų pernaša iš lapų į medžiagų kaupimo vietą. Remiantis įgytais praktiniais gebėjimais atlikus transpiracijos tyrimą ir šio tyrimo rezultatais, mokomasi paaiškinti vandens indų išsidėstymą stiebe ir lapo paviršiaus ploto bei aplinkos sąlygų (temperatūros, vėjo ar oro drėgmės) įtaką vandens pernašai augaluose. Mokomasi susieti asimiliacinio audinio vykdomą fotosintezę su medžiagų pernaša augaluose (vandens ir mineralinių medžiagų, organinių medžiagų, deguonies ir anglies dioksido pernaša). Mokomasi apibūdinti augalo organų (šaknies, stiebo ir lapo) funkcijas, ir paaiškinti, kaip juose esančių apytakos audinių pagalba palaikomi ryšiai tarp visų augalo dalių ir visos jos veikia vieningai.

29.3.3. Augalų dauginimasis. Mokomasi apibūdinti augalų sporofito ir gametofito kartas ir palyginti samanų ir žiedinių augalų gyvenimo ciklus ir susieti su šių augalų paplitimu. Mokomasi susieti augalų vegetatyvinį dauginimąsi su požymių pastovumu ir lytinį dauginimąsi su požymių kintamumu. Mokomasi apibūdinti žiedinių augalų vegetatyvinio dauginimosi įvairovę ir paaiškinti šio dauginimo naudą žmogui. Nagrinėjant žiedo sandarą, mokomasi paaiškinti augalų lytinį dauginimąsi: apdulkinimas, dvigubas apvaisinimas ir sėklos susidarymas. Mokomasi palyginti savidulkos ir kryžmadulkos vaidmenį augalų genetinės įvairovės atsiradimui. Mokomasi palyginti vėjo ir gyvūnų apdulkinamų augalų požymius. Mokomasi susieti sėklų platinimo būdų įvairovę su augalų prisitaikymu išplisti ir apibūdinti sėklų platinimo svarbą augalams. Analizuojant kukurūzo ir pupelės vidinę sėklos sandarą ir atlikus sėklų dygimo tyrimą, mokomasi paaiškinti, kaip ir kodėl sėkloje dygimo metu vykstantys procesai priklauso nuo deguonies, drėgmės ir temperatūros.

29.4. Evoliucija ir sistematika:

29.4.1. Evoliucijos procesas. Mokomasi paaiškinti, kad Č. Darvinas pirmasis įrodymais pagrindė evoliuciją; apibūdinti evoliuciją, kaip populiacijose ilgai vykstantį prisitaikymo prie kintančios aplinkos procesą, kurio įrodymai gali būti paleontologiniai, lyginamosios anatomijos, embriologijos ar genetikos duomenys. Mokomasi susieti paveldimą kintamumą – naujų alelinių genų kombinacijų susidarymą ir mutacijas su organizmų genetinė įvairovė populiacijoje ir paaiškinti, kad veikiant gamtinei atrankai dalis organizmų turi didesnes galimybes išlikti ir susilaukti daugiau palikuonių, nes yra geriau prisitaikę prie aplinkos. Remiantis bakterijų atsparumo antibiotikams susidarymo pavyzdžiu, mokomasi paaiškinti gamtinės atrankos reikšmę populiacijų prisitaikymui prie kintančių aplinkos sąlygų. Nagrinėjant stabilizuojančios (stabilizuojamos), kryptingos (kreipiančios) ir išskiriančios (skaldančios) pavyzdžius, mokomasi paaiškinti, kaip šios gamtinės atrankos formas veikia vyraujančių fenotipų dažnį

populiacijoje. Mokomasi paaiškinti, kaip dėl populiaciją padalijusių fizinių barjerų ir dėl biologinės izoliacijos atsiranda naujos organizmų rūšys; apibūdinti, kad skirtingos organizmų rūšys, išsivysčiusios iš to paties protėvio, turi bendrus genus ir panašią sandarą. Remiantis skirtingais žmogaus evoliucija, vaizduojančiais filogenetinėmis medžiais, analizuojama, kaip nauji duomenys gali keisti suvokimą apie evoliucijos ryšius.

29.4.2. Organizmų sistematika. Klasifikavimo principai, taksonai – domenai, karalystės, tipai, klasės. Mokomasi apibūdinti organizmų sistematiką kaip jų grupavimą pagal evoliucinius ryšius ir kaip biologinės įvairovės pažinimo priemonę; rūšį kaip individų grupę, turinčią bendrus sandaros požymius, užimančią bendrą ekologinę nišą ir galinčią kryžmintis tarpusavyje ir palikti vaisingų palikuonių. Aptaria K. Linėjaus vaidmenį organizmų sistematikos mokslui. Mokomasi paaiškinti mokslinio rūšies pavadinimo sandarą ir tokių pavadinimų naudojimo svarbą. Mokomasi apibūdinti ląstelinę sandarą kaip vieną iš požymių, pagal kurį organizmai skirstomi į tris domenų; organizmų klasifikavimą, kaip hierarchinės organizmų grupių klasifikacinės sistemos sudarymą (remiantis taksonais: domenai, karalystė, tipas arba skyrius, klasė, būrys arba eilė, šeima, gentis ir rūšis).

29.4.3. Biologinė įvairovė – evoliucijos / gamtinės atrankos rezultatas. Naudojantis duota informacija apie organizmą mokomasi priskirti jį bakterijų, protistų, grybų, augalų arba gyvūnų karalystei ir apibūdinti pagal organizmų karalystėms būdingus požymius. Analizuojant pavyzdžius mokomasi apibūdinti bakterijų domeno ir eukarijų karalysčių (protistų, grybų, augalų ir gyvūnų) požymius (ląstelinė sandara, mitybos būdas, judrumas, sandaros sudėtingumo lygis: ląstelės, audiniai, organai ir organų sistemos).

29.5. Ekologija:

29.5.1. Populiacijos. Mokomasi apibūdinti ekologinę nišą ir paaiškinti, kokie veiksniai lemia populiacijos individų skaičiaus pokytį. Remiantis konkrečios populiacijos individų skaičiaus duomenimis, analizuojama, kaip abiotiniai ir biotiniai aplinkos pasipriešinimo veiksniai, lemia populiacijos individų skaičiaus pokytį; kokį poveikį populiacijos augimo greičiui turi biotinis potencialas ir aplinkos talpa.

29.5.2. Bendrijos. Remiantis pavyzdžiais mokomasi apibūdinti ir palyginti kaip vyksta pirminė ir antrinė daugiametė bendrijų kaita (sukcesija). Lygindami brandžias ir besiformuojančias bendrijas, mokomasi apibūdinti jų savybes: detrito kiekis, mitybos tinklų tankis, rūšių įvairovė, reguliacijos neigiamu grįžtamuoju ryšiu įvairovė. Analizuojant brandžios ekosistemos mitybos tinklų pavyzdžius, mokomasi paaiškinti rūšių įvairovės svarbą bendrijų stabilumui. Mokomasi paaiškinti kaip ekologiniai santykiai (konkurencija, plėšrūno – aukos, parazito – šeimininko santykiai) reguliuoja populiacijų individų skaičių neigiamu grįžtamuoju ryšiu. Remiantis pavyzdžiais, mokomasi apibūdinti mutualizmą, ir susieti jo vaidmenį brandžių bendrijų stabilumui.

29.5.3. Energijos ir medžiagų virsmai biosferoje. Analizuojant gamintojų, gyvaėdžių ir skaidytojų vaidmenį ir tarpusavio ryšius ekosistemose, mokomasi paaiškinti ir palyginti energijos srautą ir medžiagų ciklą ekosistemoje. Remiantis informacija apie energijos srautus ekosistemoje, mokomasi paaiškinti energijos virsmus, perdavimą ir nuostolius ekosistemose. Susiejant mitybos grandinių ilgį ribojančius veiksnius su žmogaus mitybos grandinėmis, mokomasi modeliuoti, kaip trumpesnės žmonių mitybos grandinės leistų sumažinti išteklių naudojimą ir išmaitinti daugiau gyventojų. Remiantis azoto ciklo schema, mokomasi paaiškinti medžiagų apytaką biosferoje ir apibūdinti skaidytojų, nitrifikuojančių, azotą fiksuojančių ir denitrifikuojančių bakterijų vaidmenį azoto apytakai. Remiantis duota informacija, mokomasi pagrįsti žmogaus poveikį anglies ir azoto apytakai biosferoje ir įvertinti priemones, taikomas žmogaus poveikio anglies ir azoto apytakai biosferoje mažinti.

29.5.4. Žmogaus veiklos įtaka aplinkai. Mokomasi apibūdinti, kad biologinę įvairovę sudaro rūšys ir buveinių įvairovė. Žmogaus veiklos pavyzdžiu, mokomasi apibūdinti, kaip žmogaus veikla tiesiogiai veikia biologinę įvairovę; analizuoti ir įvertinti biologinės įvairovės išsaugojimo priemonių poveikį rūšių išlikimui. Mokomasi palyginti gamtinę ir žmogaus veiklos sukeltą vandens telkinių eutrofikaciją; analizuoti ir įvertinti priemones, taikomas apsaugoti vandens telkinį nuo eutrofikacijos. Nagrinėti vandens telkinių

taršos plastikų šaltinius ir apibūdinti šios taršos poveikį vandenynų ekosistemoms; remiantis informacija vertinti priemones, taikomas mažinant plastiko gamybą ir naudojimą.

VI SKYRIUS

MOKINIŲ PASIEKIMŲ VERTINIMAS

30. Pagrindinio ir vidurinio ugdymo programoje biologijos mokymosi pasiekimai vertinami pažymiais, daugiau dėmesio skiriant kaupiamajam ir tiriamųjų darbų vertinimui bei mokymosi pažangos įsivertinimui, skatinant mokinių saviugdą ir mokymosi motyvaciją, stiprinant jų savimonei ir savivertę. Apibendrinamasis vertinimas atliekamas ugdymo laikotarpio (pusmečių ar trimestrų), ugdymo programos, ciklo, temos pabaigoje. Mokinių pasiekimai apibendrinami vertinant mokinio per nustatytą ugdymo laikotarpį padarytą pažangą, orientuojantis į Bendrojoje programoje aprašytus mokinių pasiekimų lygių požymius.

31. Mokinių pasiekimų lygių požymiai detalizuoti keturiais lygiais: slenkstinis, patenkinamas, pagrindinis, aukštesnysis. Kai mokinių pasiekimai vertinami pažymiais, jie siejami su pasiekimų lygiais: I slenkstinis lygis – 4, II patenkinamas lygis – 5–6, III pagrindinis lygis – 7–8, IV aukštesnysis lygis – 9–10. Nurodomi pasiekimų lygių požymiai skirti vertinti mokinių pasiekimus ir daromą pažangą. Remiantis nurodytais požymiais galima spręsti apie tarpinius mokinių pasiekimus ir daryti apibendrinamuosius vertinimo aprašus pusmečio, metų pabaigoje. Reikėtų atkreipti dėmesį, kad tas pats pasiekimų lygis skirtinguose centruose skiriasi nagrinėjamos medžiagos sudėtingumu ir gilumu.

32. Aprašant pasiekimų lygių požymius naudotos šios mokinių pasiekimų augimą rodančios skalės ir sąvokos:

32.1. savarankiškumo:

32.1.1. padedamas – atlieka užduotį dalyvaujant ar procesui moderuojant mokytojų;

32.1.2. naudodamasis netiesiogine pagalba – atsakydamas į nukreipiamuosius klausimus, naudodamasis papildomai pateikta medžiaga, vadovaudamasis pateiktais kriterijais;

32.1.3. konsultuodamasis – atlieka užduotį tikslingai klausdamas ar prašydamas patarimų;

32.1.4. savarankiškai – užduotį atlieka be pagalbos, susidūręs su kliūtimis, randa būdą jas įveikti.

32.2. konteksto:

32.2.1. artima aplinka – mokiniui pažįstama, kasdienė aplinka (pvz., mokyklos, namų);

32.2.2. įprastas kontekstas/-ai – jau nagrinėtos kokio nors reiškinio, proceso sąlygos, aplinkybės;

32.2.3. naujas / neįprastas kontekstas/-ai – dar nenagrinėtos kokio nors reiškinio, proceso sąlygos, aplinkybės.

33. Pasiekimų lygiai ir biologijos turinio temos aprašytos vartojant veiksmažodžius, kurie parodo nagrinėjimo gylį ir taikomus ugdymo metodus:

33.1. *analizuoti* – nagrinėti randant reikiamus požymius, savybes, charakteristikas ar parametrus, skaidyti į dalis, apmąstyti, svarstyti;

33.2. *apibūdinti* – nusakyti objekto ar reiškinio esminius bruožus, savybes, požymius, charakteristikas ar parametrus, sąsajas su kitais objektais ar reiškiniais;

33.3. *aptarti* – įvertinti aplinkybes, apsvarstyti, diskutuoti, aiškintis neaiškius dalykus;

33.4. *atpažinti* – paveiksluose, schemose, aplinkoje ir kt. atskirti, nustatyti objektus, išskirti iš kitų objektų;

33.5. *modeliuoti* – tirti egzistuojančius objektus, naudojantis jų modeliais ar kurti modelius;

33.6. *nagrinėti* – aiškintis esmę, svarstyti, išskirti požymius, savybes;

33.7. *nurodyti* – išvardyti, nusakyti tam tikras reikšmes, pavadinimus, procesus ar pažymėti paveiksle arba schemoje tam tikras dalis;

33.8. *paišškinti* – detalai pateikti, atskleisti esmines reiškinių arba proceso priežastis ar pasekmes (kaip ir kodėl jie vyksta, kas jiems turi įtakos);

33.9. *palyginti* – gretinti objektus, reiškinius, procesus, nurodyti jų panašumus ir (ar) skirtumus;

33.10. *tyrinėti* – ieškoti, stebėti, atlikti tyrimus, aiškintis dėsningumus.

34. Rengiant formuojamojo ar apibendrinamojo vertinimo užduotis ugdymo procese svarbu atsižvelgti į pasiekimų lygių požymius ir pateikti mokiniams skirtingus pasiekimų lygius atitinkančias užduotis, kurios turėtų būti pateiktos visiems mokiniams neribojant jų galimybių atlikti ir sudėtingesnes užduotis. Užduotys turėtų būti parengtos taip, kad būtų galimybė vertinti skirtingų pasiekimų sričių gebėjimus, tačiau nereikėtų siekti į vieną pasiekimų vertinimo užduotį įtraukti visų ar daugelio pasiekimų sričių gebėjimų. Svarbu, ypač formuojamojo vertinimo, užduotis parengti taip, kad galima būtų vertinti skirtingų mokinių daromą pažangą ir teikti veiksmingą, mokyti padedantį ir motyvuojantį grįžtamąjį ryšį.

35. Išorinis vertinimas pagrindiniame ugdyme. (Nacionalinis mokinių pasiekimų patikrinimas 8 klasėje (toliau NMPP 8) ir pagrindinio ugdymo mokinių pasiekimų patikrinimas 10 ir II gimnazijos klasėje (toliau, PUPP 10)).

35.1. NMPP 8 Užduoties struktūra.

35.1.1. NMPP 8 gamtos mokslų užduotis visiems gamtos mokslams yra bendra. NMPP 8 užduotyje nepriklausomai ar mokiniai mokėsi atskirų biologijos, chemijos, fizikos dalykų ar integraliai gamtos mokslų: biologijos dalykui skiriama 37,5 proc. (15 taškų); fizikos dalykui skiriama 37,5 proc. (15 taškų); chemijos dalykui skiriama 25 proc. (10 taškų). Dalis užduočių gali būti integralios.

35.1.2. Biologijos mokymosi turinio ir pasiekimų sritys procentais NMPP 8 užduotyse:

Mokymosi turinio sritys	Pasiekimų sritys						Užduoties taškai
	Gamtos mokslų prigimties ir raidos pažinimas (A)	Gamtamosios komunikavimas (B)	Gamtamosios tyrinėjimas (C)	Gamtos objektų ir reiškinių pažinimas (D)	Problemos sprendimas ir refleksija (E)	Žmogus ir aplinkos dermės pažinimas (F)	
24.1. Nuo ląstelės iki organizmo.							5 proc. (1–2 t.)
24.2. Gyvybės įvairovė.							18,5 proc. (7–8 t.)
25.1. Organizmas ir aplinka.							9 proc. (3–4 t.)
25.2. Evoliucija.							5 proc. (1–2 t.)
Iš viso:	2,5 proc. (1 t.)	8 proc. (3 t.)	8 proc. (3 t.)	8 proc. (3 t.)	8 proc. (3 t.)	3 proc. (2 t.)	37,5 proc. (15 t.)

Pastaba. Taškų skaičiaus pokytis pasiekimų sričiai ir mokymosi turinio sričiai užduotyje neturi viršyti 2 taškų.

35.1.3. Užduoties pobūdis. Trumpa informacija apie klausimų tipus (ši dalis bendra visiems vieno patikrinimo, t. y. gamtos mokslų patikrinimui).

Užduoties struktūra	Apibūdinimas
I dalis	Atliktų užduočių vertinimas vyks elektroniniu būdu: automatizuotai. 40 skirtingo tipo užduočių: vieno ar kelių teisingų atsakymų, kortelių sudėliojimo nurodyta tvarka, kelių teiginių susiejimo, tinkamos reikšmės priskyrimo, informacijos tekste suradimo ir kt.
Iš viso taškų	40
Trukmė	60 min.
Užduoties parengimas, pateikimas, vertinimas	Užduotis rengiama centralizuotai ir pateikiama bei atliekama skaitmeniniu formatu. Atliktų užduočių vertinimas vyks elektroniniu būdu.
Priedai	Periodinė cheminių elementų lentelė, pagrindinės chemijos ir fizikos formulės, juodraštis.

35.2. PUPP 10 Užduoties struktūra.

35.2.1. PUPP 10 gamtos mokslų užduotis visiems gamtos mokslams yra bendra. PUPP 10 užduotyje: biologijos dalykui skiriama 28 proc. (14 taškų); fizikos dalykui skiriama 36 proc. (18 taškų); chemijos dalykui skiriama 36 proc. (18 taškų). Dalis užduočių gali būti integralios.

35.2.2. Biologijos mokymosi turinio ir pasiekimų sritys procentais PUPP 10 užduotyse:

Mokymosi turinio sritys	Pasiekimų sritys						Užduoties taškai
	Gamtos mokslų prigimties ir raidos pažinimas (A)	Gamtamokslinis komunikavimas (B)	Gamtamokslinis tyrinėjimas (C)	Gamtos objektų ir reiškinių pažinimas (D)	Problemų sprendimas ir refleksija (E)	Žmogaus ir aplinkos dermės pažinimas (F)	
26.1. Žmogaus organizmas – vieninga sistema							0,4 proc. (0–1 t.)
26.2. Medžiagų apykaita							7,3 proc. (3–4 t.)

26.3. Infekcinės ligos ir imunitetas.							3,3 proc. (1–2 t.)
26.4. Organizmo funkcijų reguliavimas							4 proc. (1–2 t.)
26.5. Dauginimasis ir vystymasis.							3,6 proc. (1–2 t.)
26.6. Transplantacija ir sveikata							0,4 proc. (0–1 t.)
27.1. Paveldėjimas ir biotechnologijos							5 proc. (2–3 t.)
27.2. Žmogaus poveikis aplinkai							4 proc. (1–2 t.)
Iš viso:	2 proc. (1 t.)	6 proc. (3 t.)	6 proc. (3 t.)	4 proc. (2 t.)	6 proc. (3 t.)	4 proc. (2 t.)	28 proc. (14 t.)

Pastaba. Taškų skaičiaus pokytis pasiekimų sričiai ir mokymosi turinio sričiai užduotyje neturi viršyti 2 taškų.

35.2.3. Užduoties pobūdis. Trumpa informacija apie klausimų tipus (ši dalis bendra visiems vieno patikrinimo, pvz., gamtos mokslų dalykams).

Užduoties struktūra	Apibūdinimas
I dalis	20 skirtingo tipo (vieno ar kelių teisingų atsakymų, kortelių sudėliojimo nurodyta tvarka, kelių teiginių susiejimo, tinkamos reikšmės priskyrimo, informacijos tekste suradimo ir kt.) testo klausimų (20 taškų).
II dalis	3–4 struktūriniai klausimai, iš kurių 1–2 – tiriamosios veiklos patikrinimo ir duomenų interpretavimo. Juos sudaro skirtingo tipo (vieno ar kelių teisingų atsakymų, kortelių sudėliojimo nurodyta tvarka, kelių teiginių susiejimo, tinkamos reikšmės priskyrimo, informacijos tekste suradimo ir kt.) klausimai, susiję su pagrindine bendra informacija, pateikta struktūrinio klausimo pradžioje. Įvadinė informacija pateikiama tekstu, bet gali būti papildoma diagramomis, paveikslais, schemomis, lentelėmis ir pan. Struktūrinių klausimų sudarantys klausimai skirti BP numatytiems pasiekimams vertinti ir turi būti nepriklausomi vienas nuo kito, nesusiję su prieš tai pateiktais atsakymais. Organizuojant skaitmeninį pasiekimų vertinimą, mokiniams suteikiama galimybė naudotis juodraščiais. (30 taškų).
Iš viso taškų	50
Trukmė	1,5 val.

Užduoties parengimas, pateikimas, vertinimas	Užduotis rengiama centralizuotai ir pateikiama bei atliekama skaitmeniniu formatu. Atliktų užduočių vertinimas vyks elektroniniu būdu.
Priedai	Periodinė cheminių elementų lentelė, tirpumo lentelė, elektrocheminė metalų įtampų eilė, pagrindinės chemijos ir fizikos formulės ir kt. (atsižvelgiant į užduotis)

36. Išorinis vertinimas viduriniame ugdyme.

36.1. Išorinį vertinimą sudaro 2 dalys:

36.1.1. 1-oji dalis – tarpinis patikrinimas baigiant III gimnazijos klasę;

36.1.2. 2-oji dalis – brandos egzaminas baigiant IV gimnazijos klasę.

36.2. Tarpinio išorinio vertinimo struktūra:

Mokymosi turinio sritys	Pasiekimų sritys						Užduoties taškai
	Gamtos mokslų prigimties ir raidos pažinimas (A)	Gamtamokslinis komunikavimas (B)	Gamtamokslinis tyrinėjimas (C)	Gamtos objektų ir reiškinių pažinimas (D)	Problemų sprendimas ir refleksija (E)	Žmogaus ir aplinkos pažinimas (F)	
28.1. Ląstelės biologija							23 proc. (9–10 t.)
28.2. Molekulinė biologija							34 proc. (13–14 t.)
*28.3. Organizmų požymių paveldėjimas ir genų technologijos							43 proc. (17–18 t.)
Iš viso	4	8	8	8	8	4	40

Pastaba. Taškų skaičiaus pokytis pasiekimų sričiai ir mokymosi turinio sričiai užduotyje neturi viršyti 2 taškų.

*Atsižvelgiant į numatytą tarpinio patikrinimo datą dar nenagrinėtas mokymosi turinys neįtraukiamas.

36.3. Egzamino struktūra

Mokymosi turinio sritys *	Pasiekimų sritys						Užduoties taškai
	Gamtos mokslų prigimties ir raidos pažinimas (A)	Gamtamokslinis komunikavimas (B)	Gamtamokslinis tyrinėjimas (C)	Gamtos objektų ir reiškinių pažinimas (D)	Problemų sprendimas ir refleksija (E)	Žmogaus ir aplinkos pažinimas (F)	

29.1. Žmogaus organizmo funkcijos							49 proc. 29–30 t.
29.2. Gyvūnų biologija							12 proc. 7–8 t.
29.3. Augalų biologija							14 proc. 8–9 t.
29.4. Evoliucija ir sistematika							11 proc. 6–7 t.
29.5. Ekologija							14 proc. 8–9 t.
Iš viso	4	12	13	13	13	5	60

Pastaba. Taškų skaičiaus pokytis pasiekimų sričiai ir mokymosi turinio sričiai užduotyje neturi viršyti 3 taškų.

* Priklausomai nuo tarpinio išorinio patikrinimo datos, neįtrauktas į tarpinį patikrinimą III gimnazijos klasės mokymosi turinys, gali būti integruojamas į IV gimnazijos klasės patikrinimo užduotis.

36.4. Trumpa informacija apie klausimų tipus.

36.4.1. Tarpinio išorinio patikrinimo užduoties pobūdis:

Užduoties struktūra	Apibūdinimas
I dalis	15 skirtingo tipo (vieno ar kelių teisingų atsakymų, kortelių sudėliojimo nurodyta tvarka, kelių teiginių susiejimo, tinkamos reikšmės priskyrimo, informacijos tekste suradimo ir kt.) testo klausimų (15 taškų).
II dalis	3–4 struktūriniai klausimai, iš kurių 1–2 – tiriamosios veiklos patikrinimo ir duomenų interpretavimo. Juos sudaro skirtingo tipo (vieno ar kelių teisingų atsakymų, kortelių sudėliojimo nurodyta tvarka, kelių teiginių susiejimo, tinkamos reikšmės priskyrimo, informacijos tekste suradimo ir kt.) klausimai, susiję su pagrindine bendra informacija, pateikta struktūrinio klausimo pradžioje. Įvadinė informacija pateikiama tekstu, bet gali būti papildoma diagramomis, paveikslais, schemomis, lentelėmis ir pan. Struktūrinį klausimą sudarantys klausimai skirti BP numatytiems pasiekimams vertinti ir turi būti nepriklausomi vienas nuo kito, nesusiję su prieš tai pateiktais atsakymais. Organizuojant skaitmeninį pasiekimų vertinimą, mokiniams suteikiama galimybė naudotis juodraščiais. Tarpinis patikrinimas rengiamas, remiantis tik 11 klasės programa.(25 taškai).
Iš viso taškų	40
Trukmė	1,5 val.
Užduoties parengimas, pateikimas, vertinimas	Užduotis rengiama centralizuotai ir pateikiama bei atliekama skaitmeniniu formatu. I ir II dalies užduočių vertinimas vyks elektroniniu būdu.
Priedai	

36.4.2. Brandos egzamino užduoties pobūdis:

Užduoties struktūra	Apibūdinimas
I dalis	15 skirtingo tipo testo klausimų (vieno ar kelių teisingų atsakymų, kortelių sudėliojimo nurodyta tvarka, kelių teiginių susiejimo, tinkamos reikšmės priskyrimo, informacijos tekste suradimo ir kt.). 15 taškų.
II dalis	4–5 struktūriniai klausimai, iš kurių 1–2 tiriamosios veiklos patikrinimo ir duomenų interpretavimo. Juos sudaro klausimai, susiję su pagrindine bendra informacija, pateikta struktūrinio klausimo pradžioje. Įvadinė informacija pateikiama tekstu, bet gali būti papildoma diagramomis, paveikslais, schemomis, lentelėmis ir pan. Struktūrinių klausimų sudarantys klausimai skirti BP numatytiems pasiekimams vertinti ir turi būti nepriklausomi vienas nuo kito, nesusiję su prieš tai pateiktais atsakymais. Organizuojant skaitmeninį pasiekimų vertinimą, mokiniams suteikiama galimybė naudotis juodraščiais. Egzamino užduotis rengiama, remiantis tik 12 klasės programa. 45 taškai.
Iš viso taškų	60
Trukmė	2 valandos
Užduoties parengimas, pateikimas, vertinimas	Užduotis rengiama centralizuotai. I dalies vertinimas vyks elektroniniu būdu. II dalies vertinimas pasitelkiant išorinius vertintojus.

VII SKYRIUS

MOKINIŲ PASIEKIMŲ LYGIŲ POŽYMAI PAGAL PASIEKIMŲ SRITIS

37. Pasiekimų lygių požymiai. 7–8 klasės

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
1. Pasiekimų sritis: Gamtos mokslų prigimties ir raidos pažinimas (A)			
Remiantis pateikta informacija, nurodo, ką ir kaip tiria biologijos mokslas; kokios gyvybės mokslų tarpusavio sąsajos. Nurodo 1–2 biologijos mokslo galimybes išspręsti įvairias šiuolaikines problemas. (A1.1)	Remiantis pateikta informacija, analizuoja, kaip gyvybės mokslai leidžia pažinti ir suprasti gamtos objektus, procesus, reiškinius. Nurodo bent 3 biologijos mokslo galimybes išspręsti įvairias šiuolaikines problemas. Pateikia taikomųjų biologijos mokslo sričių pavyzdžių. (A1.2.)	Paaishkina, kad gyvybės mokslai leidžia pažinti ir suprasti gamtos objektus, procesus, reiškinius bei numatyti procesų, reiškinių pasekmes. Apibūdina biologijos mokslo galimybes sprendžiant įvairias šiuolaikines problemas bei priimant sprendimus. Pateikia teorinių ir taikomųjų biologijos sričių pavyzdžių. (A1.3.)	Paaishkina, kad gyvybės mokslai leidžia pažinti ir suprasti mus supantį pasaulį įvairiais lygmenimis ir kaip visumą. Apibūdina biologijos mokslo galimybes ir ribas / ribotumą sprendžiant įvairias šiuolaikines problemas bei priimant sprendimus. Paaishkina sąsajas tarp teorinių ir taikomųjų biologijos mokslo sričių. (A1.4.)
Patariamam paaishkina, kad biologijos mokslo teorijos ir modeliai kuriami remiantis žmonijos sukauptomis teorinėmis žiniomis ir turima patirtimi. Nurodo, kad biologijos mokslo žinios ir pasaulio suvokimas kinta, atsiradus tyrimų metu patvirtintų naujų įrodymų. (A2.1.)	Konsultuodamasis paaishkina, kad biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami remiantis žmonijos sukauptomis teorinėmis ir praktinėmis žiniomis, kad tyrimų metu įgytos žinios leidžia geriau suprasti teorijas ir modelius. Nurodo, kad biologijos mokslo modeliai, teorijos gali vystytis jungiant skirtingų mokslų idėjas. (A2.2.)	Paaishkina, kad biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami remiantis žmonijos sukauptomis teorinėmis ir praktinėmis žiniomis, kad tyrimų metu įgytos žinios leidžia geriau suprasti, patvirtinti ar paneigti teorijas ir modelius. Nurodo, kad biologijos mokslo modeliai, teorijos gali vystytis jungiant skirtingų mokslų idėjas, kad biologijos mokslo žinios ir pasaulio suvokimas kinta, atsiradus tyrimų metu patvirtintų naujų įrodymų. (A2.3.)	Paaishkina, kaip biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami ir patvirtinami plėtojant žmonijos sukauptas žinias ir renkant įrodymus, kaip tikslinami pagrindžiant naujais įrodymais. Analizuoja, kaip biologijos mokslo modeliai, teorijos gali vystytis jungiant skirtingų mokslų idėjas, kaip biologijos mokslo žinios ir pasaulio suvokimas kinta, atsiradus tyrimų metu patvirtintų naujų įrodymų. (A2.4.)

<p>Pagal pateiktus kriterijus, nurodo, kad biologijos moksliniai tyrimai turi būti atliekami laikantis bioetikos reikalavimų, kad etikos normos kinta kartu su biologijos mokslo raida. (A3.1.)</p>	<p>Nurodo, kodėl biologijos moksliniai tyrimai turi būti atliekami laikantis bioetikos reikalavimų ir aptaria galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei aplinkai. Nurodo, kad etikos normos kinta kartu su biologijos mokslo raida. (A3.2.)</p>	<p>Apibūdina bioetikos reikalavimų būtinumą moksliniuose tyrimuose, galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei aplinkai. Nurodo, kodėl etikos normos kinta kartu su biologijos mokslo raida. (A3.3.)</p>	<p>Aiškina, kodėl biologijos moksliniai tyrimai turi būti atliekami laikantis bioetikos reikalavimų. Paaškina, kad etikos normos kinta kartu su biologijos mokslo raida. (A3.4.)</p>
<p>Pasinaudodamas informaciniais šaltiniais, pateikia biologijos mokslo vystymosi, atradimų istorijos ir jų taikymo 1–2 pavyzdžius. (A4.1.)</p>	<p>Pateikia biologijos mokslo vystymosi ir atradimų istorijos 1–2 pavyzdžius. Aptaria biologijos mokslo pasiekimus ir jų taikymą. (A4.2.)</p>	<p>Pateikia biologijos mokslo atradimų taikymo pavyzdžių, nagrinėja galimas jų taikymo teigiamas ir neigiamas pasekmes. Pateikia biologijos mokslo vystymosi istorijos pavyzdžių. (A4.3.)</p>	<p>Apibūdina biologijos mokslo vystymąsi Lietuvoje ir pasaulyje: įvardija žymiausius biologijos mokslo atstovus ir svarbiausius pasiekimus. Apibūdina ir vertina biologijos mokslo poveikį ir svarbą žmogui, bendruomenei, visuomenei. (A4.4.)</p>
<p>2. Pasiekimų sritis: Gamtamokslinis komunikavimas (B)</p>			
<p>Padedamas vartoja biologines sąvokas, terminus. (B1.1.)</p>	<p>Patariamai vartoja biologines sąvokas, terminus. (B1.2.)</p>	<p>Skiria ir tinkamai vartoja biologines sąvokas ir terminus apibūdinamas reiškinius ir objektus įprastame kontekste. (B1.3.)</p>	<p>Skiria ir tinkamai vartoja biologines sąvokas, terminus naujose / neįprastose situacijose. (B1.4.)</p>
<p>Naudodamas nurodytus reikšminius žodžius, pasirenka reikiamą įvairiais būdais (diagrama, lentelė, tekstu, ir kt.) pateiktą informaciją iš dviejų skirtingų šaltinių, ją lygina, pagal pateiktus kriterijus klasifikuoja, padedamas apibendrina. (B2.1.)</p>	<p>Naudodamas nurodytus reikšminius žodžius, pasirenka reikiamą įvairiais būdais (diagrama, lentelė, tekstu, ir kt.) pateiktą informaciją iš dviejų skirtingų šaltinių, ją lygina, klasifikuoja, apibendrina, padedamas, analizuoja ir interpretuoja. (B2.2.)</p>	<p>Įvardija reikšminius žodžius ir tikslingai pasirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentelė, tekstu, abstrakčiais simboliais ir kt.) ir formomis pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių, ją lygina, klasifikuoja, apibendrina, padedamas kritiškai vertina, analizuoja, interpretuoja, jungia skirtingų šaltinių informaciją. (B2.3.)</p>	<p>Įvardija reikšminius žodžius ir tikslingai pasirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentelė, tekstu, abstrakčiais simboliais ir kt.) pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių, ją lygina, klasifikuoja, apibendrina, kritiškai vertina, analizuoja, interpretuoja, jungia skirtingų šaltinių informaciją. (B2.4.)</p>

Remdamasis nurodytais 1-2 šaltiniais atskiria faktus ir duomenis nuo subjektyvios nuomonės. (B3.1.)	Padedamas pasirenka ne mažiau kaip du patikimus informacijos šaltinius; atskiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.2.)	Pasirenka patikimus informacijos šaltinius; skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.3.)	Pasirenka patikimus informacijos šaltinius ir paaškina, kokiais kriterijais rėmėsi. Skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.4.)
Padedamas tekstu, piešiniais ar schemomis perteikia biologinę informaciją, ruošdamas pranešimus naudoja skaitmenines technologijas. (B4.1.)	Suprantamai ir etiškai perteikia biologinę informaciją. Konsultuodamasis taiko faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus – grafikus, diagramas, lenteles, modelius, tekstus. Pagal pateiktą pavyzdį ruošdamas pranešimus cituoja nurodytus šaltinius, naudoja skaitmenines technologijas. (B4.2.)	Sklandžiai ir suprantamai, laikydamasis etikos normų perteikia biologijos informaciją. Pasirenka tinkamus faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus, juos taiko atlikdamas tyrimus/užduotis. Ruošdamas pranešimus tinkamai cituoja šaltinius naudoja skaitmenines technologijas. (B4.3.)	Atsižvelgdamas į adresatą sklandžiai ir suprantamai, laikydamasis etikos normų perteikia biologijos informaciją. Pasirenka ir tikslingai taiko faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus – grafikus, diagramas, lenteles, modelius, tekstus. Ruošdamas pranešimus tinkamai cituoja šaltinius, tikslingai naudoja skaitmenines technologijas. (B4.4.)
Padedamas ir naudodamasis pateiktais 1–2 pavyzdžiais formuluoja klausimus padėsiančius išsiaiškinti ir suprasti biologijos reiškinių dėsningumus ir objektų savybes, aiškina savo atsakymus. (B5.1.)	Konsultuodamasis formuluoja klausimus padėsiančius išsiaiškinti ir suprasti biologijos reiškinių dėsningumus ir objektų savybes. Pateikdamas atsakymus, juos paaškina. (B5.2.)	Nagrinėdamas biologijos mokslo informaciją ir atlikdamas tyrimus formuluoja klausimus padėsiančius išsiaiškinti ir suprasti reiškinių dėsningumus ir objektų savybes. Pateikia išsamius ir aiškius atsakymus pagrįstus tyrimų rezultatais ir faktais. (B5.3.)	Tikslingai formuluoja klausimus padėsiančius išsiaiškinti ir suprasti biologijos reiškinių dėsningumus ir objektų savybes. Savo atsakymus grindžia tikslingai pasirinktais argumentais. (B5.4)
3. Pasiekimų sritis: Gamtamokslinis tyrinėjimas (C)			
Padedamas paaškina, kas yra tyrimas, įvardija tyrimo atlikimo etapus. (C1.1.)	Paaškina, kas yra tyrimas, įvardija tyrimo metodus ir tyrimo atlikimo etapų seką. (C1.2.)	Paaškina, kas yra tyrimas, apibūdina skirtingus tyrimų metodus, įvardija tyrimo atlikimo etapų seką. (C1.3.)	Paaškina, kas yra tyrimas, palygina skirtingus tyrimų metodus, nurodo kada jie taikomi, įvardija tyrimo atlikimo etapų seką. (C1.4.)
Padedamas ir naudodamasis pateiktais pavyzdžiais formuluoja klausimus, tikslą ir hipotezę probleminei situacijai artimoje aplinkoje tirti. (C2.1.)	Konsultuodamasis formuluoja probleminius klausimus pažįstamai situacijai tirti, tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.2.)	Formuluoja probleminius klausimus, tyrimo tikslą, hipotezę pažįstamoms situacijoms tirti. (C2.3.)	Formuluoja probleminius klausimus, tyrimo tikslą, hipotezę naujoms situacijoms tirti. (C2.4.)

<p>Padedamas planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, vietą ir laiką bei trukmę, duomenų fiksavimo formą. Padedamas nurodo, kaip nuskaityti matavimo rodmenis, siekiant užtikrinti rezultatų patikimumą. (C3.1.)</p>	<p>Patariamasis planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką bei trukmę. Nurodo, kaip pasirenkant priemones ir nuskaitant matavimo rodmenis, užtikrinti rezultatų patikimumą. (C3.2.)</p>	<p>Planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką bei trukmę. Nurodo, ką reikėtų daryti, kad rezultatai būtų patikimi. (C3.3.)</p>	<p>Planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką bei trukmę. Analizuoja, kaip tyrimo metodai, įranga, žmogiškasis faktorius gali veikti duomenų patikimumą. Pasirenka tinkamiausius planuojamo tyrimo rezultatų patikimumo užtikrinimo būdus. (C3.4.)</p>
<p>Padedamas atlieka tyrimą: saugiai naudodamasis priemonėmis ir medžiagomis atlieka numatytas tyrimo veiklas laikydamasis etikos reikalavimų, tikslingai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, matavimo priemonių rodmenis. (C4.1.)</p>	<p>Konsultuodamasis atlieka tyrimą: saugiai naudodamasis priemonėmis ir medžiagomis atlieka numatytas tyrimo veiklas laikydamasis etikos reikalavimų, stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, nuskaito matavimo priemonių rodmenis. (C4.2.)</p>	<p>Pagal pavyzdį atlieka tyrimą: saugiai naudodamasis priemonėmis ir medžiagomis atlieka numatytas tyrimo veiklas laikydamasis etikos reikalavimų, tikslingai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis, nurodo absoliutines matavimo paklaidas. (C4.3.)</p>	<p>Atlieka tyrimą: saugiai naudodamasis priemonėmis ir medžiagomis atlieka numatytas tyrimo veiklas laikydamasis etikos reikalavimų, tikslingai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis, nurodo matavimo paklaidas. (C4.4.)</p>
<p>Padedamas pateikia nurodytu būdu gautus tyrimo rezultatus. Pagal pateiktą pavyzdį apskaičiuoja kelių bandymų duomenų aritmetinį vidurkį. (C5.1.)</p>	<p>Konsultuodamasis apibendrina gautus duomenis ir rezultatus. Pateikiant duomenis skaičiuoja kelių bandymų rezultatų aritmetinį vidurkį. Duomenis pateikia nurodytu būdu, pasitelkiant skaitmenines technologijas. (C5.2.)</p>	<p>Apibendrina gautus duomenis. Pateikiant duomenis skaičiuoja aritmetinį vidurkį, procentus. Duomenims analizuoti pasitelkia skaitmenines technologijas. Duomenis pateikia susistemintų duomenų lentelėmis, diagramomis ar kitais pasirinktais būdais. Interpretuoja rezultatus. (C5.3.)</p>	<p>Apibendrina ir sistemina gautus duomenis, vertina jų patikimumą, Pateikiant duomenis skaičiuoja kelių bandymų rezultatų aritmetinį vidurkį, procentus. Duomenims analizuoti pasitelkia skaitmenines technologijas. Duomenis pateikia pasirinkdamas kelis tinkamiausius būdus: lentelėmis, diagramomis, grafikais, piešiniais, schemomis. Interpretuoja rezultatus. Paašškina netikslių ar nepatikimų rezultatų priežastis. (C5.4.)</p>
<p>Padedamas nagrinėja tyrimo rezultatus ir formuluoja išvadas, palygina jas su hipoteze. (C6.1.)</p>	<p>Remdamasis tyrimo rezultatais formuluoja išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, nurodo, kurie</p>	<p>Remdamasis tyrimo rezultatais formuluoja išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paašškina,</p>	<p>Remdamasis tyrimo rezultatais formuluoja išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paašškina, kokie</p>

	rezultatai patvirtina hipotezę. Aptaria, kas pavyko ar nepavyko atliekant tyrimą. (C6.2.)	kurie rezultatai ir kaip rodo, kad hipotezė pasitvirtino. Vertina atliktą tiriamąją veiklą ir siūlo jos tobulinimo būdų. (C6.3.)	rezultatai rodo, kad hipotezė pasitvirtino, arba kodėl hipotezė nepasitvirtino. Analizuoja atliktą tiriamąją veiklą ir siūlo jos tobulinimo ir plėtotės būdų. (C6.4.)
4. Pasiekimų sritis: Gamtos objektų ir reiškinių pažinimas (D)			
Atpažįsta artimos aplinkos biologijos mokslo objektus ir reiškinius, padedamas juos apibūdina įvardydamas pagrindines savybes, funkcijas ar vaidmenis, panaudojimą. (D1.1.)	Atpažįsta biologijos mokslo objektus ir reiškinius įprastame kontekste, juos apibūdina įvardydamas savybes, funkcijas ar vaidmenis, panaudojimą. (D1.2.)	Atpažįsta ir įvardija biologijos mokslo objektus ir reiškinius įprastame kontekste, juos apibūdina tikslingai vartodamas tinkamus terminus ir sąvokas. (D1.3.)	Atpažįsta ir įvardija biologijos mokslo objektus ir reiškinius naujame kontekste, juos apibūdina įvardydamas ir siedamas savybes, funkcijas ar vaidmenis, panaudojimą vartodamas tinkamus terminus ir sąvokas. (D1.4.)
Padedamas aiškinasi procesus ir reiškinius taiko biologijos mokslo žinias. (D2.1.)	Aiškindamasis procesus ir reiškinius taiko biologijos ir kitų dalykų žinias. (D2.2.)	Aiškindamasis procesus ir reiškinius taiko biologijos ir kitų dalykų žinias jas siedamas tarpusavyje įprastuose kontekstuose. (D2.3.)	Aiškindamasis procesus ir reiškinius tikslingai taiko biologijos ir kitų dalykų žinias jas siedamas tarpusavyje naujuose kontekstuose. (D2.4.)
Aiškindamasis artimos aplinkos gamtos reiškinių dėsningumus, padedamas įvardija reiškinių priežastis ir pasekmes, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.1.)	Aiškindamasis artimos aplinkos gamtos reiškinių dėsningumus, įvardija reiškinių priežastis ir pasekmes, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.2.)	Paaiškina nagrinėjamų reiškinių dėsningumus, atpažįsta priežastis ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.3.)	Aiškindamasis reiškinių dėsningumus, atpažįsta, įvardija ir paaiškina priežastis ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.4.)
Lygina biologijos objektus, procesus ir reiškinius, remdamasis nurodytomis jų savybėmis ir požymiais. (D4.1.)	Lygina, klasifikuoja biologijos objektus, procesus, reiškinius remdamasis jų pagrindinėmis bei kai kuriomis antrinėmis savybėmis ir požymiais. (D4.2.)	Lygina, klasifikuoja biologijos objektus, procesus, reiškinius, remdamasis jų savybėmis ir požymiais. (D4.3.)	Lygina, klasifikuoja biologijos objektus, procesus, reiškinius siedamas ir apibendrinamas jų savybes ir požymius. (D4.4.)
Padedamas modeliuoja artimos aplinkos procesus ar reiškinius, pastebi ir įvardija 1–2 dėsningumus. (D5.1.)	Konsultuodamasis modeliuoja gyvosios gamtos procesus ir reiškinius, pastebi ir įvardija jų pagrindinius dėsningumus. (D5.2.)	Modeliuoja nagrinėjamus procesus ir reiškinius, taikydamas turimas biologines žinias, pastebi, įvardija ir paaiškina dėsningumus. (D5.3.)	Modeliuoja gyvosios gamtos procesus ir reiškinius, nustato ir paaiškina jų dėsningumus. (D5.4.)
5. Pasiekimų sritis: Problemų sprendimas ir refleksija (E)			

Padedamas pasirenka tinkamą būdą užduočiai atlikti. Siūlo idėjų problemoms spręsti, jas aptaria. (E1.1.)	Konsultuodamasis pasirenka tinkamą būdą užduočiai atlikti, atsižvelgdamas į jos pobūdį. Siūlo idėjų problemoms spręsti, jas aptaria ir vertina, pasirenka tinkamiausią. (E1.2.)	Pasirenka tinkamą strategiją užduočiai atlikti atsižvelgdamas į jos pobūdį ir esamas galimybes, siūlo problemos sprendimo alternatyvų. (E1.3.)	Pasirenka tinkamą strategiją atsižvelgdamas į užduoties pobūdį ir esamas galimybes, siūlo problemos sprendimo alternatyvų, analizuoja informaciją ir prognozuoja rezultatus. (E1.4.)
Padedamas taiko biologijos mokslo žinias, gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įprastose situacijose. (E2.1.)	Tikslingai taiko biologijos mokslo žinias, gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įprastose situacijose. (E2.2.)	Tikslingai ir kūrybiškai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įprastose situacijose. (E2.3.)	Tikslingai ir kūrybiškai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus naujose situacijose. (E2.4.)
Padedamas ir naudodamasis pateiktu pavyzdžiu vertina gautus rezultatus, juos apibendrina, daro išvadas atsižvelgdamas į realų kontekstą. (E3.1.)	Kritiškai vertina gautus rezultatus, juos apibendrina, daro išvadas atsižvelgdamas į realų kontekstą. (E3.2.)	Kritiškai vertina savo ir kitų gautus rezultatus, lygina juos tarpusavyje, apibendrina, daro išvadas atsižvelgdamas į realų kontekstą. (E3.3.)	Analizuoja ir kritiškai vertina savo ir kitų gautus rezultatus, lygina juos tarpusavyje, apibendrindamas pagrindžia argumentais, daro išvadas atsižvelgdamas į realų kontekstą. (E3.4.)
Pagal pateiktus kriterijus aptaria asmeninę pažangą, įvardija bent vieną savo stiprybę ir tobulintiną sritį mokantis biologijos. (E4.1.)	Pagal pateiktus kriterijus stebi, fiksuoja ir aptaria asmeninę pažangą, įvardija bent vieną savo stiprybę ir tobulintiną sritį mokantis biologijos. (E4.2.)	Reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis, kelia tolesnius mokymosi tikslus. (E4.3.)	Reflektuoja asmeninę pažangą, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis mokantis biologijos, nurodo savo pasiekimų gerinimo būdus. (E4.4.)
6. Pasiekimų sritis: Žmogaus ir aplinkos dermės pažinimas (F)			
Nurodo, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai. Iš pateiktų pavyzdžių atrenka sveikos gyvensenos principus. (F1.1.)	Nurodo, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai. Apibūdina sveikos gyvensenos principus. (F1.2.)	Remdamasis gyvybės mokslų žiniomis paaiškina, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai. Paaiškina, kodėl svarbu laikytis sveikos gyvensenos principų. (F1.3.)	Diskutuoja apie gamtos dėsnius, kuriems žmogus, kaip ir visi kiti organizmai, yra pavaldus. Laikosi sveikos gyvensenos principų ir paaiškina, kodėl svarbu jų laikytis. (F1.4.)
Padedamas įvardija biologijos mokslo ir technologijų įtaką visuomenės raidai. Nurodo	Paaiškina biologijos mokslo ir technologijų įtaką visuomenės raidai. Nurodo gyvenimo sąlygų	Paaiškina biologijos mokslo ir technologijų įtaką visuomenės raidai. Nurodo gyvenimo sąlygų	Paaiškina ir įvertina biologijos mokslo ir technologijų įtaką visuomenės raidai. Siūlo gyvenimo sąlygų gerinimo būdų,

gyvenimo sąlygų gerinimo būdus ir įvardija jų pasekmes gamtai. (F2.1.)	gerinimo būdus, paaiškina žmogaus veiklos pasekmes gamtai ir vertina jas artimosios aplinkos mastu. (F2.2.)	gerinimo būdus, paaiškina žmogaus veiklos pasekmes gamtai ir vertina jas vietovės bei globaliu mastu. (F2.3.)	numatydamas žmogaus veiklos pasekmes gamtai ir vertina jas vietovės, šalies ir globaliu mastu. (F2.4.)
Aptaria gamtos saugojimo, racionalaus išteklių vartojimo ir antrinio žaliavų perdirbimo svarbą. Pateikia 1-2 aplinkos ir gamtos išteklių apsaugos būdus bei jų pritaikymo pavyzdžius artimoje aplinkoje. (F3.1.)	Paaškina, kodėl svarbu saugoti gamtą, racionaliai vartoti išteklius ir perdirbti antrines žaliavas. Aptaria ne mažiau du aplinkos ir gamtos išteklių apsaugos būdus ir priemones, jų pritaikymą konkrečioje situacijoje. (F3.2.)	Apibūdina gamtos išteklių ribotumą. Argumentuotai siūlo kaip mažinti vartojimo apimtį, vengti vienkartinį daiktų, rūšiuoti atliekas ir jas perdirbti. Laikosi aplinkos apsaugos taisyklių, aktualių norminių dokumentų. Nurodo raudonosios knygos svarbą organizmų pažinimui ir išsaugojimui. (F3.3.)	Siedamas su socialinėmis pasekmėmis žmonijai argumentuotai paaiškina, kodėl svarbu saugoti gamtą, racionaliai vartoti išteklius ir perdirbti antrines žaliavas. Vertina aplinkos ir gamtos išteklių apsaugos būdus ir pagrįsdamas parenka tinkamiausią konkrečioje situacijoje. (F3.4.)

38. Pasiekimų lygių požymiai. 9–10 ir I–II gimnazijos klasės

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
1 . Pasiekimų sritis: Gamtos mokslų prigimties ir raidos pažinimas (A)			
Paaškina, kad remiantis gyvybės mokslais galima pažinti ir suprasti gamtos objektus, procesus, reiškinius. Pateikia bent vieną biologijos mokslo teorijų taikymo praktikoje pavyzdį. (A1.1)	Paaškina, kad remiantis gyvybės mokslais galima pažinti ir suprasti gamtos objektus, procesus, reiškinius bei numatyti procesų, reiškinių pasekmes, rasti problemų sprendimo būdų. Pateikia bent du biologijos mokslo teorijų taikymo praktikoje pavyzdžius. (A1.2.)	Paaškina, kad remiantis gyvybės mokslais galima pažinti mus supantį pasaulį kaip visumą. Apibūdina biologijos mokslo galimybes ir ribas sprendžiant įvairias problemas bei priimant sprendimus. Įvardija sąsajas tarp biologijos ir kitų gyvybės mokslų teorijų ir jų praktinio taikymo. (A1.3.)	Paaškina, kad remiantis gyvybės mokslais galima pažinti mus supantį pasaulį įvairiais lygmenimis ir kaip visumą. Apibūdina gyvybės mokslų galimybes ir ribas sprendžiant įvairias problemas bei priimant sprendimus. Paaškina sąsajas tarp biologijos ir kitų gyvybės mokslų teorijų ir jų praktinio taikymo. (A1.4.)
Padedamas nurodo, kad biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami remiantis žmonijos sukauptomis žiniomis, kad tyrimų metu	Apibūdina, kad biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami remiantis žmonijos sukauptomis žiniomis, kad tyrimų metu įgytos žinios įgalina geriau suprasti, patvirtinti ar paneigti teorijas ir modelius.	Paaškina, kad biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami ir patvirtinami plėtojant žmonijos sukauptas žinias ir renkant įrodymus, kaip tikslinami pagrindžiant naujais	Paaškina, kaip biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami ir patvirtinami plėtojant žmonijos sukauptas žinias ir renkant įrodymus, kaip tikslinami pagrindžiant naujais

įgytos žinios įgalina geriau suprasti teorijas ir modelius. (A2.1.)	Nurodo, kad biologijos mokslo teorijos ir modeliai gali plėtotis ir keistis atsiradus naujiems įrodymams ir faktams. (A2.2.)	įrodymais. Aptaria biologijos mokslo teorijų ir modelių vystymosi istoriją, įvardija veiksnius (pvz., visuomenės poreikiai, nauji atradimai ir kt.), skatinančius peržiūrėti teorijas ir modelius. (A2.3.)	įrodymais. Analizuoja, kaip bėgant laikui vystėsi biologijos mokslo teorijos ir modeliai, vertina veiksnius (pvz., visuomenės poreikiai, nauji atradimai ir kt.), skatinančius peržiūrėti teorijas ir modelius. (A2.4.)
Nurodo, kad biologijos moksliniai tyrimai turi būti atliekami laikantis bioetikos reikalavimų. Nurodo, kad etikos normos kinta kartu su biologijos mokslo raida. (A3.1.)	Nurodo, kodėl biologijos moksliniai tyrimai turi būti atliekami laikantis bioetikos reikalavimų ir aptaria galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei aplinkai. Nurodo, kodėl etikos normos kinta kartu su biologijos mokslo raida. (A3.2.)	Paaškina bioetikos reikalavimų būtinumą moksliniuose tyrimuose, galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei ir socialinei aplinkai. Paaškina, kad etikos normos kinta kartu su biologijos mokslo raida. (A3.3.)	Diskutuoja apie bioetikos reikalavimų būtinumą moksliniuose tyrimuose, galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei ir socialinei aplinkai. Sieja etikos normas su biologijos mokslo raida, prognozuoja jų kitimą. (A3.4.)
Pateikia 1–2 biologijos mokslo vystymosi, atradimų istorijos ir jų taikymo pavyzdžius. (A4.1.)	Aptaria biologijos mokslo vystymąsi pasaulyje ir Lietuvoje, pateikia atradimų istorijos pavyzdžių. Nurodo atradimų taikymo galimas teigiamas ir neigiamas pasekmes. (A4.2.)	Aptaria biologijos mokslo vystymąsi, įvardija žymiausius pasaulio ir Lietuvos biologus ir jų pasiekimų įtaką biologijos mokslo raidai. Apibūdina biologijos ir kitų gyvybės mokslų poveikį ir svarbą žmogui, bendruomenei, visuomenei. (A4.3.)	Apibūdina biologijos mokslo vystymąsi, įvardija žymiausius pasaulio ir Lietuvos biologus ir jų pasiekimų įtaką biologijos mokslo raidai. Apibūdina ir kritiškai vertina biologijos ir kitų gyvybės mokslų poveikį ir svarbą žmogui, bendruomenei, visuomenei. (A4.4.)
2. Pasiekimų sritis: Gamtamokslinis komunikavimas (B)			
Patiriamas vartoja biologines sąvokas, terminus, sutartinius ženklus. (B1.1.)	Skiria ir tinkamai vartoja biologines sąvokas, terminus, sutartinius ženklus, įprastuose kontekstuose. (B1.2.)	Skiria ir tinkamai vartoja biologines sąvokas, terminus, sutartinius ženklus, aiškindamas reiškinius, procesus. (B1.3.)	Skiria ir tinkamai vartoja biologines sąvokas, terminus, sutartinius ženklus naujuose kontekstuose, aiškina naujuose kontekstuose reiškinius, procesus. (B1.4.)
Naudodamas nurodytus reikšminius žodžius, pasirenka reikiamą įvairiais būdais (diagrama, lentelė, tekstu, ir	Įvardija reikšminius žodžius ir pasirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentelė, tekstu, abstrakčiais simboliais ir kt.) pateiktą informaciją iš dviejų skirtingų	Įvardija reikšminius žodžius ir tikslingai pasirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentelė, tekstu, abstrakčiais simboliais ir	Įvardija reikšminius žodžius ir tikslingai pasirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentelė, tekstu, abstrakčiais simboliais ir

<p>kt.) pateiktą informaciją iš dviejų skirtingų šaltinių, padedamas ją lygina, klasifikuoja, vertina, apibendrina. (B2.1.)</p>	<p>šaltinių, ją lygina, klasifikuoja, vertina; padedamas jungia skirtingų šaltinių informaciją ir ją apibendrina. (B2.2.)</p>	<p>kt.) pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių, ją lygina, klasifikuoja, apibendrina, kritiškai vertina, jungia kelių skirtingų šaltinių informaciją. (B2.3.)</p>	<p>kt.) pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių, ją lygina, klasifikuoja, apibendrina, analizuoja, kritiškai vertina, interpretuoja, jungia kelių skirtingų šaltinių informaciją. (B2.4.)</p>
<p>Pasirenka ne mažiau du patikimus informacijos šaltinius; padedamas skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.1.)</p>	<p>Pasirenka patikimus informacijos šaltinius; pagal įvardytus kriterijus skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.2.)</p>	<p>Pasirenka patikimus informacijos šaltinius įvardydamas kriterijus. Skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.3.)</p>	<p>Pasirenka patikimus informacijos šaltinius įvardydamas kriterijus. Nurodo patikimos informacijos požymius, jais remiantis skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.4.)</p>
<p>Atsižvelgdamas į adresatą tinkamai vartodamas pagrindines reikšmines sąvokas ir simbolius, sklandžiai, suprantamai ir etiškai perteikia biologinę informaciją. Ruošdamas pranešimus pagal pateiktą pavyzdį cituoja šaltinius, naudoja skaitmenines technologijas. (B4.1.)</p>	<p>Atsižvelgdamas į adresatą tinkamai vartodamas reikšmines sąvokas ir simbolius, sklandžiai ir suprantamai, laikydamasis etikos normų perteikia biologinę informaciją. Ruošdamas pranešimus cituoja šaltinius, naudoja skaitmenines technologijas. (B4.2.)</p>	<p>Atsižvelgdamas į adresatą, laikydamasis etikos normų tinkamai ir tikslingai vartoja ir tikslingai vartoja kalbą perteikdamas kitiems biologinę informaciją ir atlikdamas užduotis. Pasirenka ir taiko faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus – grafikus, diagramas, lenteles, modelius, tekstus. Ruošdamas pranešimus tinkamai cituoja šaltinius, tikslingai naudoja skaitmenines technologijas. (B4.3.)</p>	<p>Atsižvelgdamas į adresatą, laikydamasis etikos normų tinkamai ir tikslingai vartoja kalbą skirtingais būdais ir formomis perteikdamas kitiems biologinę informaciją ir atlikdamas užduotis. Tikslingai pasirenka ir taiko faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus – grafikus, diagramas, lenteles, modelius, tekstus. Ruošdamas pranešimus tinkamai cituoja šaltinius, tikslingai naudoja skaitmenines technologijas. (B4.4.)</p>
<p>Konsultuodamasis formuluoja klausimus padėsiančius išsiaiškinti ir suprasti biologijos mokslo procesų dėsninumus ir objektų savybes. Pateikdamas atsakymus, juos paaiškina. (B5.1.)</p>	<p>Formuluoja klausimus padėsiančius išsiaiškinti ir suprasti biologijos mokslo procesų dėsninumus ir objektų savybes. Pateikdamas atsakymus, juos argumentuoja. (B5.2.)</p>	<p>Nagrinėdamas biologijos mokslo informaciją ir atlikdamas tyrimus tikslingai formuluoja klausimus, argumentais grindžia savo atsakymus biologijos mokslo temomis, pateikia argumentų kitiems galimiems atsakymams pagrįsti. (B5.3.)</p>	<p>Nagrinėdamas biologijos mokslo informaciją ir atlikdamas tyrimus tikslingai formuluoja klausimus, tinkamai argumentuoja savo atsakymus, pateikia argumentų kitiems galimiems atsakymams pagrįsti. (B5.4)</p>
<p>3.. Pasiekimų sritis: Gamtamokslinis tyrinėjimas (C)</p>			

<p>Padedamas paaiškina, kas yra tyrimas, įvardija tyrimo atlikimo etapų seką. (C1.1.)</p>	<p>C1.2 Paaiškina, kas yra tyrimas, įvardija skirtingus tyrimo metodus, jų skirtumus ir tyrimo atlikimo etapų seką.</p>	<p>Paaiškina, kas yra tyrimas, palygina skirtingus tyrimų metodus, įvardija tyrimo atlikimo etapų seką. (C1.3.)</p>	<p>Paaiškina, kas yra tyrimas, palygina skirtingus tyrimo metodus ir nurodo jų taikymo galimybes, pagrindžia kiekvieno etapo paskirtį ir nuoseklus tyrimo atlikimo svarbą. (C1.4.)</p>
<p>Padedamas formuluoja probleminius klausimus, tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.1.)</p>	<p>Konsultuodamasis įvardija probleminę situacija, formuluoja probleminius klausimus, su jais susietus tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.2.)</p>	<p>Įvardija probleminę situacija, formuluoja probleminius klausimus, su jais susietus tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.3.)</p>	<p>Įvardija probleminę situacija, ją analizuoja ir apibūdina, formuluoja probleminius klausimus, su jais susietus tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.4.)</p>
<p>Padedamas planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką, trukmę, suplanuoja eigą. (C3.1.)</p>	<p>Konsultuodamasis planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką bei trukmę, numato tyrimo veiklas; paaiškina, kaip tyrimo metodai, įranga, žmogiškasis faktorius gali veikti rezultatų patikimumą. (C3.2.)</p>	<p>Planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką bei trukmę, numato tyrimo rezultatų patikimumo užtikrinimo būdus. (C3.3.)</p>	<p>Planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą metodą ir pagrindžia pasirinkimą, pasirenka priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką, trukmę, veiklas, numato ir pagrindžia tyrimo rezultatų patikimumo užtikrinimo būdus. (C3.4.)</p>
<p>Patiriamas atlieka tyrimą, saugiai naudojasi priemonėmis ir medžiagomis, laikosi etikos reikalavimų, stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, nuskaito matavimo priemonių rodmenis. (C4.1.)</p>	<p>Konsultuodamasis atlieka tyrimą, saugiai naudojasi priemonėmis ir medžiagomis, laikosi etikos reikalavimų, stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, nuskaito matavimo priemonių rodmenis. (C4.2.)</p>	<p>Atlikdamas tyrimą saugiai naudojasi priemonėmis ir medžiagomis, laikosi etikos reikalavimų, tiksliai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis. (C4.3.)</p>	<p>Atlikdamas tyrimą saugiai naudojasi priemonėmis ir medžiagomis, laikosi etikos reikalavimų, tiksliai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis. (C4.4.)</p>
<p>Padedamas apibendrina gautus duomenis ir rezultatus. Pateikiant duomenis skaičiuoja kelių bandymų rezultatų aritmetinį vidurkį. Duomenis pateikia nurodytu būdu. (C5.1.)</p>	<p>Sistemina ir apibendrina gautus duomenis. Pateikiant duomenis skaičiuoja kelių bandymų rezultatų aritmetinį vidurkį. Pasinaudodamas skaitmeninėmis technologijomis pasirenka vieną iš duomenų pateikimo būdų: lentelėmis, diagramomis, grafikais, piešiniais, schemomis. Interpretuoja rezultatus. (C5.2.)</p>	<p>Analizuoja ir apibendrina gautus duomenis. Pateikiant duomenis, skaičiuoja kelių bandymų rezultatų aritmetinį vidurkį, procentus. Duomenims analizuoti pasitelkia skaitmenines technologijas. Pateikia duomenis tinkamais būdais: lentelėmis, diagramomis, grafikais, piešiniais, schemomis; interpretuoja</p>	<p>Analizuoja, apibendrina ir kritiškai vertina gautus duomenis. Pateikiant duomenis skaičiuoja kelių bandymų rezultatų aritmetinį vidurkį, procentus. Duomenims analizuoti pasitelkia skaitmenines technologijas. Pateikia duomenis derindamas kelis tinkamus būdus: lentelėmis, diagramomis,</p>

		rezultatus, vertina jų patikimumą. (C5.3.)	grafikais, piešiniais, schemomis. Interpretuoja rezultatus, vertina rezultatų patikimumą, nurodo nepatikimų ar netikslių rezultatų priežastis. (C5.4.)
Padedamas formuluoja tyrimo išvadas; patikrina, ar pasitvirtino hipotezė. (C6.1.)	Remdamasis gautais rezultatais formuluoja su hipoteze susijusias išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė. (C6.2.)	Remdamasis gautais rezultatais formuluoja su hipoteze susijusias išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paaiškina, kokie rezultatai rodo, kad hipotezė pasitvirtino. Vertina atliktą tiriamąją veiklą, siūlo jos tobulinimą. (C6.3.)	Remdamasis gautais rezultatais formuluoja su hipoteze susijusias išvadas. tyrimo hipotezę atitinkančias išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paaiškina, kokie rezultatai rodo, kad hipotezė pasitvirtino. Vertina atliktą tiriamąją veiklą, siūlo jos tobulinimo ir plėtotės galimybes. (C6.4.)
4. Pasiekimų sritis: Gamtos objektų ir reiškinių pažinimas (D)			
Padedamas atpažįsta ir įvardija biologijos mokslo objektus ir reiškinius įprastame kontekste, įvardija jų savybes ir funkcijas. (D1.1.)	Atpažįsta ir įvardija biologijos mokslo objektus ir reiškinius įprastame kontekste, įvardija jų savybes ir funkcijas naudodamas tinkamus terminus ir sąvokas. (D1.2.)	Atpažįsta ir įvardija biologijos mokslo objektus ir reiškinius naujame kontekste, juos apibūdina įvardydamas savybes ir funkcijas tinkamai naudodamas terminus ir sąvokas. (D1.3.)	Atpažįsta ir įvardija biologijos mokslo objektus ir reiškinius naujame kontekste, tikslingai naudodamas terminus ir sąvokas juos apibūdina įvardydamas ir siedamas savybes ir funkcijas. (D1.4.)
Padedamas aiškina, kaip vyksta biologiniai procesai ir reiškiniai. (D2.1.)	Taikydamas biologijos mokslo žinias aiškina, kaip vyksta biologiniai procesai ir reiškiniai. (D2.2.)	Siedamas biologijos mokslo ir kitų dalykų žinias į visumą aiškina, kaip vyksta įvairūs biologiniai procesai ir reiškiniai. (D2.3.)	Siedamas skirtingų mokslų žinias į visumą aiškina, kaip vyksta įvairūs biologiniai procesai ir reiškiniai. (D2.4.)
Padedamas paaiškina reiškinių dėsningumus, nurodo bent vieną priežasties ir pasekmės ryšį, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.1.)	Konsultuodamasis paaiškina reiškinių dėsningumus, nurodo priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.2.)	Paaiškina reiškinių dėsningumus, apibūdina priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.3.)	Paaiškina reiškinių dėsningumus, priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.4.)
Padedamas lygina, klasifikuoja biologijos objektus, procesus ir reiškinius remdamasis jų	Konsultuodamasis lygina, klasifikuoja biologijos objektus, procesus ir reiškinius	Lygina ir klasifikuoja biologijos objektus, procesus ir reiškinius	Argumentuotai siūlo kriterijus, kuriais remdamasis lygina ir

pagrindinėmis savybėmis ir požymiais. (D4.1.)	remdamasis jų pagrindinėmis savybėmis ir požymiais. (D4.2.)	remdamasis jų savybėmis, požymiais. (D4.3.)	klasifikuoja biologijos objektus, procesus ir reiškinius. (D4.4.)
Padedamas kuria realių procesų ir reiškinių modelius. (D5.1.)	Konsultuodamasis kuria realių procesų ir reiškinių modelius. (D5.2.)	Taikydamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų dėsningumus kuria realių procesų ir reiškinių modelius. (D5.3.)	Taikydamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų dėsningumus kuria modelius ir jais remdamasis aiškina realius procesus ir reiškinius. (D5.4.)
5. Pasiekimų sritis: Problemų sprendimas ir refleksija (E)			
Pasirenka probleminės užduoties sprendimo būdą iš kelių pateiktų, paaiškina savo pasirinkimą. (E1.1.)	Atlikdamas problemines užduotis siūlo idėjų joms spręsti, jas aptaria ir pasirenka tinkamiausią. (E1.2.)	Pasirenka strategiją įvairių probleminių užduočių sprendimui, prognozuoja jų rezultatus, ir siūlo problemos sprendimo alternatyvas. (E1.3.)	Pasirenka strategiją įvairių probleminių užduočių sprendimui, prognozuoja jų rezultatus, siūlo problemos sprendimo alternatyvas ir jas palygina. (E1.4.)
Taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gaunamus tyrimų rezultatus įprastose situacijose. (E2.1.)	Tikslingai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įprastose situacijose. (E2.2.)	Tikslingai ir kūrybiškai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus naujose situacijose. (E2.3.)	Tikslingai ir kūrybiškai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įvairiose situacijose. (E2.4.)
Vertina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, daro išvadą atsižvelgdamas į realų kontekstą. (E3.1.)	Kritiškai vertina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, lygindamas juos su pateiktais duomenimis ir atsižvelgdamas į realų kontekstą, daro išvadą. (E3.2.)	Remdamasis teorinėmis žiniomis, kritiškai vertina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, atsižvelgdamas į realų kontekstą, daro išvadą. (E3.3.)	Remdamasis teorinėmis žiniomis, analizuoja, kritiškai vertina ir apibendrina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, atsižvelgdamas į realų kontekstą, daro argumentuotą išvadą. (E3.4.)
Pagal pateiktus kriterijus reflektuoja asmeninę pažangą, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis mokantis biologijos, nurodo galimus savo pasiekimų gerinimo būdus. (E4.1.)	Iš pateiktų kriterijų pasirenka tinkamus kriterijus asmeninei pažangai reflektuoti, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis mokantis biologijos, nurodo galimus savo pasiekimų gerinimo būdus. (E4.2.)	Reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis, nurodo ir apibūdina galimus savo pasiekimų gerinimo būdus. (E4.3.)	Reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija ir plėtoja savo stiprybes ir apmąsto tobulintinas sritis, nurodo ir apibūdina galimus savo pasiekimų gerinimo būdus. (E4.4.)
6 . Pasiekimų sritis: Žmogaus ir aplinkos dermės pažinimas (F)			

<p>Pateikdamas ne mažiau du pavyzdžius nurodo, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai, įvardija žmogaus gyvenimo būdo ir aplinkos veiksnių įtaką sveikatai, naudodamasis pateikta informacija aptaria, kuo pavojingos psichoaktyvios medžiagos. (F1.1.)</p>	<p>Apibūdina save kaip gamtos dalį, įvardija žmogaus gyvenimo būdo ir aplinkos veiksnių įtaką sveikatai, pateikia praktinių sveikatos stiprinimo ir sveikatai palankios aplinkos kūrimo pavyzdžių. Apibūdina kuo pavojingos psichoaktyvios medžiagos. (F1.2.)</p>	<p>Paašškina, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai. Apibūdina žmogaus gyvenimo būdo ir aplinkos veiksnių įtaką sveikatai, pateikia praktinių sveikatos stiprinimo priemonių ir sveikatai palankios aplinkos kūrimo pavyzdžių. Paašškina kuo pavojingos psichoaktyvios medžiagos. (F1.3.)</p>	<p>Argumentuodamas įvardija save kaip gamtos dalį. Analizuoja žmogaus gyvenimo būdo ir aplinkos veiksnių įtaką sveikatai, siūlo sveikatos stiprinimo ir sveikatai palankios aplinkos kūrimo priemonių. Paašškina, kuo pavojingos psichoaktyvios medžiagos, siūlo prevencinių psichoaktyvių medžiagų vartojimo priemonių. (F1.4.)</p>
<p>Pagal nurodytus darnaus vystymosi tikslus pateikia 1–2 pavyzdžius, kaip užtikrinama žmonių gerovė. (F2.1.)</p>	<p>Įvardija darnaus vystymosi svarbą aplinkosaugai ir žmonių gerovei. Aptaria vietinės bendruomenės gyventojų gyvenimo sąlygų gerinimo būdus, atsižvelgiant į socialinius, ekonominius, aplinkosauginius aspektus. (F2.2.)</p>	<p>Apibūdina darnaus vystymosi svarbą kaip bendruomenių ir valstybių vystymąsi paremtą aplinkosauga ir žmonių gerove dabar ir ateityje. Apibūdina žmogaus veiklos poveikį ir galimas pasekmes gamtai ir visuomenei. Apibūdina vietinės bendruomenės ir Lietuvos gyventojų gyvenimo sąlygų gerinimo būdus, atsižvelgdamas į socialinius, ekonominius, aplinkosauginius aspektus. (F2.3.)</p>	<p>Paašškina darnaus vystymosi svarbą kaip bendruomenių ir valstybių vystymąsi paremtą aplinkosauga ir žmonių gerove dabar ir ateityje. Diskutuoja apie vietinės bendruomenės, Lietuvos ir pasaulio gyventojų gyvenimo sąlygų gerinimo būdus, atsižvelgdamas į socialinius, ekonominius, aplinkosauginius aspektus pateikia apibendrintas išvadas. Analizuoja žmogaus veiklos poveikį gamtai vietiniu, šalies ir globaliu mastu. (F2.4.)</p>
<p>Atsakydamas į klausimus paašškina, kodėl svarbu saugoti gamtą, taupiai vartoti išteklius ir perdirbti antrines žaliavas. Įvardija ne mažiau du aplinkos ir išteklių apsaugos būdus. Dalyvauja mokyklos ir vietos bendruomenės akcijose, projektuose ir kitose veiklose. (F3.1.)</p>	<p>Paašškina, kodėl svarbu saugoti gamtą, racionaliai vartoti išteklius ir perdirbti antrines žaliavas. Aptaria ne mažiau kaip du aplinkos ir išteklių apsaugos būdus, siūlo jų pritaikymą konkrečioje situacijoje. Dalyvauja mokyklos ir vietos bendruomenės akcijose, projektuose ir kitose veiklose. (F3.2.)</p>	<p>Diskutuoja apie gamtos saugojimo, paašškina, kodėl svarbu racionaliai vartoti išteklius apibūdina antrinių žaliavų perdirbimo svarbą. Siūlo aplinkos ir išteklių apsaugos būdų, nagrinėja jų pritaikymo konkrečioje situacijoje galimybes. Dalyvauja mokyklos, vietos bendruomenės ir gamtosaugos organizacijų akcijose, projektuose ir kitose veiklose. (F3.3.)</p>	<p>Diskutuoja ekologinio tvarumo įvairiose srityse (buityje, žemės ūkyje, pramonėje, transporte, biotechnologijose ir kt.) klausimais. Paašškina, kodėl svarbu racionaliai vartoti išteklius ir perdirbti antrines žaliavas. Dalyvauja mokyklos, vietos bendruomenės ir gamtosaugos organizacijų akcijose, projektuose ir kitose veiklose. (F3.4.)</p>

39. Pasiekimų lygių požymiai. III–IV gimnazijų klasės

Pasiekimų lygiai			
Slenkstinis (I)	Patenkinamas (II)	Pagrindinis (III)	Aukštesnysis (IV)
1 . Pasiekimų sritis: Gamtos mokslų prigimties ir raidos pažinimas (A)			
Nurodo, kad remiantis gyvybės mokslų žiniomis galima pažinti ir suprasti įprastus gamtos objektus, procesus, reiškinius bei numatyti procesų, reiškinių pasekmes, rasti problemų sprendimo būdų. Pateikia bent vieną biologijos mokslo žinių taikymo praktikoje pavyzdį. (A1.1)	Apibūdina, kad remiantis gyvybės mokslais galima pažinti mus supantį pasaulį kaip visumą. Apibūdina biologijos mokslo galimybes ir ribas sprendžiant įvairias atpažįstamas problemas bei priimant sprendimus. Pateikia bent du biologijos mokslo žinių taikymo praktikoje pavyzdžių. Įvardija sąsajas tarp biologijos ir kitų gyvybės mokslų žinių ir jų praktinio taikymo. (A1.2.)	Paaishkina, ką tiria įvairios biologijos mokslo sritys ir kiti gyvybės mokslai. Įvardija biologijos mokslo sprendžiamas problemas. Paaishkina biologijos mokslo galimybes ir ribas sprendžiant įvairias šiuolaikines vietinio ir globalaus konteksto problemas bei priimant sprendimus. Paaishkina biologijos mokslo sričių integralumą ir, naudodamas mokslinę terminologiją, pateikia praktinio pritaikymo pavyzdžių. (A1.3.)	Paaishkina, kad remiantis gyvybės mokslais galima pažinti mus supantį pasaulį kaip visumą. Paaishkina ir argumentuotai vertina gyvybės mokslų galimybes ir ribas sprendžiant daugialypes problemas bei priimant sprendimus. Paaishkina sąsajas tarp biologijos ir kitų gyvybės mokslų žinių ir jų praktinio taikymo. (A1.4.)
Nurodo, kad biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami remiantis sukauptomis žiniomis, kad tyrimų metu įgytos žinios įgalina geriau suprasti, patvirtinti ar paneigti teorijas ir modelius. Remiantis pavyzdžiu, nurodo, kad biologijos mokslo teorijos ir modeliai gali plėtotis ir keistis atsiradus naujiems įrodymams ir faktams. (A2.1.)	Apibūdina, kaip biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami ir patvirtinami plėtojant sukauptas žinias ir renkant įrodymus, kaip tikslinami pagrindžiant naujais įrodymais. Aptaria biologijos mokslo teorijų ir modelių vystymosi istoriją, įvardija veiksnus (pvz., visuomenės poreikiai, nauji atradimai ir kt.), skatinančius peržiūrėti teorijas ir modelius. (A2.2.)	Paaishkina, kaip biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami ir patvirtinami plėtojant sukauptas žinias ir renkant įrodymus, kaip tikslinami pagrindžiant naujais įrodymais. Paaishkina, kaip bėgant laikui vystėsi biologijos mokslo teorijos ir modeliai, vertina veiksnus (pvz., visuomenės poreikiai, nauji atradimai ir kt.), skatinančius peržiūrėti teorijas ir modelius. (A2.3.)	Paaishkina, kaip biologijos mokslo teorijos, modeliai kuriami ir patvirtinami plėtojant sukauptas žinias ir renkant įrodymus, kaip tikslinami pagrindžiant naujais įrodymais. Analizuoja ir diskutuoja, kaip bėgant laikui vystėsi biologijos mokslo teorijos ir modeliai, vertina veiksnus (pvz., visuomenės poreikiai, nauji atradimai ir kt.), skatinančius peržiūrėti teorijas ir modelius. (A2.4.)
Remiantis pavyzdžiu, aptaria galimą biologijos mokslinių	Apibūdina galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei ir socialinei	Pagrindžia bioetikos reikalavimų būtinumą moksliniuose tyrimuose,	Argumentuotai diskutuoja apie bioetikos reikalavimų būtinumą

tyrimų poveikį gamtinei aplinkai ir bioetikos reikalavimų būtinumą moksliniuose tyrimuose. (A3.1.)	aplinkai. Paaiškina bioetikos reikalavimų būtinumą moksliniuose tyrimuose. (A3.2.)	galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei ir socialinei aplinkai. Sieja etikos normas su biologijos mokslo raida. (A3.3.)	moksliniuose tyrimuose, galimą biologijos mokslinių tyrimų poveikį gamtinei ir socialinei aplinkai. Sieja etikos normas su biologijos mokslo raida, prognozuoja jų kitimą. (A3.4.)
A4.1 Remiantis vienu pavyzdžiui, analizuoja biologijos mokslo pasiekimų įtaką ir svarbą žmogui, bendruomenei ir visuomenei. Įvardija bent 1 naujausią tyrimų sritį ir jų atstovus Lietuvoje ir pasaulyje bei jų pasiekimų įtaką biologijos mokslo raidai.	A4.2 Analizuoja ir vertina biologijos mokslo pasiekimų įtaką ir svarbą žmogui, bendruomenei ir visuomenei. Įvardija bent 2 naujausias tyrimų sritis ir jų atstovus Lietuvoje ir pasaulyje bei jų pasiekimų įtaką biologijos mokslo raidai.	A4.3 Analizuoja ir argumentuotai vertina biologijos mokslo pasiekimų įtaką ir svarbą žmogui, bendruomenei, visuomenei ir kitiems mokslams. Apibūdina naujausias tyrimų sritis ir jų atstovus Lietuvoje ir pasaulyje bei jų pasiekimų įtaką biologijos ir kitų gyvybės mokslų raidai. Apibendrina ir kritiškai vertina įvairiuose informacijos šaltiniuose pateikiamą informaciją apie biologijos mokslo atradimus. Apibūdina šiuolaikinių tyrimo metodų įvairovę ir svarbą.	Analizuoja, argumentuotai aiškina ir diskutuoja apie biologijos mokslo pasiekimų įtaką ir svarbą žmogui, bendruomenei, visuomenei ir kitiems mokslams. Sieja naujausių tyrimų sričių ir jų atstovų Lietuvoje ir pasaulyje pasiekimų įtaką biologijos ir kitų gyvybės mokslų raidai. Pasinaudodami procedūrinėmis ir episteminėmis žiniomis kritiškai vertina įvairiuose informacijos šaltiniuose pateiktą informaciją apie biologijos mokslo atradimus. Susieja tyrimo metodų tobulėjimą su biologijos mokslo raida. (A4.4.)
2. Pasiekimų sritis: Gamtamokslinis komunikavimas (B)			
Iš pateiktos informacijos atrenka ir tinkamai vartoja 1–2 biologines sąvokas, terminus, sutartinius ženklus, įprastuose kontekstuose. Pasinaudodamas pavyzdžiais, įvardija reiškinius taiko mokslinę terminologiją. (B1.1.)	Iš pateiktos informacijos atrenka ir tinkamai vartoja ne mažiau 3 biologines sąvokas, terminus, sutartinius ženklus, simbolius įprastuose kontekstuose. Apibūdindamas reiškinius, procesus taiko mokslinę terminologiją. (B1.2.)	Tinkamai vartoja biologijos sąvokas, terminus, sutartinius ženklus, simbolius naujuose kontekstuose. Aiškindamas reiškinius, procesus taiko mokslinę terminologiją. (B1.3.)	Tinkamai vartoja biologines sąvokas, terminus, sutartinius ženklus, simbolius naujuose, peržengiančiuose turimų duomenų ribas arba sumodeliuotuose kontekstuose. Analizuodamas reiškinius, procesus, taiko mokslinę terminologiją. (B1.4.)
Naudodamas nurodytus reikšminius žodžius, pasirenka reikiamą įvairiais būdais (<i>diagrama, lentelė, tekstas, ir kt.</i>) pateiktą informaciją iš bent	Naudodamas nurodytus reikšminius žodžius atsirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentelė, tekstu ir kt.) pateiktą informaciją iš dviejų skirtingų šaltinių, remiantis pateiktais kriterijais ją	Tikslingai pasirenka reikšminius žodžius ir atsirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentelė, tekstu, abstrakčiais simboliais ir kt.) pateiktą informaciją iš skirtingų šaltinių,	Tikslingai pasirenka reikšminius žodžius ir atsirenka reikiamą įvairiais būdais (grafiku, diagrama, lentelė, tekstu, abstrakčiais simboliais ir kt.) pateiktą informaciją iš skirtingų

<p>dviejų skirtingų šaltinių, remiantis keliais pateiktais kriterijais ją lygina, klasifikuoja, padedamas vertina ir apibendrina. (B2.1.)</p>	<p>vertina, lygina, klasifikuoja, padedamas analizuoja, jungia skirtingų šaltinių informaciją. (B2.2.)</p>	<p>ją kritiškai vertina, interpretuoja, lygina, klasifikuoja, analizuoja, jungia ir apibendrina. (B2.3.)</p>	<p>šaltinių, ją kritiškai ir argumentuotai vertina, interpretuoja, lygina ir klasifikuoja tikslingai pasirinkdamas kriterijus, analizuoja, jungia ir apibendrina. (B2.4.)</p>
<p>Pasirenka patikimus informacijos šaltinius; pagal įvardytus kriterijus skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės. (B3.1.)</p>	<p>Pasirenka patikimus informacijos šaltinius; pagal standartinius kriterijus skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės, atpažįsta tinkamą mokslinį paaiškinimą. (B3.2.)</p>	<p>Analizuoja ir vertina patikimus informacijos šaltinius įvardydamas kriterijus. Skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės, pateikia pavyzdžių. Nustato, kurie įrodymai pagrindžia mokslinį teiginį. (B3.3.)</p>	<p>Analizuoja ir vertina pasirinktus patikimus informacijos šaltinius įvardydamas kriterijus. Nurodo patikimos informacijos požymius, jais remiantis skiria objektyvią informaciją, faktus, duomenis nuo subjektyvios informacijos, nuomonės, pateikia pavyzdžių. Nustato, kurie įrodymai pagrindžia mokslinį teiginį, pagrindžia savo pasirinkimą. (B3.4.)</p>
<p>Pagal įvardytus kriterijus pritaiko pranešimą konkrečiam adresatui. Tinkamai vartodamas pagrindines reikšmines sąvokas ir simbolius, sklandžiai, suprantamai ir etiškai perteikia biologinę informaciją. Ruošdamas pranešimus, cituoja šaltinius, naudoja skaitmenines technologijas. (B4.1.)</p>	<p>Pagal standartinius kriterijus pritaiko pranešimą konkrečiam adresatui. Tinkamai vartodamas reikšmines sąvokas ir simbolius, sklandžiai ir suprantamai, laikydamasis etikos normų perteikia biologinę informaciją. Ruošdamas pranešimus cituoja šaltinius, įvertina jų patikimumą atsižvelgiant į pateiktus kriterijus, naudoja skaitmenines technologijas. (B4.2.)</p>	<p>Atsižvelgdamas į įvairių adresatą, laikydamasis etikos normų tinkamai ir tikslingai vartoja kalbą perteikdamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų informaciją, atlieka užduotis. Pasirenka ir taiko faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus. Ruošdamas pranešimus tinkamai cituoja šaltinius, vertina jų patikimumą, tikslingai naudoja skaitmenines technologijas. (B4.3.)</p>	<p>B4.4 Atsižvelgdamas į adresatą, laikydamasis etikos normų tinkamai ir tikslingai vartoja kalbą skirtingais būdais ir formomis perteikdamas kitiems biologijos ir kitų gyvybės mokslų informaciją, atlieka užduotis. Tikslingai pasirenka ir taiko faktų, idėjų, rezultatų ir išvadų pateikimo būdus. Geba įvertinti būdus, tinkamus moksliniam tyrinėti tam tikrą klausimą ir nustatyti duomenų ir jų šaltinių interpretavimo trūkumus. Ruošdamas pranešimus tinkamai cituoja šaltinius, vertina jų patikimumą, tikslingai naudoja skaitmenines technologijas. (B4.4.)</p>

Formuluoja bent 2 klausimus padėsiančius išsiaiškinti ir suprasti biologijos mokslo reiškinių dėsningumus ir objektų savybes. Pateikdamas atsakymus, juos grindžia bent 1 argumentu arba mokslinė procedūra. (B5.1.)	Nagrinėdamas atpažįstamą informaciją formuluoja ne mažiau 3 klausimus padėsiančius išsiaiškinti ir suprasti biologijos mokslo reiškinių dėsningumus ir objektų savybes. Pateikdamas atsakymus geba atskirti moksliniais įrodymais ir teorijomis pagrįstus argumentus nuo nemokslinių. (B5.2.)	Nagrinėdamas biologijos mokslo informaciją ir atlikdamas tyrimus tikslingai formuluoja probleminius klausimus, argumentais grindžia savo atsakymus biologijos mokslo temomis. Pateikdamas atsakymus geba atskirti moksliniais įrodymais ir teorijomis pagrįstus argumentus nuo nemokslinių. (B5.3.)	Nagrinėdamas biologijos mokslo informaciją ir atlikdamas tyrimus tikslingai formuluoja klausimus, tinkamai argumentuoja savo atsakymus, pateikia argumentų kitiems galimiems atsakymams pagrįsti (eksperimentu, tyrimu, simuliacija, modeliu). (B5.4)
3. Pasiekimų sritis: Gamtamokslinis tyrinėjimas (C)			
Paaškina, kas yra tyrimas, įvardija skirtingus tyrimo metodus, jų skirtumus ir tyrimo atlikimo etapų seką. (C1.1.)	Paaškina, kas yra tyrimas, apibūdina skirtingus tyrimų metodus, nurodo kada jie taikomi, įvardija tyrimo atlikimo etapų seką. (C1.2.)	Paaškina, kas yra tyrimas, palygina skirtingus tyrimo metodus, nurodo kada jie taikomi, įvardija ir apibūdina tyrimo atlikimo etapus. (C1.3.)	Paaškina, kas yra tyrimas, palygina skirtingus tyrimo metodus ir jų taikymo galimybes, pagrindžia kiekvieno etapo paskirtį ir nuoseklų tyrimo atlikimo svarbą. (C1.4.)
Įprastame kontekste atpažįsta probleminę situaciją, formuluoja tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.1.)	Įprastame kontekste atpažįsta ir įvardija probleminę situaciją, formuluoja probleminius klausimus, su jais susietą tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.2.)	Naujame kontekste atpažįsta ir įvardija probleminę situaciją, formuluoja probleminius klausimus, su jais susietą tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.3.)	Naujame kontekste atpažįsta ir apibūdina probleminę situaciją, ją analizuoja, formuluoja probleminius klausimus, su jais susietą tyrimo tikslą, hipotezę. (C2.4.)
Pagal pateiktą pavyzdį planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, tyrimo atlikimo vietą, laiką, trukmę, suplanuoja eigą. (C3.1.)	Pagal pateiktą pavyzdį, planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, suplanuoja darbo eigą, numato veiksnius, lemiančius rezultatų patikimumą. (C3.2.)	Planuoja tyrimą, pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, suplanuoja darbo eigą, paaškina veiksnius lemiančius rezultatų patikimumą. (C3.3.)	Pagal pateiktą probleminę situaciją, planuoja tyrimą: pasirenka tinkamą tyrimo metodą, priemones, medžiagas, suplanuoja darbo eigą, paaškina veiksnius lemiančius rezultatų patikimumą ir tikslumą. (C3.4.)
Padedamas atlieka tyrimą, saugiai naudojasi pateiktomis priemonėmis ir medžiagomis, laikosi etikos reikalavimų, stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, nuskaito	Remdamasis pateiktais nurodymais, pasiruošia priemones ir medžiagas, saugiai jomis naudojasi, laikosi etikos reikalavimų, stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, nuskaito	Atlikdamas tyrimą pats pasiruošia darbo priemones ir medžiagas, saugiai jomis naudojasi, įvertina galimas rizikas, laikosi etikos reikalavimų, analizuoja kultūrinius ir / arba aplinkosauginius klausimus; tikslingai stebi vykstančius	Atlikdamas tyrimą pats pasiruošia darbo priemones ir medžiagas, saugiai jomis naudojasi, įvertina galimas rizikas, laikosi etikos reikalavimų, paaškina kultūrinius ir / arba aplinkosauginius klausimus;

matavimo priemonių rodmenis. (C4.1.)	priemonių rodmenis; pasirenka tinkamus matavimo vienetus. (C4.2.)	procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis, atlieka skaičiavimus, argumentuotai pasirenka tinkamus matavimo vienetus. (C4.3.)	tikslingai stebi vykstančius procesus ir fiksuoja pokyčius, tiksliai nuskaito matavimo priemonių rodmenis, atlieka skaičiavimus, naudoja tinkamus matavimo vienetus. Esant poreikiui koreguoja darbo eigą. (C4.4.)
Apibendrina gautus duomenis: skaičiuoja kelių bandymų rezultatų aritmetinį vidurkį; duomenis pateikia lentelių, grafikų būdu. (C5.1.)	Apibendrina gautus duomenis: skaičiuoja kelių bandymų rezultatų aritmetinį vidurkį; sistemina rezultatus, atpažįsta ir įvertina nesutapimus. Duomenis pateikia lentelių, grafikų būdu. (C5.2.)	Analizuoja, apibendrina ir matematiškai apdoroja gautus duomenis (atlieka reikalingus skaičiavimus ir pertvarkymus, įvertina matavimo ir skaičiavimo paklaidas, pasitelkia skaitmenines technologijas), pateikia duomenis tinkamais būdais (lentelėmis, diagramomis, grafikais, piešiniais, schemomis). Interpretuoja rezultatus, vertina rezultatų patikimumą. (C5.3.)	Analizuoja, apibendrina ir matematiškai apdoroja gautus duomenis (atlieka reikalingus skaičiavimus ir pertvarkymus, įvertina matavimo ir skaičiavimo paklaidas, pasitelkia skaitmenines technologijas), pateikia duomenis tinkamais būdais (lentelėmis, diagramomis, grafikais, piešiniais, schemomis). Interpretuoja rezultatus, vertina rezultatų patikimumą, aiškinasi nepatikimų ar netikslių rezultatų priežastis, siūlo, kaip ištaisyti padarytas klaidas. (C5.4.)
Padedamas formuluoja su tiklu ir hipoteze susijusias išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė. (C6.1.)	Remdamasis gautais rezultatais, formuluoja su tikslu ir hipoteze susijusias išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paaiškina, kokie rezultatai rodo, kad hipotezė pasitvirtino. (C6.2.)	Remdamasis gautais rezultatais, formuluoja su tikslu ir hipoteze susijusias išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paaiškina, kokie rezultatai rodo, kad hipotezė pasitvirtino, ar nepasitvirtino. Atsižvelgdamas į atliktą tiriamąją veiklą, siūlo jos tobulinimą. (C6.3.)	Remdamasis gautais rezultatais, formuluoja su tikslu ir hipoteze susijusias išvadas. Patikrina, ar pasitvirtino hipotezė, ir paaiškina, kokie rezultatai rodo, kad hipotezė pasitvirtino, ar nepasitvirtino. Vertina atliktą tiriamąją veiklą, siūlo jos tobulinimo ir plėtotes galimybes. (C6.4.)
4. Pasiekimų sritis: Gamtos objektų ir reiškinių pažinimas (D)			
Atpažįsta ir / ar įvardija biologijos mokslų objektus ir	Apibūdina biologijos mokslų objektus ir reiškinius įprastame kontekste jų savybes	Nagrinėja ir tyrinėja biologijos mokslo objektus ir reiškinius naujame	Nagrinėja, tyrinėja, vertina biologijos mokslų objektus ir

reiškinius įprastame kontekste nurodo jų savybes ir funkcijas tinkamai vartodamas terminus ir sąvokas. (D1.1.)	ir funkcijas tinkamai vartodamas terminus ir sąvokas. (D1.2.)	kontekste, jų savybes ir funkcijas apibūdina tinkamai vartodamas terminus ir sąvokas. (D1.3.)	reiškinius naujame kontekste, jų savybes ir funkcijas paaiškina tinkamai vartodamas terminus ir sąvokas. (D1.4.)
Taiko turimas biologijos ir kitų mokslų žinias įprastose situacijose, aiškindamasis procesus ir reiškinius. (D2.1.)	Taiko turimas biologijos ir kitų mokslų žinias įvairiose situacijose, aiškindamasis procesus ir reiškinius. (D2.2.)	Taiko ir sieja turimas biologijos ir kitų mokslų žinias, įvairiose situacijose, aiškindamasis procesus ir reiškinius. (D2.3.)	Taiko ir sieja turimas biologijos ir kitų mokslų žinias įvairiose situacijose, aiškindamasis procesus ir reiškinius, tikslingai vartoja kitų mokslų terminus ir sąvokas. (D2.4.)
Atpažįsta reiškinių dėsningumus, nurodo priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.1.)	Atpažįsta ir apibūdina reiškinių dėsningumus, nurodo priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.2.)	Paaškina reiškinių dėsningumus, apibūdina priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.3.)	Paaškina ir iliustruoja pavyzdžiais reiškinių dėsningumus, apibūdina priežasties ir pasekmės ryšius, taiko gyvosios gamtos dėsnius. (D3.4.)
Pagal pateiktus kriterijus lygina ir klasifikuoja objektus, procesus, remdamasis jų savybėmis ir požymiais. (D4.1.)	Iš pateiktų kriterijų išsirenka tinkamus kriterijus, pagal kuriuos lygina ir klasifikuoja objektus ir procesus, remdamasis jų savybėmis, požymiais. (D4.2.)	Pagal pasirinktus kriterijus, lygina ir klasifikuoja objektus ir procesus, remdamasis jų savybėmis, požymiais. (D4.3.)	Argumentuotai pasirenka kriterijus, pagal kuriuos lygina ir klasifikuoja objektus ir procesus, remdamasis jų savybėmis, požymiais. (D4.4.)
Taikydamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų dėsningumus, kuria realių procesų ir reiškinių modelius. (D5.1.)	Taikydamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų dėsningumus kuria realių procesų ir reiškinių modelius. Remdamasis pagrindiniais procesų dėsningumais, modeliuoja procesų eigą. (D5.2.)	Taikydamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų dėsningumus, kuria realių procesų ir reiškinių modelius. Remdamasis pagrindiniais procesų dėsningumais, modeliuojant procesų eigą aiškina realius procesus. (D5.3.)	Taikydamas biologijos ir kitų gyvybės mokslų dėsningumus, kuria realių procesų ir reiškinių modelius. Remdamasis pagrindiniais procesų dėsningumais, modeliuoja procesų eigą, lygina su realiais procesais, teikia siūlymus modelių tobulinimui. (D5.4.)
5. Pasiekimų sritis: Problemų sprendimas ir refleksija (E)			

Remdamasis pateikta strategija, sprendžia įvairias problemines užduotis, numato tikėtinus problemos sprendimo rezultatus, siūlo problemų sprendimo alternatyvas. (E1.1.)	Iš pateiktų strategijų išsirenka tinkamą strategiją, įvairių probleminių užduočių sprendimui, numato tikėtinus problemos sprendimo rezultatus, siūlo problemų sprendimo alternatyvas. (E1.2.)	Pasirenka strategiją įvairių probleminių užduočių sprendimui, numato ir apibūdina tikėtinus problemos sprendimo rezultatus, siūlo problemų sprendimo alternatyvas. (E1.3.)	Argumentuotai pasirenka strategiją įvairių probleminių užduočių sprendimui, numato ir paaiškina tikėtinus problemos sprendimo rezultatus, siūlo problemos sprendimo alternatyvas ir jas argumentuoja. (E1.4.)
Tikslingai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įprastose situacijose. (E2.1.)	Tikslingai ir kūrybiškai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įprastose situacijose. (E2.2.)	Tikslingai ir kūrybiškai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įvairiose situacijose. (E2.3.)	Tikslingai ir kūrybiškai taiko turimas biologijos mokslo žinias ir gebėjimus, gautus tyrimų rezultatus įvairiose situacijose ir naujuose akademinuose kontekstuose. (E2.4.)
Vertina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, daro išvadas atsižvelgdamas į realų kontekstą. (E3.1.)	Kritiškai vertina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, lygindamas juos su pateiktais duomenimis ir atsižvelgdamas į realų kontekstą, daro išvadas. (E3.2.)	Remdamasis teorinėmis žiniomis, kritiškai vertina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, atsižvelgdamas į realų kontekstą, daro argumentuotas išvadas. (E3.3.)	Remdamasis teorinėmis žiniomis, analizuoja, kritiškai vertina ir apibendrina problemos sprendimą ir atliktos užduoties rezultatus, atsižvelgdamas į realų kontekstą, daro argumentuotas išvadas. (E3.4.)
Pagal pateiktus kriterijus reflektuoja asmeninę pažangą, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis mokantis biologijos, nurodo galimus savo pasiekimų gerinimo būdus. (E4.1.)	E4.2. Iš pateiktų kriterijų pasirenka tinkamus kriterijus asmeninei pažangai reflektuoti, įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis mokantis biologijos, nurodo galimus savo pasiekimų gerinimo būdus.	E4.3. Reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija ir plėtoja savo stiprybes ir apmąsto tobulintinas sritis, nurodo ir apibūdina galimus savo pasiekimų gerinimo būdus.	Argumentuotai reflektuoja asmeninę pažangą mokantis biologijos, įvardija ir plėtoja savo stiprybes ir apmąsto tobulintinas sritis, nurodo ir argumentuoja galimus savo pasiekimų gerinimo būdus. (E4.4.)
6. Pasiekimų sritis: Žmogaus ir aplinkos dermės pažinimas (F)			
Apibūdina save kaip gamtos dalį, nurodo organizme vykstančius procesus ir pokyčius remdamasis mokslo žiniomis, nurodo sveikos	Paaishkina, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai, apibūdina organizme vykstančius procesus ir pokyčius remdamasis mokslo žiniomis, apibūdina	Paaishkina, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, kaip ir visi kiti organizmai, analizuoja ir sieja organizme vykstančius procesus ir pokyčius remdamasis mokslo žiniomis.	Paaishkina, kad žmogus pavaldus tiems patiems gamtos dėsniams, paaishkina organizme vykstančius procesus ir pokyčius remdamasis mokslo žiniomis. Analizuoja ir

<p>gyvensenos principus. Įvardija psichoaktyvias medžiagas ir nurodo jų poveikį žmogaus sveikatai. (F1.1.)</p>	<p>sveikos gyvensenos principus. Apibūdina, kuo pavojingos psichoaktyvios medžiagos. (F1.2.)</p>	<p>Paaiškina žmogaus gyvenimo būdo ir aplinkos veiksnių įtaką sveikatai, pateikia praktinių sveikatos stiprinimo ir sveikatai palankios aplinkos kūrimo pavyzdžių. Paaiškina, kokios psichoaktyvių medžiagų vartojimo pasekmės žmogui ir visuomenei. (F1.3.)</p>	<p>diskutuoja apie žmogaus gyvenimo būdo ir aplinkos veiksnių įtaką sveikatai, siūlo sveikatos stiprinimo ir sveikatai palankios aplinkos kūrimo priemonių. Argumentuotai diskutuoja apie psichoaktyvių medžiagų vartojimo pasekmės žmogui, jo artimam aplinkai ir visuomenei. (F1.4.)</p>
<p>Nurodo darnaus vystymosi tikslus, pateikia pavyzdžių, kaip užtikrinama žmonių gerovė. (F2.1.)</p>	<p>Įvardina darnaus vystymosi svarbą aplinkosaugai ir žmonių gerovei. Aptaria vietinės bendruomenės gyventojų gyvenimo sąlygų gerinimo būdus, atsižvelgiant į socialinius, ekonominius, aplinkosauginius aspektus. (F2.2.)</p>	<p>Apibūdina darnaus vystymosi svarbą kaip bendruomenių ir valstybių vystymąsi paremtą aplinkosauga ir žmonių gerove dabar ir ateityje. Paaiškina ir kritiškai vertina žmogaus veiklos poveikį ir galimas pasekmes gamtai ir visuomenei. Paaiškina ir vertina vietinės bendruomenės ir Lietuvos gyventojų gyvenimo sąlygų gerinimo būdus, atsižvelgdamas į socialinius, ekonominius, aplinkosauginius aspektus. (F2.3.)</p>	<p>Paaiškina darnaus vystymosi svarbą kaip bendruomenių ir valstybių vystymąsi paremtą aplinkosauga ir žmonių gerove dabar ir ateityje. Diskutuoja apie vietinės bendruomenės, Lietuvos ir pasaulio gyventojų gyvenimo sąlygų gerinimo būdus, atsižvelgdamas į socialinius, ekonominius, aplinkosauginius aspektus pateikia apibendrintas išvadas. Analizuoja žmogaus veiklos poveikį gamtai vietiniu, šalies ir globaliu mastu, siūlo priemones mažinančias žmogaus veiklos pasekmes gamtai. (F2.4.)</p>
<p>Apibūdina, kodėl svarbu saugoti gamtą, racionaliai vartoti išteklius ir perdirbti antrines žaliavas. Įvardija 2–3 aplinkos ir išteklių apsaugos būdus ir jų pritaikymą konkrečioje situacijoje. Dalyvauja mokyklos ir vietos bendruomenės akcijose, projektuose ir kitose veiklose. (F3.1.)</p>	<p>Paaiškina, kodėl svarbu saugoti gamtą, racionaliai vartoti išteklius ir perdirbti antrines žaliavas. Aptaria 2–3 aplinkos ir išteklių apsaugos būdus ir jų pritaikymą konkrečioje situacijoje. Dalyvauja mokyklos, vietos bendruomenės ir gamtosaugos organizacijų akcijose, projektuose ir kitose veiklose. (F3.2.)</p>	<p>Diskutuoja apie gamtos saugojimą, paaiškina, kaip racionaliai vartoti išteklius, apibūdina antrinių žaliavų perdirbimo svarbą ir pateikia konkrečių apsaugos būdų, aptaria jų pritaikymo galimybes. Dalyvauja mokyklos, vietos bendruomenės ir gamtosaugos organizacijų akcijose, projektuose ir kitose veiklose ir siūlo naujų gamtosauginių veiklų. (F3.3.)</p>	<p>Diskutuoja ekologinio tvarumo įvairiose srityse (buityje, žemės ūkyje, pramonėje, transporte, biotechnologijose ir kt.) klausimais. Paaiškina, kaip racionaliai vartoti išteklius, antrinių žaliavų perdirbimo svarbą. Siūlo aplinkos ir išteklių apsaugos būdų ir nagrinėja jų pritaikymo galimybes vietiniu, šalies ir globaliu mastu. Dalyvauja mokyklos, vietos bendruomenės ir gamtosaugos</p>

			organizacijų akcijose, projektuose ir kitose veiklose, siūlo naujų gamtosauginių veiklų ir geba įtraukti į jas kitus. (F3.4.)
--	--	--	---